

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

Indhold

I Meddelelser

Europa-Parlamentet

Besvarede skriftlige forespørgsler:

nr. 301/79 af Eileen Desmond og Liam Kavanagh til Kommissionen Om: Dumpning af radioaktivt affald fra britiske atomkraftværker i Atlanterhavet	1
nr. 319/79 af Anne-Marie Lizin til Kommissionen Om: Brochuren »Diagnostic du chômage« (Prognose om arbejdsløsheden)	2
nr. 1400/79 af Antonio Buttafuoco, Giorgio Almirante, Francesco Petronio og Pino Romualdi til Kommissionen Om: Metangasledning mellem Algeriet og Italien	3
nr. 1799/79 af Willem Albers til Kommissionen Om: Transport af nordafrikansk gas til Det europæiske Fællesskabs medlemsstater	4
nr. 1853/79 af sir Fred Warner og Robert Moreland til Kommissionen Om: Fartskrivere	6
nr. 1858/79 af Christopher Jackson til Kommissionen Om: Sanktioner mod Sovjetunionen på baggrund af sovjetiske krænkelser af Helsinki-af- talerne	8
nr. 1902/79 af Heinrich Jürgens til Kommissionen Om: Indførsel af sælskind i EF-staterne	10
nr. 1950/79 af Silvio Lega, Alfredo Diana, Giovanni Giavazzi, Ruggero Puletti, Flavio Orlandi, Lucien Radoux, Gaiotti de Biase, Bouke Beumer, Otto Habs- burg og Leo Tindemans til Kommissionen Om: Afgifter på automobiler i Grækenland	11
nr. 15/80 af Michael O'Leary til Kommissionen Om: Støtte til beklædningsindustrien i Fællesskabet	12

Pris: Dkr. 21,60

(Fortsættes på omslagets næste side)

Indhold (fortsat)

nr. 17/80 af Maurits Coppieters til Kommissionen Om: Kernekraft	13
nr. 30/80 af André Damseaux til Kommissionen Om: Støtte fra Den europæiske Fond for Regionaludvikling	14
nr. 39/80 af Karel Van Miert til Kommissionen Om: Spanien og ikke-spredningsaftalen	16
nr. 47/80 af Yvette Fullet til Kommissionen Om: Beskyttelse af forbrugernes sundhed (reklame og objektiv oplysning med hensyn til fedtstoffer)	17
nr. 49/80 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Opnormering af områder med skibsbygningsindustri	18
nr. 54/80 af Jacques Denis til Kommissionen Om: AVS-landenes forsyning med fødevarer	18
nr. 70/80 af Gordon Adam til Kommissionen Om: Målsætning for 1985 for forholdet mellem væksten i energiforbrug og i bruttonationalindkomst	19
nr. 99/80 af Elaine Kellett-Bowman til Kommissionen Om: Udnyttelse af Fællesskabets byggeriarbejdere	20
nr. 111/80 af Vincent Ansquer til Kommissionen Om: Handelen mellem Europa og De forenede Stater med stål og syntetiske fibre	21
nr. 131/80 af Christiane Scrivener til Kommissionen Om: Asbestfibre i visse drikkevarer	22
nr. 151/80 af Anne-Marie Lizin til Kommissionen Om: Datamateriel	23
nr. 158/80 af Paul-Henry Gendebien til Kommissionen Om: Metoder til opsporing af brucellose hos kvæg	24
nr. 171/80 af Jean Seitlinger til Kommissionen Om: Mirabel- og blommeproducenters vanskeligheder	25
nr. 179/80 af Pierre Baudis til Kommissionen Om: Forskning på transportområdet	26
nr. 180/80 af Horst Seefeld til Kommissionen Om: Irlands og Det forenede Kongeriges fritagelse for at benytte fartskrivere	28
nr. 181/80 af Horst Seefeld til Kommissionen Om: Nye frister for benyttelse af fartskrivere i Irland og Det forenede Kongerige	28
nr. 184/80 af Yvette Fullet til Kommissionen Om: TSCA-forhandlingerne med De forenede Stater	29
nr. 189/80 af Vincenzo Bettiza til Kommissionen Om: Diskrimination over for privat transportvirksomhed i Italien	30

Indhold (fortsat)	nr. 194/80 af Heinrich Jürgens til Kommissionen Om: Handicapvenligt byggeri	31
	nr. 199/80 af Winston Griffiths til Kommissionen Om: Offentlig omtale af Den europæiske Fond for Regionaludvikling	32
	nr. 205/80 af Karl von Wogau til Kommissionen Om: Konkurrencefordrejninger inden for gartnerierhvervet	33
	nr. 208/80 af Karel Van Miert til Kommissionen Om: Associeringen EØF/Tyrkiet	34
	nr. 211/80 af Hanna Walz til Kommissionen Om: Grænseoverskridende databeskyttelse	35
	nr. 213/80 af Hanna Walz til Kommissionen Om: International energipolitik	36
	nr. 222/80 af Robert Moreland til Kommissionen Om: FN's havretskonference	37
	nr. 232/80 af Colette Flesch til Kommissionen Om: Produktansvar	38
	nr. 260/80 af Willy De Clercq til Kommissionen Om: Undersøgelsen »Direkte støtte til landbrugsindtægterne«	39
	nr. 277/80 af Lucien Radoux til Kommissionen Om: Import af militært materiel i Fællesskabet	39
	nr. 278/80 af Robert Moreland til Kommissionen Om: Fortolkning af bestemmelser vedrørende todsatser og kvoter samt andre toldregler	40
	nr. 282/80 af Robert Moreland til Kommissionen Om: Kørselstimer	41
	nr. 283/80 af Robert Moreland til Kommissionen Om: EF-bestemmelser om mål og vægt	42
	nr. 289/80 af Cornelis Berkhouwer til Kommissionen Om: Lægers frie etableringsret	43
	nr. 290/80 af Cornelis Berkhouwer til Kommissionen Om: Hjertekirurgi	44
	nr. 291/80 af Cornelis Berkhouwer til Kommissionen Om: Opkrævning af vejafgifter på de belgiske motorveje	44
	nr. 298/80 af Thomas Spencer til Kommissionen Om: Bistand til Cameroun	45
	nr. 307/80 af James Provan til Kommissionen Om: Overtrædelser inden for sektoren for alkoholholdige drikkevarer	46
	nr. 313/80 af Charles-Emile Loo til Kommissionen Om: Opfølgning af beslutningen af 20. februar 1980: Høringsprocedure og nedsættelse af et udvalg for transportinfrastruktur	47

(Fortsættes på næste side)

Indhold (fortsat)

nr. 314/80 af Charles-Emile Loo til Kommissionen Om: Memorandum: »Fællesskabets rolle i udviklingen af transportinfrastrukturene« — Energi og transport	48
nr. 315/80 af Charles-Emile Loo til Kommissionen Om: Fælles transportpolitik	49
nr. 316/80 af Charles-Emile Loo til Kommissionen Om: Finansiering af transportinfrastrukturer af europæisk interesse	50
nr. 319/80 af Henriette Poirier til Kommissionen Om: Sulten i verden og EØFs deltagelse i FAOs arbejde	51
nr. 325/80 af Robert Moreland til Kommissionen Om: Viscose	52
nr. 333/80 af Silvio Lega og Alberto Ghergo til Kommissionen Om: Udtalelse fra Europa-Parlamentet om tre forslag til forordning fra Rådet om ændring af Vedtægten for tjenestemænd og øvrige ansatte i De europæiske Fællesskaber	53
nr. 337/80 af Andre Damseaux til Kommissionen Om: Erstatning i form af renteudbetaling og livsforsikringsdirektivet	54
nr. 338/80 af Andre Damseaux til Kommissionen Om: Indførelse af motorvejsmærkater i Belgien	55
nr. 339/80 af Jens-Peter Bonde til Kommissionen Om: Omfanget af andre EF-medlemsstaters investeringer i Danmark	56
nr. 340/80 af Jens-Peter Bonde til Kommissionen Om: Hindring af salg af en virksomhed til et andet EF-land	57
nr. 344/80 af Jens-Peter Bonde til Kommissionen Om: Medarbejderrepræsentanter i udenlandsk ejede virksomheders bestyrelse	58
nr. 350/80 af Victor Michel til Kommissionen Om: Manglende reaktion fra Kommissionens side på den rådgivende forbrugerkomité's udtalelse om tobak	59
nr. 368/80 af Winifred Ewing til Kommissionen Om: Europæisk eksportbank	59
nr. 373/80 af Ove Fich til Kommissionen Om: Tyske firmaers overtrædelse af danske sikkerhedsbestemmelser	60
nr. 380/80 af Andrew Pearce til Kommissionen Om: Personalet ved Den europæiske sammenslutning for Samarbejde	61
nr. 382/80 af Andrew Pearce til Kommissionen Om: Personalet ved Den europæiske sammenslutning for Samarbejde (ESS)	61
nr. 383/80 af Andrew Pearce til Kommissionen Om: Regnskaber for Den europæiske sammenslutning for Samarbejde (ESS)	62

(Fortsættes på side 86)

Indhold (fortsat)

nr. 386/80 af Andrew Pearce til Kommissionen Om: Kontorudstyr til Den europæiske sammenslutning for Samarbejde (ESS)	62
nr. 387/80 af Andrew Pearce til Kommissionen Om: Kontorflytninger i Kommissionen	63
nr. 389/80 af Andrew Pearce til Kommissionen Om: Undersøgelser og forskning — kontrakternes værdi	64
nr. 390/80 af Andrew Pearce til Kommissionen Om: STABEX	64
nr. 391/80 af Andrew Pearce til Kommissionen Om: Statistiske oplysninger	65
nr. 392/80 af Andrew Pearce til Kommissionen Om: Forordning (EØF) nr. 2827/79	66
nr. 393/80 af Charles-Emile Loo til Kommissionen Om: Forbedring af transportinfrastrukturen i Frankrig	67
nr. 394/80 af Robert Moreland til Kommissionen Om: Vurdering af infrastrukturprojekter	68
nr. 401/80 af Kenneth Collins til Kommissionen Om: Foie gras	68
nr. 412/80 af Fernand Herman til Kommissionen Om: Samarbejdsaftalen mellem EØF og Jugoslavien om systemet med de generelle toldpræferencer	69
nr. 413/80 af Michael Davern til Kommissionen Om: Den regionale karakter af socio-strukturelle direktiver under den fælles landbrugspolitik	70
nr. 420/80 af Sean Flanagan til Kommissionen Om: Særlige vinterlæskure til får i det vestlige Irland	71
nr. 424/80 af Sean Flanagan til Kommissionen Om: Anlæggelse og udbedring af tilkørsler og veje til landbrugsarbejdskørsel	72
nr. 425/80 af Sean Flanagan til Kommissionen Om: Omkostningerne ved ordningen for det vestlige Irland	72
nr. 426/80 af Sean Flanagan til Kommissionen Om: Tilberedning af jordbund, såning og landvinding i det vestlige Irland	73
nr. 429/80 af Patrick Lalor til Kommissionen Om: Forsikringsaftaler og den forsikrede	74
nr. 434/80 af Sile De Valera til Kommissionen Om: Konkurrenceregler og forbrugerbeskyttelse	75
nr. 440/80 af Alfred Lomas til Kommissionen Om: Subventioneret smør til statsinstitutioner	75

Indhold (fortsat)	nr. 448/80 af Olivier d'Ormesson til Kommissionen	
	Om: Vinavlsmateriel	76
	nr. 449/80 af Olivier d'Ormesson til Kommissionen	
	Om: Vinavlsmateriel	77
	nr. 451/80 af Gordon Adam til Kommissionen	
	Om: Alternative energikilder	78
	nr. 462/80 af Frederick Tuckman til Kommissionen	
	Om: Kontrol ved Fællesskabets indre grænser	79
	nr. 465/80 af Gero Walter til Kommissionen	
	Om: Sikkerhedsbestemmelser for fremstilling og opbevaring af fyrværkeri og øvelsesammunition	79
	nr. 505/80 af Robert Moreland til Kommissionen	
	Om: Handel med Nigeria	80
	nr. 517/80 af David Curry til Kommissionen	
	Om: Prognoser for produktion, efterspørgsel og lagre i landbrugssektoren	81
	nr. 532/80 af George Patterson til Kommissionen	
	Om: Statistik over industriproduktivitets vækst i Irland	82
	nr. 543/80 af Patrick Lalor til Kommissionen	
	Om: Kvartårlig kontrol af målene for olieimport	83
	nr. 585/80 af John O'Connell til Kommissionen	
	Om: Christ Church Cathedral i Dublin	84
	nr. 586/80 af Alfredo Diana til Kommissionen	
	Om: Præmier for sukker til bifoder	84

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGLER

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 301/79

af Eileen Desmond og Liam Kavanagh

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(30. juli 1979)

Om: Dumpning af radioaktivt affald fra britiske atomkraftværker i Atlanterhavet

Kan Kommissionen, på baggrund af, at radioaktivt affald fra britiske atomkraftværker ifølge International Herald Tribune af 11. 7. 1979 for nylig er blevet dumpet i Atlanterhavet, sydvest for Irland, besvare følgende spørgsmål:

1. Ved den, om der har fundet nogen form for samråd sted om dette på fællesskabsplan?
2. Har der ved tidligere lejligheder, hvor der er foretaget dumpning, fundet samråd sted herom og under hvilken form? Og hvis dette ikke har været tilfældet, hvorfor da ikke, når der findes en procedure for samråd på fællesskabsplan om planer for dumpning af nukleart affald, der kan tænkes at forårsage radioaktiv forurening af andre medlemsstaters farvande?
3. I hvilket omfang har Euratom-inspektoratet været inddraget i kontrollen med dette specielle tilfælde af dumpning og med tidligere tilfælde?
4. Hvilke følger ville det få, hvis affaldet i metaltønderne slap ud, og hvilke forholdsregler findes der i tilfælde af, at dette skulle ske?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Lorenzo Natali

(2. juli 1980)

Der har i denne anledning ikke fundet noget samråd sted på fællesskabsplan.

Tidligere, dvs. fra 1960 til 1966, er der i henhold til Euratom-traktatens artikel 37 lejlighedsvis blevet fremsat erklæringer om planlagt dumpning af radio-

aktivt affald i havet; Kommissionen har i hvert af disse tilfælde fremsat en udtalelse i henhold til traktatens bestemmelser.

Kommissionen henleder imidlertid opmærksomheden på, at medlemsstaterne, for så vidt som de del-

tager i »mécanisme multilatéral de consultation et de surveillance pour l'immersion de déchets radioactifs en mer«, som er oprettet af Kerneenergiagenturet (NEA) under OECD (som varetager koordineringen), har mulighed for at indhente førstehåndsoplysninger om NEA's dumpningskampagner og drøfte disse inden for rammerne af »mécanisme multilatéral« eller endog, såfremt risici må påregnes, modsætte sig disse.

Som følge af eksistensen af disse ordninger er der ikke hidtil udarbejdet nogen yderligere procedure for samråd inden for Fællesskabet.

Euratom-inspektørernes virke, således som det er fastlagt i Euratom-traktatens kapitel 7, udstrækker sig ikke til det her omhandlede affald.

Det er klart, at Kommissionen ikke er i stand til at udtale sig autoritativt om følgerne af det i

spørgsmålet tænkte tilfælde. Ifølge de bedste tilgængelige videnskabelige oplysninger mener Kommissionen inidlertid, at situationen kan sammenfattes således: Beholderne, hvori materialet dumpes, er således konstruerede, at beskadigelse ved et uheld under transport eller dumpning ikke medfører noget nævneværdigt udslip af radioaktive elementer.

Desuden er det radioaktive affald, som er indeholdt i beholderne, således konditioneret, at ikke engang ved fuldstændig korrosion af beholderne i havet vil de radioaktive elementer, som eventuelt kunne stige op til overfladen, udgøre en risiko af betydning for sundheden. Særlige foranstaltninger er derfor ikke påkrævet; ikke desto mindre drøftes inden for rammerne af NEA spørgsmålet vedrørende eventuel kontrol af radioaktiviteten i nærheden af dumpningspladserne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 319/79

af Anne-Marie Lizin

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(31. juli 1979)

Om: Brochuren »Diagnostic du chômage« (Prognose om arbejdsløsheden)

Vil Kommissionen sørge for, at de dokumenter, den lader cirkulere, og især brochuren om arbejdsløshed, ikke er i modstrid med de principper om ligestilling af mænd og kvinder, Kommissionen offentligt er gået ind for?

Mener Kommissionen, at det er foreneligt med disse principper, at der på side 15 i den nævnte brochure som løsning på arbejdsløshedsproblemet foreslås, at gifte kvinder kun bør arbejde i husholdningen?

Hvilke foranstaltninger påtænker Kommissionen at iværksætte for at forhindre, at en tekst af den art udsendes, også selv om det sker helt uformelt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Henk Vredeling*(3. juli 1980)*

Kommissionen finder ikke, at de vurderinger, som dens tjenestegrene fremlægger i brochuren »Diagnostic du chômage« (prognose om arbejdsløsheden) er i modstrid med principperne om ligestilling af mænd og kvinder.

En nøje gennemlæsning af det afsnit, som forespørgslen vedrører, (s. 15 i den franske tekst) og det følgende afsnit viser, at forfatteren på intet tidspunkt tager stilling, men blot undersøger forskellige tænkelige muligheder.

Den fortolkning, som det ærede medlem har givet, kan eventuelt skyldes, at der i den franske tekst er anvendt udtrykket »solution« (løsning), mens der i den tyske original kun tales om muligheder.

Det pågældende dokument er ikke blevet systematisk uddelt, og det er over to år gammelt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1400/79

**af Antonio Buttafuoco, Giorgio Almirante, Francesco Petronio og Pino Romualdi
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber**

(19. december 1979)

Om: Metangasledning mellem Algeriet og Italien

Kommissionen bedes oplyse, om EØFs finansieringsinitiativ gennem Den europæiske Investeringsbank ikke står i fare for at forfejle sit mål, nemlig leverance til civilt og industrielt brug på Sicilien og i de øvrige syditalienske regioner, idet man ikke har kendskab til konkrete initiativer fra de lokale italienske myndigheders side, såsom regioner, provinser og kommuner, om anlæg og drift af distributionsledninger. Dette ville være endnu en hån mod de dårligst stillede regioner i Syditalien og en utilstødelig omgåelse af præcise anvisninger fra EØF.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Guido Brunner*(30. juli 1980)*

Fællesskabets intervention til fordel for det italienske projekt vedrørende infrastruktur for transport, oplagring og distribution af naturgas fra Algeriet har hidtil givet sig forskelligt udslag: lån fra Den europæiske Investeringsbank ydet med EMS-rentegodtgørelser samt bistand fra Den europæiske Fond for Regionaludvikling.

Sidsnævnte — i første omgang 51 130 mio lire — som Kommissionen traf beslutning om den 17. december 1979, vedrører udgifter afholdt indtil 1979. Beløbet er beregnet ud fra den antagelse, at 55 % af den fra Algeriet importerede naturgas vil blive anvendt i Syditalien.

Kommissionen har meddelt den italienske regering, at bistandsbeløbet vil blive ændret, såfremt den andel af den importerede gas, der finder anvendelse i Syditalien, er mindre end 55 %. Der er endvidere med den italienske regering indgået aftale om, at de bidrag, der efterhånden udbetales over EFRU, vil blive anvendt til dækning af de ikke-overskudsgivende forgreninger, tilslutninger til industriområder og byområder samt til de interne distributionsnet i disse industri- og byområder i Syditalien.

Kommissionen agter i snævert samarbejde med de italienske myndigheder i videst muligt omfang at støtte gennemførelsen af det til hovedledningen knyttede distributionsnet for methangas i Syditalien.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1799/79
af Willem Albers
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(25. februar 1980)

Om: Transport af nordafrikansk gas til Det europæiske Fællesskabs medlemsstater

Som svar på forespørgsel nr. 593/78 meddelte Kommissionen, at flydende naturgas udgør et uundværligt bidrag til dækningen af energibehovet i Fællesskabet og til en reduktion af afhængigheden af importeret olie.

1. Vil Kommissionen nu oplyse, hvor langt man er nået med:
 - a. installering af gastransportledninger mellem Nordafrika og henholdsvis Italien og Spanien;
 - b. bygning af gastankskibe;
 - c. konstruktion af anløbspladser for flydende naturgas.

2. Hvilke købskontrakter på nordafrikansk naturgas er der indgået, og hvorledes forholder prisen sig i sammenligning med olie

- a. transporteret i naturlig form pr. gas-transportledning;
- b. transporteret i flydende form pr. tankskib.

3. Vil Kommissionen nu besvare spørgsmålet om, hvorvidt man har undersøgt mulighederne for gennem samordning at forkorte transportruterne for flydende gas mest muligt som led i Fællesskabets energipolitik? (jf. forespørgsel nr. 593/78, pkt. 5, af 14. september 1978).

4. Indser Kommissionen betydningen af en sådan undersøgelse, især under henvisning til tilstedeværelsen af store mængder naturgas i Nederlandene og i Norge, og tillige under henvisning til de farer, der er forbundet med transport af flydende gas ad stærkt befærdede skibsruter?

(1) EFT nr. C 45 af 19. 2. 1975, s. 6.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Guido Brunner

(27. juni 1980)

1. a) Algeriet-Italien: denne gasledning vil blive taget i brug i 1981 og vil nå det kontraktligt fastsatte loft på 12,36 mia m³ pr. år i 1985. Arbejdet omfatter ligeledes anlæg af et fordelingsnet i Syditalien. Hele systemet vil være færdigt i 1988.

Algeriet-Spanien: dette projekt er endnu ikke færdigprojekteret; der er ikke truffet nogen beslutning om gennemførelsen.

- b) Verdensflåden af gastankskibe til LNG (flydende naturgas) androg i begyndelsen af 1979 54 skibe. Denne flåde vil blive øget med 19 skibe i 1979 og 1980 for i begyndelsen af 1981 at nå op på 73 skibe med en samlet kapacitet på 6,5 mio m³.

- c) LNG-terminaler under opførelse i Fællesskabet er følgende:

Land	Lokalitet	Driften skal begynde i	Årlig kapacitet i begyndelsen (i 10 ⁹ m ³ /år)
Frankrig	Montoir (Bretagne)	1980	5,5
Belgien	Zeebrugge	1985	5,0
Nederlandene	Eemshaven	1984	5,5
Forbundsrepublikken Tyskland	Wilhelmshaven	1984	14,0

På de to sidste terminaler er man endnu kun nået til infrastruktur-arbejder.

2. Fortegnelse over medlemsstaternes kontrakter i Nordafrika

Ankomststed	Samlet mængde	Årlig-mængde	Leveringsperiode	Transportform og driftstade
	(i 10 ⁹ m ³)			
LIBYEN				
(I) Panigaglia	60	2,9	1972 - 1992	LNG; i drift
ALGERIET				
(UK) Canvey Island	15	1,0	1964 - 1979	LNG; i drift; forlænget for et år
(F) Fos s/mer	48,5	3,5	1973 - 1998	LNG; i drift
(F) Montoir	103	5,15	1980 - 2000	LNG; under anlæg
(B) Zeebrugge	100	5,0	1982 - 2002	LNG; under anlæg; forventes færdigt i 1985 (1)
(NL) Eemshaven (*) (2)	110	5,5	1984 - 2004	LNG; på projekteringsstadiet
(Forbundsrepublikken Tyskland) Wilhelmshaven (*)	110	5,5	1984 - 2004	LNG; på projekteringsstadiet
(BRD) Wilhelmshaven (*)	80	4,0	1984 - 2004	LNG; på projekteringsstadiet
(BRD) Wilhelmshaven (*)	90	4,5	1985 - 2005	LNG; på projekteringsstadiet
(I) Italien	300	12,36	1981 - 2006	Transporteres pr. gasrørdning som luftformig gas

(1) Fra 1982 til 1985 vil leveringen ske via Montoir ifølge en aftale mellem Distrigas (B) og Gaz de France.

(*) En endelige beslutning er endnu ikke truffet vedrørende disse fire kontrakter. Kun kontrakten Algeriet - Italien indeholder bestemmelser om transport af luftformig gas pr. gasledning. Kontraktpriser og indekseringsmetode kendes ikke officielt.

(2) Vedkommende myndighed har godkendt denne kontrakt. Om gennemførelsen forhandles der endnu.

3. og 4. Man er i øjeblikket ved at undersøge samtlige problemer i forbindelse med forsyningssikkerheden for naturgas. De omfatter bl.a. problemet med samordning af transportlinjerne både til havs og til lands. På grundlag af dette arbejde skal Kommissionen aflægge rapport til Rådet om veje og midler til opnåelse af sikkerhed for Fællesskabets forsyning med gas.

Det er Kommissionens opfattelse, at samarbejdet mellem de tredjelande, der producerer naturgas, og Fællesskabet bør styrkes. Dette aspekt understreges i den meddelelse, som den i nærmeste fremtid skal tilsendes Rådet, og som vedrører Fællesskabets forsyning med naturgas og udsigterne derfor.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1853/79
af sir Fred Warner og Robert Moreland
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(29. februar 1980)

Om: Fartskrivere

Fartskriveren er i Fællesskabet blevet indført for i første række at sikre, at chaufførerne ikke udsættes for unødigt belastning gennem forsøg på at få dem til at arbejde ud over de tilladte køretimer.

1. Er Kommissionen overbevist om, at de medlemsstater, som har indført fartskriveren, gennemtvinger de pågældende forordninger?
2. Hvilke undtagelsesordninger er for tiden i kraft?
3. Hvor mange inspektører er udpeget til at overvåge fartskrivere på hver medlemsstats territorium?
4. Hvor længe skal vognmændene opbevare fartskriverregistreringerne i hvert af de ovennævnte lande?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Richard Burke
(30. juni 1980)

1. I henhold til forordning (EØF) nr. 1463/70 ⁽¹⁾ med senere ændringer erstattede fartskriveren med virkning fra den 1. januar 1978 den personlige kontrolbog, der tidligere var påkrævet i henhold til forordning (EØF) nr. 543/69 ⁽²⁾ med senere ændringer vedrørende køretid, som vigtigste foranstaltning til

gennemførelse af sidstnævnte forordning. I henhold til artikel 17 i forordning (EØF) nr. 543/69 skal Kommissionen hvert år forelægge Rådet en samlet beretning om medlemsstaternes gennemførelse af denne forordning. Kommissionens undersøgelser viser, at der med hensyn til fartskriveren er truffet rimeligt tilfredsstillende gennemførelsesforanstaltninger i alle medlemsstaterne, undtagen Irland og Det forenede Kongerige, som endnu ikke har truffet de nød-

⁽¹⁾ EFT nr. L 164 af 27. 7. 1970, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 77 af 29. 3. 1969, s. 9.

vendige foranstaltninger til fuldt ud at anvende forordningen om fartskrivere i indenlandsk transport. Der er imidlertid en række spørgsmål under behandling vedrørende fuldstændig gennemførelse af forordningen om fartskrivere for så vidt angår køretøjer på under 6 t og køretøjer, der udelukkende benyttes inden for en radius af 50 km fra deres hjemsted, efter at en midlertidig undtagelse for nogle af disse køretøjer udløb i juli 1979.

2. De fleste medlemsstater har benyttet sig af en række af eller alle mulighederne for undtagelse for visse former for indenlandsk kørsel i henhold til den ændrede forordning om fartskrivere, nemlig:

- køretøjer, der ifølge deres konstruktion og udstyr er egnet til befordring af højst 15 personer, føre- ren indbefattet;
- køretøjer, der prøvekøres på lokale veje i forbindelse med reparationer eller vedligeholdelse;
- transport af levende dyr fra landbrugsbedrifter til lokale kvægtorve og omvendt samt transport af dyrekroppe eller slagteriaffald, som ikke er bestemt til menneskeligt forbrug;
- benyttelse af specialkøretøjer til betjening af lokale markeder, til salg ved dørene, til ambulante banktransaktioner osv.

3. Kontrol med fartskrivere sker almindeligvis i forbindelse med de andre opgaver, der er forbundet med normalt arbejde for de embedsmænd (inspektører), der er udpeget af hver medlemsstat til at føre tilsyn med anvendelsen af forordning (EØF) nr. 543/69. Visse medlemsstater har oplyst Kommissionen om antallet af embedsmænd, der er udpeget til dette formål:

Forbundsrepublikken Tyskland:
omkring 2 500 embedsmænd (politi; »Bundesanstalt

für den Güterfernverkehr« (BAG) og 250-300 embedsmænd »Gewerbeaufsichtämter«) er beskæftiget med tilsyn med personale og aktiviteter inden for erhvervmæssig godstransport ad landevej, men dette er kun en del af deres samlede opgaver.

Belgien:

287 inspektører og underinspektører fra fabriksinspektoratet, 50 kontrolembdsmænd og inspektører fra transportmyndighederne.

Frankrig:

Fabriksinspektoratet (transport): 43 embedsmænd.
Landtransportkontrol: 280 embedsmænd.

Det forenede Kongerige:

226 kontrolembdsmænd.

Nederlandene:

173 kontrolembdsmænd fra Det nationale Transportinspektorat.

Irland:

Teoretisk har hele »garda siochana« — styrken be- myndigelse til at foretage kontrol, men i praksis foretages denne kun af »garda« — færdselskorpset, der tæller ialt ca. 250 mand; hertil kommer fire heltidsansatte inspektører fra arbejdsdirektoratet, der skal aflægge kontrolbesøg i transportvirksomhederne.

Skønt alle medlemsstaterne i henhold til artikel 17 i Rådets forordning (EØF) nr. 543/69 skal fremsende oplysninger om antallet af kontrolembdsmænd, har Kommissionen hidtil ikke modtaget specifikke detaljer fra følgende medlemsstater: Italien, Danmark, Luxembourg og Irland, til trods for gentagne påmindelser.

4. Fartskriverregistreringerne skal opbevares i ét år.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1858/79
af Christopher Jackson
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(29. februar 1980)

Om: Sanktioner mod Sovjetunionen på baggrund af sovjetiske krænkelser af Helsinki-aftalerne

Vil Kommissionen træffe følgende foranstaltninger med henblik på at anvende sanktioner mod Sovjetunionen for gentagne krænkelser af Helsinki-aftalerne:

1. Sammen med de vigtigste eller største fællesskabsvirksomheder eller disses sammenslutninger at lave en fortegnelse over eksporten af følgende produkter gennem de sidste fem år:

personvogne,
erhvervskøretøjer,
landbrugsmaskiner og -køretøjer,
maskiner til jordarbejde,
maskiner til minedrift,
maskinværktøj,
datamater,
programmell,
raffinaderiudstyr,
kontorudstyr?

2. Sammen med medlemsstaternes handels- og industriministre at fastlægge den eksport af maskindele til nogle eller alle af de ovenfor nævnte produkter, og ethvert andet produkt, hvis suspension vil være til størst mulig økonomisk gene for Sovjetunionen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Wilhelm Haferkamp

(1. juli 1980)

1. De statistiske oplysninger, som det ærede medlem udbeder sig, kan allerede fås fra fællesskabskilder. I nedenstående tabel I og II anføres under generelle betegnelser eksporten af omtalte produkter fra Fællesskabet til USSR i perioden 1974 til 1978.
2. Rådet har ikke truffet nogen beslutning om at handle på den måde, som det ærede medlem har foreslået. Kommissionen anser den foreslåede art undersøgelse for at være uhensigtsmæssig, sålænge en sådan beslutning ikke er blevet truffet.

TABEL I

Eksport af visse maskiner og køretøjer (heri ikke indbefattet reservedele) fra EØF til USSR i perioden 1974-1979

(i tusinde ERE)

	1974	1975	1976	1977	1978
1. Personvogne	1 070	1 198	1 373	3 565	2 571
2. Erhvervskøretøjer	3 302	151 391	185 107	15 097	14 994
3. Landbrugsmaskiner og -køretøjer	2 877	5 011	2 208	1 466	2 637
4. Maskiner til jordarbejde	9 680	18 463	29 398	29 653	30 026
5. Maskinværktøj	255 091	301 994	374 221	378 582	354 515
6. Kontorudstyr	2 492	5 280	5 079	3 806	3 776
7. Datamater	8 369	16 761	24 237	28 831	33 274

Kilde: Det statistiske Kontor for De europæiske Fællesskaber.

TABEL II

Eksport af reservedele til visse maskiner og køretøjer fra EØF til USSR i perioden 1974 til 1978

(i tusinde ERE)

	1974	1975	1976	1977	1978
Reservedele til vejgående køretøjer	3 381	34 358	32 363	20 022	19 889
Reservedele til landbrugsmaskiner og -køretøjer	43	123	284	449	786
Reservedele til maskiner til jordarbejde	—	7	—	—	50

Kilde: Det statistiske Kontor for De europæiske Fællesskaber.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1902/79
af Heinrich Jürgens
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(5. marts 1980)

Om: Indførsel af sælskind i EF-staterne

Hundreder af nederlandske statsborgere har for nylig protesteret mod indførselen af sælskind i Forbundsrepublikken Tyskland. Sælhundejagten er som bekendt meget grusom. Hertil kommer, at i overensstemmelse med den store efterspørgsel går antallet af sælhunde, der dræbes på så grusom måde, op i millioner i de senere år.

1. Hvor mange sælskind er der indført i hvilke medlemsstater i de sidste år (1977, 1978 og evt. 1979)?
2. Hvilke konkrete initiativer er der blevet taget fra EFs side og med hvilket resultat for at stoppe eller indskrænke den grusomme jagt på sælhunde og/eller importen af sælskind til EFs medlemsstater? Kan der forventes tilsvarende konkrete initiativer fra Kommissionens eller enkelte EF-medlemsstaters side i den nærmeste fremtid?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Wilhelm Haferkamp

(30. juni 1980)

1. Det fremgår af den udenrigshandelsstatistik, der er udarbejdet af De europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor, at der i de seneste år til Fællesskabet er blevet indført de i nedenstående oversigt angivne mængder af hele, garvede og tilskårne skind af hunde- og øresæler fra tredjelande. Disse angivelser omfatter ikke import af færdige beklædningsgenstande.

(angivelser i t)

År	EF	Forbundsrepublikken Tyskland	Frankrig	Det forenede Kongerige	Danmark	Italien
1977	357	247	13	49	34	14
1978	286	151	25	58	45	7
1. halvår af 1979	114	42	14	30	25	3

2. For så vidt angår begrænsningen af import af hundesælskind skal Kommissionen henvise til svar på skriftlig forespørgsel nr. 602/78 fra Wilhelm Ambers ⁽¹⁾ og nr. 157/79 ⁽²⁾ fra Winifred Ewing. På grundlag af en sagkyndig udtalelse fra Nature Conservancy Council of Great Britain undersøger Kommissionen i øjeblikket mulighederne for at forbedre bevaringssituationen for hættesælen (*Cystophora*).

⁽¹⁾ EFT nr. C 28 af 31. 1. 1979, S. 7.

⁽²⁾ EFT nr. C 253 af 8. 10. 1979, S. 7.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1950/79

af Silvio Lega, Alfredo Diana, Giovanni Giavazzi, Ruggero Puletti, Flavio Orlandi, Lucien Radoux, Gaiotti de Biase, Bouke Beumer, Otto Habsburg og Leo Tindemans

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(12. marts 1980)

Om: Afgifter på automobiler i Grækenland

Den 3. juli 1979 indførte den græske regering en række foranstaltninger vedrørende importafgifter på motorkøretøjer, der er af en sådan art, at de i henhold til, hvad der kan uddrages af den gældende retspraksis ved De europæiske Fællesskabers Domstol, i realiteten er »afgifter med tilsvarende virkning som told ved indførsel«.

1. Mener Kommissionen ikke, at de indførte græske foranstaltninger betyder en krænkelse af artikel 12 i associeringsaftalen EØF-Grækenland fra 1962, der nedlægger forbud for parterne mod »at indføre ny indbyrdes told ved ind- og udførsel eller afgifter med tilsvarende virkning som told og fra at forhøje de toldsats og afgifter, som de anvender i deres indbyrdes samhandel«?
2. Mener Kommissionen i øvrigt ikke, at det betyder en fordrejning af konkurrencens frie spil, at automobilproduktionen fra Østlandene ved anvendelsen af de indførte foranstaltninger nyder godt af en lavere afgift end den, der anvendes ved produktionen fra Fællesskabet, som følge af forskellige parametre for den værdi, der tillægges varen på grundlag af en formodet »kvalitetsforskel« for varerne alt efter, om de kommer fra EØF eller Østlandene?
3. Mener Kommissionen ligeledes ikke, at det er yderst presserende at genindføre normale tilstande inden for automobilektoren i Grækenland, ikke alene for ikke yderligere at forværre den allerede alvorlige situation for de europæiske virksomheder, der er inde på det lokale marked, men også og i særdeleshed for at undgå, hvis denne afgift skulle komme til at strække sig ud over den 1. juli 1980, at den gradvise afskaffelse af told ved indførsel i Grækenland – således som det er fastsat i artikel 24 i traktaten om Grækenlands tiltrædelse af EØF – mister enhver betydning?

(Som eksempel: en første nedsættelse med 10 % den 1. 1. 1981 ville opretholde en reel afgiftssats på mindst 335 % for en vogn af mellemklassen).
4. Hvilke uopsættelige foranstaltninger agter Kommissionen stillet over for disse kendsgerninger, der er forværret ved indførelsen af nye foranstaltninger, vedtaget den 30. 11. 1979 for andre produkter, efter aftale med medlemsstaterne og på baggrund af de i associeringsaftalen af 1962 fastsatte procedurer at træffe for at få Grækenland til hurtigst muligt at afskaffe de for automobiler indførte foranstaltninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Wilhelm Haferkamp

(1. juli 1980)

1. Det græske regeringsdekret af 3. juli 1979 medførte en fordobling af interne afgifter på biler i Grækenland (sælig forbrugsafgift, registreringsafgift). Disse afgifter pålægges alle biler, der tages i brug i Grækenland, hvad enten de er importeret eller ej. Afgifterne kan derfor ikke betragtes som afgifter med tilsvarende virkning som told, som omhandlet i artikel 12 ff. i Athen-aftalen. Det må i øvrigt bemærkes, at tilsvarende afgifter i en række af Fællesskabets nuværende medlemsstater ligger meget tæt op ad afgifterne i Grækenland.
2. En medlemsstat har klaget over den metode til beregning af beskatningsgrundlaget, som anvendes i Grækenland i forbindelse med de pågældende afgifter. Kommissionen er i færd med nøje at undersøge dette spørgsmål.
3. Af de under pkt. 1 nævnte årsager finder tiltrædelsesaktens bestemmelser vedrørende toldafvikling (artikel 24 ff) ikke anvendelse på de pågældende afgifter.

4. Grækenland står over for meget alvorlige økonomiske vanskeligheder med en overordentlig høj inflationstakt og et voksende underskud på betalingsbalancen. Forhøjelsen af bilafgifterne indgår som et led i en række foranstaltninger, som blev truffet i løbet af 1979 og videreført i år, og som har til formål at begrænse den indenlandske efterspørgsel. De importbegrænsende foranstaltninger, som blev truffet af den græske regering den 30. november 1979, og som ikke gjaldt biler og reservedele, blev ophævet 25. april 1980. De blev erstattet af en frivillig importbegrænsningsordning med hensyn til visse forbrugsvarer, herunder biler. Efterspørgselen

efter biler er imidlertid gået så meget tilbage, at disse foranstaltninger ikke har nogen reel virkning.

Kommissionen er dog fuldstændig klar over, at en indskrænkning af dette marked kan få yderst uheldige følger for Fællesskabets eksport. Derfor rettede den på et af de seneste møder i Associeringsudvalget EØF-Grækenland en appel til de græske myndigheder om snarest at nedsætte de pågældende afgifter til det tidligere niveau. På baggrund af Grækenlands snarlige tiltrædelse af Fællesskabet vil Kommissionen nøje følge udviklingen i denne sag.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 15/80

af Michael O'Leary

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(17. marts 1980)

Om: Støtte til beklædningsindustrien i Fællesskabet

Hvilke beløb er der bevilget til de enkelte medlemsstater til støtte til beklædningsindustrien?

Hvad foretages der for at begrænse salget af tøj til under kostprisen?

Hvilke beløb er der navnlig bevilget til Irland til støtte til beklædningsindustrien, og hvad foretager Kommissionen sig for at fremme salget af indenlandsk fremstillet tøj i de enkelte medlemsstater?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Antonio Giolitti

(2. juli 1980)

Beklædningsindustrien har modtaget tilskud fra Socialfonden og støtte fra Regionalfonden. For Socialfondens vedkommende fremkommer de statistiske oplysninger, herunder en liste over modtagere af tilskud til uddannelse inden for interventionsområdet »tekstil/beklædning«⁽¹⁾, i årsberetningerne vedrørende Socialfondens virksomhed. Det er ikke mu-

ligt at opgøre det samlede tilskud til beklædningssektoren for sig.

For så vidt angår Den europæiske fond for Regional udvikling, har Kommissionen siden dette finansieringsinstruments oprettelse i 1975 ydet støtte på omkring 15,05 mio ERE til investeringer i beklædningssektoren. Der er tale om støtte til projekter, der er opført i de samlede ansøgninger, som omfatter sammenhængende rækker af projekter. Der er derfor ikke muligt at opdele støtten på medlemsstater og finansår. Der har været tale om to projekter i Irland.

Med hensyn til beskyttelsesforanstaltninger over for import af beklædningsgenstande, der sælges under

(¹) Rådets afgørelse 76/206/EØF af 9. 2. 1976. EFT nr. L 39 af 14. 2. 1976, s. 39, ændret ved Rådets afgørelse 77/802/EØF af 20. 12. 1977, EFT nr. L 337 af 27. 12. 1977, s. 10.

kostprisen, har Fællesskabet de muligheder for at gribe ind, som er opregnet i forordningen om antidumping-foranstaltninger. Ud over disse regler fører Kommissionen særlig kontrol med importen fra statshandelslandene, som i mangel af en markedsmechanisme har særlig let ved at tage uforholdsmæssigt lave priser.

Det er ikke Kommissionens opgave at stille sig i virksomhedernes sted med hensyn til disses salgsfremmende foranstaltninger.

Hvad angår EIB, har denne deltaget i finansieringen af beklædningsindustrien på følgende måde:

		Antal	Beløb i mio RE
I. Individuelle lån			
1958-1972	Italien	5	5,8
1973-1979		—	—
II. Globalsublån			
1969-1972	Italien	3	0,4
	Forbundsrepublikken Tyskland	1	0,3
	Frankrig	1	0,3
		5	1,0
1973-1979	Forbundsrepublikken Tyskland	2	0,8
	Frankrig	1	0,2
	Irland	4	0,4
	Italien	4	1,6
	Det forenede Kongerige	5	1,7
		16	4,7

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 17/80

af Maurits Coppieters

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(17. marts 1980)

Om: Kernekraft

I en artikel af Leonard Williams, generaldirektør for energi, i en publikation fra Kommissionen »European Community« fra november 1979 kan man læse følgende:

»Kernekraft

I Strasbourg har stats- og regeringscheferne bifaldet den kraftigt formulerede erklæring om, at økonomisk vækst uden kernekraft er en umulighed.

Den formulering, som vedtoges i Tokyo, var ikke så kraftig og lød omtrent sådan: uden en forøgelse af antallet af kernekraftværker i det kommende tiår vil det være vanskeligt at gennemføre økonomisk vækst og øge beskæftigelsen. På trods af de vanskeligheder, vi har haft i de seneste år med økologiske grupperinger, og på trods af problemerne i Harrisburg, som er begrænsede og kan løses, konstaterer vi, at regeringerne på ny har understreget, at kernekraft er et af de vigtigste elementer i det samlede energiregnskab.«

1. Mener Kommissionen også, at økonomisk vækst uden kernekraft er en umulighed?

2. Er den enig med de implicite konklusioner i den af Williams citerede Tokyo-erklæring fra de vestlige statsoverhoveder, nemlig at flere arbejdspladser kræver økonomisk vækst, at økonomisk vækst kræver et højere energiforbrug, og at dette energiforbrug på sin side kræver mere elektricitet fra kernekraftværker?
3. Hvad menes der præcist med sætningen: »på trods af de vanskeligheder, vi har haft med økologiske grupperinger...«?
4. Mener Kommissionen stadig efter den seneste rapport fra »Nuclear Regulatory Commission«, hvori det siges, at det var rent tilfældigt, at man kunne undgå en af de alvorligste atomulykker i Harrisburg, at disse problemer »er begrænsede og kan løses«?
5. Hvor mange eksemplarer uddeles der af »European Community« og til hvem?
6. Vil Kommissionen i samme publikation offentliggøre en lige så lang artikel med argumenter for en model for økonomisk udvikling uden anvendelse af kernekraft?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Guido Brunner

(1. juli 1980)

1. Som det blev udtalt i erklæringen fra Det europæiske Råd i Strasbourg den 21. og 22. juni 1979, må Fællesskabet gøre en øget indsats for at gennemføre en omstrukturering i energisektoren, for at bestræbelserne på at begrænse olieforbruget kan forenes med en økonomisk vækst. Denne omstrukturering skal bygge på en skærpelse af de energibesparende foranstaltninger og anvendelse af kerneenergi, kul og andre energikilder til erstatning af olien.

Denne strategi er i overensstemmelse med den holdning, Kommissionen har givet udtryk for, bl. a. i dokumentet »Fællesskabets energimålsætning for 1990 og samstemmigheden af medlemsstaternes politik«⁽¹⁾.

2. I den erklæring, som blev udsendt efter konferencen i Tokyo, nøjedes stats- og regeringscheferne med hensyn til kernekraft og beskæftigelse med at udtale følgende: »Uden en forøgelse af kernekraftkapaciteten i de kommende tiår vil det være vanskeligt at opnå økonomisk vækst og øge beskæftigelsen. Dette må ske på en sådan måde, at der ydes garanti for befolkningens sikkerhed.«

3. Det skal forstås således, at visse dele af den offentlige mening har vendt sig imod udviklingen af kernekraft og undertiden haft held til at forsinke eller blokere denne udvikling.

⁽¹⁾ Dok. KOM(79) 316.

4. Efter uheldet i TMI 2 har Nuclear Regulatory Commission (NRC) offentliggjort en lang række rapporter. Det ærede medlem henviser formentlig til NUREG — CR 1250, som blev udsendt i slutningen af januar 1980, og som går under betegnelsen RO-GOVIN-rapporten. Denne rapport indeholder bl. a. en beskrivelse og en analyse af uheldet i TMI 2 samt konklusioner og henstillinger, herunder først og fremmest en kritik af NRC's opbygning og funktion samt af den amerikanske industris holdning til problemerne i forbindelse med den nukleare teknologisikkerhed, og den giver endelig forslag til løsning af disse problemer.

Efter gennemførelse af en række forbedringer erklærede rapportens forfatter, at der ikke er risiko for et nyt uheld som det, der fandt sted i TMI 2.

5. »European Community« udsendes i ca. 50 000 eksemplarer, hovedsagelig til skoler, universiteter og højere læreanstalter, til handel og industri samt til politiske partier og medier.

6. Den artikel, som det ærede medlem henviser til, drejede sig faktisk om energibesparelser, og kun en lille del vedrørte kernekraft. Efter Kommissionens opfattelse kan der derfor ikke blive tale om at offentliggøre en ligeså lang artikel som svar på den. Hvis det ærede medlem imidlertid ønsker at fremlægge modargumenter i et brev til tidsskriftet, vil det sikkert stille sig velvilligt med hensyn til at offentliggøre det.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 30/80

af André Damseaux

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(17. marts 1980)

Om: Støtte fra Den europæiske Fond for Regionaludvikling

Rådets forordning (EØF) nr. 724/75⁽¹⁾ af 18. marts

⁽¹⁾ EFT nr. L 73 af 21. 3. 1975, s. 1.
Berigtigelse EFT nr. L 110 af 30. 4. 1975, s. 44.

1975 om oprettelse af en europæisk fond for regionaludvikling hvilede navnlig på de betragtninger, at støtten fra fonden kun kan være effektiv, hvis de investeringer, der kommer i betragtning med henblik på opnåelse af fællesskabsstøtte, indgår i regionaludviklingsprogrammer, og at støtten fra fonden ikke kan tilskynde medlemsstaterne til at mindske

deres indsats på regionaludviklingsområdet, men skal være et supplement dertil.

Når der ses bort fra den støtte, der er ydet som et led i særlige fællesskabsaktioner på regionaludviklingsområdet, og når man tager i betragtning, at i Belgien forvaltes ordningen for regionalstøtte i overensstemmelse med loven af 30. december 1970 om økonomisk ekspansion, skulle støtte fra fonden i princippet være forbeholdt de zoner, der betragtes som udviklingszoner i ovennævnte lov.

I Belgien er de udviklingszoner, i hvilke loven af 30. december 1970 om økonomisk ekspansion anvendes, fastsat i kongelige anordninger af 27. november 1959 og af 17. januar 1967, forlænget ved kongelig anordning af 6. januar 1971. Disse udviklingszoner er ikke blevet fuldstændig godkendt af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, som i sin be-

grundede afgørelse af 26. april 1972, offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* af 4. maj 1972, har meddelt den belgiske regering, hvilke arrondissementer og dele af arrondissementer får ydelse af den i ovennævnte lov fastsatte støtte, og følgelig støtten fra Den europæiske Fond for Regionaludvikling, bør begrænses til.

Så vidt jeg ved er der endnu ikke indgået nogen aftale mellem den belgiske regering og fællesskabsmyndighederne med henblik på at bestemme afgrænsningen af udviklingszonerne.

Kan jeg slutte heraf, at støtten fra Den europæiske Fond for Regionaludvikling til Belgien er stillet i bero, i overensstemmelse med ånden i fællesskabsforordningen, indtil den belgiske regering forelægger Kommissionen en sammenhængende plan for afgrænsningen af udviklingszonerne, som kan billiges af fællesskabsmyndighederne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Antonio Giolitti

(30. 6. 1980)

1. I henhold til forordning EØF nr. 724/75 ⁽¹⁾, artikel 3, stk. 1, kan fonden kun intervenere i de støtteområder, som er fastlagt af medlemsstaterne i henhold til deres støtteordninger med regionalt sigte, og i hvilke der ydes de former for statsstøtte, som kommer i betragtning ved støtte fra fonden.

2. Fra 1975 til 1977 blev der i Belgien kun ydet fondsstøtte til investeringer i de af de i kongelig anordning af 6. januar 1971 angivne udviklingsområder, der ligger i de arrondissementer eller dele af arrondissementer, hvortil der i henhold til Kommissionens beslutning af 26. april 1972 kan ydes regionalstøtte.

3. I tidsrummet 1978-80 blev denne støtte ydet til de i pkt. 2 nævnte områder, for så vidt som de i princippet ligger i de »prioriterede blokke«, som er defineret i de regionale udviklingsprogrammer for Flandern og Valloniet, som Belgien har forelagt Kommissionen, og som denne har offentliggjort i serien Regionalpolitik (nr. 14 (ej på dansk) og nr. 17).

4. Ved skrivelse af 19. december 1979 til den belgiske økonomiminister har Kommissionen givet den belgiske regering en frist til at oversende den fortegnelse over de nye udviklingsområder, som den agter at opstille. Under alle omstændigheder vil Kommissionen i løbet af de kommende måneder træffe en beslutning vedrørende dette problem inden for rammerne af den i EØF-traktaten omhandlede fremgangsmåde herfor. I påkommende tilfælde vil Kommissionen tage stilling til, hvilke forholdsregler der skal tages for at sikre, at EFRU-støtten anvendes i overensstemmelse med denne beslutning.

⁽¹⁾ EFT nr. L 73 af 21. 3. 1975; Berigtigelse EFT nr. L 110 af 30. 4. 1975, s. 44.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 39/80
af Karel Van Miert
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(17. marts 1980)

Om: Spanien og ikke-spredningsaftalen

1. Kan Kommissionen bekræfte, at Spanien stiller sig afvisende over for tiltrædelse af ikke-spredningsaftalen?
2. Hvorledes agter Kommissionen med henblik på tiltrædelsen at få dette land til at underkaste sig en kontrol, som svarer til den, der findes i andre medlemsstater, som ikke råder over atomvåben?
3. Er Kommissionen ikke af den opfattelse, at det er absolut nødvendigt at sikre en ensartet kontrol i Det europæiske Fællesskab?
4. Hvilket juridisk grundlag agter Kommissionen at henholde sig til for at få Spanien til at indgå denne forpligtelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Guido Brunner

(1. Juli 1980)

1. Kommissionen har ikke modtaget nogen oplysning fra de spanske myndigheder for så vidt angår Spaniens eventuelle tiltrædelse af ikke-spredningstraktaten.
2. og 4. Kommissionen har i sin udtalelse til Rådet vedrørende Spaniens tiltrædelsesansøgning udtalt (afsnit 110) ⁽¹⁾, at for at sikre at Euratom's forsyningssystem virker tilfredsstillende, og for at sikre den frie bevægelse af nukleart materiale inden for det udvidede Fællesskab bør Spanien med Euratom og Den internationale Atomenergiorganisation indgå en garantiaftale, der gør det muligt for denne organisation at efterprøve Euratoms kontrol med nukleart materiale, der kun kan komme ind i Spanien på betingelse af, at det er underkastet IAEA's garantier.
3. Kommissionen mener, at Euratom-traktaten garanterer en ensartet kontrol i hele Fællesskabet med fredelig anvendelse af nukleart materiale.

⁽¹⁾ Dok. KOM (78) 630 endelig.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 47/80
af Yvette Fuillet
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(19. marts 1980)

Om: Beskyttelse af forbrugernes sundhed (reklame og objektiv oplysning med hensyn til fedtstoffer)

I Frankrig udgør lipider for tiden lidt over 40 % af den samlede kalorieindtagelse. Men ernæringseksperter mener, at det vil være nødvendigt at nedbringe denne andel til 30 — 35 %, hvis man skal gøre sig håb om en nedgang i antallet af visse sygdomme (især kredsløbslidelser).

1. Agter Kommissionen på baggrund af det store antal tilfælde af kredsløbslidelser at tage noget initiativ på dette område?
2. Ved siden af den private reklame for margarine — der nok af og til kan diskuteres — støtter EUGFL den officielle reklame for smør.

Er det ønskeligt, at man på et for sundheden så vigtigt område lægger pres på forbrugeren, for at han skal ændre sit forbrug, afhængigt af private interesser hos de multinationale selskaber, som fremstiller margarine, eller afhængigt af chancen for at afsætte de usælgelige lagre af smør, som der er et betydeligt overskud af på grund af den fælles landbrugspolitik mekanismer?

3. Er Kommissionen rede til at anvende en betydelig del af de midler, der er indkommet ved, at den fælles landbrugspolitik direkte og indirekte kræver afgifter af forbrugeren og skatteborgeren, og som er bestemt til reklame og salgsfremmende foranstaltninger for smør, til objektiv forbrugerpålysning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Finn Gundelach

(2. juli 1980)

1. Også Kommissionen er opmærksom på den interesse, det ville have at nedsætte lipidernes andel af den samlede kalorieindtagelse med henblik på at nedsætte frekvensen af visse ernærings sygdomme.

Kommissionen har derfor, efter henstilling fra medlemsstaternes sundhedsministre, på samlingerne i Bruxelles i december 1977 og november 1978, indledt en række foranstaltninger med det mål at forbedre den europæiske befolknings ernæring og få en større forståelse af baggrunden for befolkningens kostvaner. Disse foranstaltninger skulle bl. a. gøre det muligt at tilrettelægge og gennemføre oplysende sundhedskampagner om ernærings spørgsmål.

2. De bevillinger, der er stillet til rådighed for virksomhederne til fremme af forbruget af mejeriprodukter i EF og i tredjelande stammer fra medansvarsafgiften, som mælkeproducenterne betaler. De programmer, de pågældende har udarbejdet, omfatter en lang række foranstaltninger, hvori der rigtigt nok også indgår reklame for smør. De midler, der er

sat af til dette formål er temmelig beskedne i forhold til det, der ofres af de firmaer, der fremstiller de konkurrerende fedtstoffer til konsum.

3. Som anført under punkt 1 vil Kommissionen bistået af Den videnskabelige komité for Levnedsmidler, sørge for, at forbrugerne får en objektiv orientering.

I det direktiv Kommissionen har foreslået og Rådet godkendt »om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler bestemt til den endelige forbruger samt om reklame for sådanne levnedsmidler«⁽¹⁾, fastsættes en række foranstaltninger vedrørende præsentationsmåder for levnedsmidler og om reklame herfor, således at køberen ikke vildledes og således, at levnedsmidler ikke tillægges medicinske egenskaber.

⁽¹⁾ EFT nr. L 33 af 8. 2. 1979, s. 11.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 49/80
af Joyce Quin
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(19. marts 1980)

Om: Opnormering af områder med skibsbygningsindustri

Vil Kommissionen overveje at opnormere områder med skibsbygningsindustri fra kategori 3 til kategori 2 på prioriteringslisten for tildeling af støtte fra Den europæiske Socialfond?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Henk Vredeling
(27. juni 1980)

Kommissionen erkender det problem, som det ærede medlem rejser. Den påtænker snart at tage stilling til de forskellige beskæftigelsesproblemer indenfor skibsbygningssektoren.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 54/80
af Jacques Denis
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(19. marts 1980)

Om: AVS-landenes forsyning med fødevarer

Idet jeg henviser til min skriftlige forespørgsel nr. 890/79 ⁽¹⁾, vil jeg gerne have følgende supplerende oplysninger:

1. Hvilke foranstaltninger er der blevet truffet (ud over dem der angår korn) til yderligere at stabilisere levnedsmiddelforsyningerne til visse AVS-lande?
2. Hvem påhviler det hverv at påvise AVS-landenes interesse for aktioner af denne art?
3. Under hvilken form og ved hvilken lejlighed under forhandlingerne om Lomé-konventionens fornyelse har Kommissionen erklæret sig rede til at undersøge mulighederne for yderligere at forbedre sikkerheden i AVS-landenes forsyning med levnedsmidler?

⁽¹⁾ EFT nr. C 19 af 24. 1. 1980, s. 21.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Claude Cheysson*(2. juli 1980)*

Som anført i svar på skriftlig forespørgsel nr. 890/79 ⁽¹⁾ foreslog Kommissionen den 18. juli 1978 at udvide den ordning, der giver visse AVS-stater mulighed for at købe korn i Fællesskabet til stabile priser, idet restitutionen på forhånd faststættes for den leveringsperiode, der kan omfatte et helt høstår. Den foreslåede eksportordning skulle gælde for samtlige AVS-stater og yderligere omfatte mejeriprodukter og — i et vist omfang — sukker og ris.

AVS-staterne har ikke reageret direkte på dette forslag, men har bekræftet deres interesse med hensyn til dette spørgsmål under forhandlingerne om den anden Lomé-konvention, efter hvilke Fællesskabet gik ind på at optage følgende erklæring i undertegnelsesprotokollen:

»For at bidrage til en bedre sikring af AVS-staternes fødevareforsyning vil Fællesskabet ud over de former for finansielt og fagligt samarbejde, der er omhandlet i afsnittet om landbrugssamarbejde, bestræbe sig på at anvende bestemmelserne for den fælles landbrugspolitik, så det bliver muligt at gennemføre transaktioner ved hjælp af de normale handelsstrukturer for så vidt angår visse landbrugsprodukter, der er af væsentlig betydning, på betingelser, som muliggør en mere regelmæssig forsyning.«

Dette spørgsmål var genstand for en grundig drøftelse under AVS/EØF-Ministerrådets sidste samling den 9. maj 1980 i Nairobi. AVS/EØF-Ministerrådet bemyndigede underudvalget AVS/EØF vedrørende handelssamarbejde til snarest muligt at nedsætte en blandet arbejdsgruppe med det hverv at undersøge de foranstaltninger, der skal træffes for at gennemføre ovennævnte erklæring.

⁽¹⁾ EFT nr. C 19 af 24. 1. 1980, s. 21.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 70/80**af Gordon Adam****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(19. marts 1980)*

Om: Målsætning for 1985 for forholdet mellem væksten i energiforbrug og i bruttonationalindkomst

I Kommissionens dokument (KOM(79) 316 endel.) nævnes en målsætning for 1985 på 0,8 for forholdet mellem væksten i energiforbrug og i bruttonationalindkomst.

I betragtning af, at ovenstående målsætning opstilledes i juli 1978, bedes Kommissionen oplyse, om den stadig betragtes som gennemførlig? Har Kommissionen revideret sine beregninger på baggrund af en rapport udarbejdet af professor Meinel ved University of Arizona, der er af den opfattelse, at fremtidige energibesparelser skal ske gennem nedbringelse af spild og anvendelse af spildvarme, der er forbundet med ekstra udgifter, som kan gøre nettoresultaterne skuffende små, hvis disse betragtes på et BNP/energi-diagram?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Guido Brunner*(27. juni 1980)*

De prognoser, som er udarbejdet af medlemsstaterne i 1979, viser, at forholdet mellem væksten i BNI og i energiforbruget i perioden 1978-1985 skulle ligge på ca. 0,85 for Fællesskabet som helhed.

Kommissionen er af den opfattelse, at hvis alle medlemsstater gjorde en sammenlignelig indsats for at spare på energien, vil det være muligt i 1990 at nå målet om et forhold mellem væksten i BNI og i energiforbruget på 0,7 eller mindre. Rådet vedtog i maj en resolution, hvorved alle medlemsstater forpligter sig til at gøre en sådan indsats. Denne forpligtelse er allerede kommet til udtryk i en række medlemsstaters foranstaltninger.

Detaljerede undersøgelser af rentabiliteten i forbindelse med energibesparende investeringer viser, at det med de nuværende energipriser er økonomisk forsvarligt at gennemføre langt større investeringer i energibesparelser end dem, der sandsynligvis vil blive gennemført i de næste fem år.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 99/80**af Elaine Kellett-Bowman****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(28. marts 1980)*

Om: Udnyttelse af Fællesskabets byggeriarbejdere

Vil Kommissionen træffe foranstaltninger med henblik på at forhindre, at Fællesskabets byggeriarbejdere udnyttes af skruppelløse arbejdsformidlingskontorer, som lokker dem fra et fællesskabsland til et andet og herefter undlader at skaffe dem beskæftigelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Henk Vredeling*(1. juli 1980)*

I henhold til Rådets resolution af 18. december 1979 ⁽¹⁾ om tilrettelæggelse af arbejdstiden er Kommissionen for øjeblikket ved at udarbejde retningslinjer for en fællesskabsindsats med hensyn til midlertidigt arbejde under forskellige former (vikar, tidsbegrænset kontrakt, midlertidig udlejning samt lejlighedsvis og gratis udlån af arbejdskraft virksomhederne imellem).

⁽¹⁾ EFT nr. C 2, af 4. 1. 1980, s. 1

Kommissionen vil ligeledes beskæftige sig med forholdene for midlertidigt ansatte grænsearbejdere herunder især med eventuelle ulovligheder og misbrug, som man bør skride ind overfor.

Det faste udvalg for beskæftigelse vil i nær fremtid få forelagt en meddelelse fra Kommissionen om dette spørgsmål.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 111/80
af Vincent Ansquer
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(10. april 1980)

Om: Handelen mellem Europa og De forenede Stater med stål og syntetiske fibre

Kan Kommissionen fremlægge oplysninger om de nuværende uoverensstemmelser mellem De forenede Stater og Det europæiske økonomiske Fællesskab vedrørende stål og syntetiske fibre?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Wilhelm Haferkamp
(2. juli 1980)

For så vidt angår stålsektoren, trak US Steel Corporation sagen flere måneder i langdrag, men endte, på trods af den amerikanske regerings bestræbelser på det modsatte, med den 21. marts 1980 at indgive en række klager over dumping i forbindelse med indførsel af fem typer stålprodukter fra henholdsvis Det forenede Kongerige, Frankrig, Forbundsrepublikken Tyskland, Italien, Luxembourg, Belgien og Nederlandene.

Kommissionen vil nøje følge forløbet af denne sag.

Den har allerede over for den amerikanske regering gjort opmærksom på sin interesse i, at den fælles overenskomst, som de største producentlande indgik i 1977/78 i OECD, bliver overholdt. I denne overenskomst, hvis formål var at støtte omlægningen af jern- og stålindustrien, fastsættes det, at de foranstaltninger, der blev iværksat med henblik på at have det på daværende tidspunkt unormalt lave prisniveau, skal tage hensyn til såvel de omtalte legitime interesser som det sædvanlige handelsmønster.

For så vidt angår syntetiske fibre, har Kommissionen allerede i sit svar på skriftlig forespørgsel fra Brian Key og Vincent Ansquer ⁽¹⁾ i store træk gjort rede for sin holdning til dette spørgsmål.

Senere den 11. marts 1980 fandt der en tredje række af konsultationer sted med de amerikanske myndigheder i Geneve på grundlag af artiklerne XX(i)/XXIII.1 i GATT-aftalen. På dette møde lykkedes det endnu ikke at slå bro over de modstridende synspunkter. USA hævdede fortsat, at da de petrokemiske produkter, man laver syntetiske fibre af, ikke er underlagt formelle eksportrestriktioner på det amerikanske marked, kan europæiske fiberproducenter frit købe dem og således nyde samme fordel af de lave omkostninger som deres amerikanske konkurrenter, Kommissionen forkaster denne holdning og har påpeget, at en sådan løsning er uacceptabel for

⁽¹⁾ Henholdsvis nr. 768/79 og nr. 1495/79 — EFT nr. C 156 af 25. 6. 1980, s. 8.

Fællesskabet, da den blot vil betyde, at problemet forskydes fra de europæiske producenter af syntetiske fibre til de europæiske producenter af petrokemiske produkter. Kommissionen vil fortsat følge disse konsultationer op.

Som et resultat af de beskyttelsesforanstaltninger, Kommissionen iværksatte den 15. februar 1980 til beskyttelse af Det forenede Kongeriges marked, har USA udbedt sig konsultationer med Fællesskabet

under henvisning til artikel XIX i GATT-aftalen. Den første af disse konsultationer fandt sted i Genève den 12. marts 1980, hvor USA krævede EF-indrømmelser på toldområdet som modvægt mod en eventuel nedgang i eksporten af syntetiske fibre fra USA. Disse konsultationer vil fortsætte på begæring af USA og i overensstemmelse med USA's rettigheder ifølge GATT-aftalen med henblik på at opnå enighed om, hvorvidt sådanne kompensationer er hensigtsmæssige, og i bekræftende fald på hvilket niveau.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 131/80

af Christiane Scrivener

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. april 1980)

Om: Asbestfibre i visse drikkevarer

Undersøgelser foretaget af visse drikkevarer, som var filtreret med asbestplader, har påvist tilstedeværelsen af asbestfibre. Men dette materiale har vist sig at være farligt, når det indtages ad luftvejen eller optages gennem fordøjelsessystemet.

Har Kommissionen allerede beskæftiget sig med dette spørgsmål, og overvejer den på fællesskabsplan at foreslå bestemmelser, som gør det muligt at kontrollere og eventuelt idømme straf, i forbindelse med dette materiales anvendelse ved filtreringen af visse væsker?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Etienne Davignon

(2. juli 1980)

Kommissionen har anmodet Den videnskabelige komité for Levnedsmidler om at »foretage en undersøgelse af sundhedsrisikoen i forbindelse med tilstedeværelsen af asbestfibre i levnedsmidler, navnlig i væsker«. Den 31. oktober 1979 afgav komiteen en udtalelse om dette spørgsmål, som er offentliggjort i »Rapporter fra Den videnskabelige komité for Levnedsmidler«, 9. serie, hvoraf Kommissionen tilsender det ærede medlem og Parlamentets generalsekretariat et eksemplar.

I sine konklusioner fremhæver komitéen navnlig de analyse-mæssige vanskeligheder ved at påvise asbestfibre i levnedsmidler, ligesom det understreges, at det med den nuværende viden er umuligt at fastslå, hvorvidt anvendelsen af asbestfiltre i levnedsmiddelindustrien indebærer en risiko for den offentlige sundhed eller ej. I øvrigt henleder komiteen opmærksomheden på, at de fibre, som kan anvendes i stedet for asbest, ikke nødvendigvis yder større sundhedsgaranti end asbestfibre.

Komiteen har derfor fremsat følgende henstillinger med hensyn til drikkevarer:

1. »Der bør snarest muligt udarbejdes en fortegnelse over de forskellige former for anvendelse af asbest.
2. Der bør udvikles bedre og hurtigere metoder til påvisning og bestemmelse af asbestfibre i alle former for moder-mineraler.
3. Der bør løbende holdes øje med situationen, således at det er muligt at inddrage resultaterne af senere undersøgelser.

4. Enhver anvendelse af asbest og beslægtede mineraler bør bringes til ophør, medmindre denne anvendelse er bydende nødvendig.

5. Der bør ud fra et sundhedsmæssigt synspunkt udvikles og undersøges produkter, som kan erstatte asbest i levnedsmiddelindustrien.«⁽¹⁾

Kommissionen agter at foretage en undersøgelse for at nå frem til en løsning på de forskellige spørgsmål, som disse henstillinger rejser. Da Kommissionen imidlertid kun råder over begrænsede midler, kan den ikke på nuværende tidspunkt udtale sig om, hvornår denne undersøgelse kan gennemføres.

⁽¹⁾ Se side 15 i ovennævnte rapport.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 151/80

af Anne-Marie Lizin

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. April 1980)

Om: Datamateriel

Kommissionen er nu nået til det punkt, hvor den kan måle konsekvenserne af, at den har valgt ICL-udstyr

1. Kan den give nærmere tal for de samlede udgifter ved denne omlægning og konvertering af programmerne?
2. Kan den give en liste over, hvilke nye ting man har gennemført i henseende til programmer, særlig dokumentationsprogrammer, i de sidste to år (hvis man ser bort fra Safir, som blev lavet af et udenforstående firma)?
3. Kan den bekræfte troværdige oplysninger, hvorefter det anslås, at Siemens-maskinen udnyt-

tes med 20 % af sin reelle kapacitet? Er det rigtigt, at Kommissionen har afslået at lade Europa-Parlamentet benytte Siemens-maskinen i en overgangsperiode?

4. Kan den give nærmere forklaring vedrørende konvertering fra den nuværende maskintype ICL 5 × 27 til 5 × 32 og derefter 5 × 36 i slutningen af 1980?
Er det nødvendigt at foretage den mellemliggende konvertering 5 × 32?
Hvor store er udgifterne til denne konvertering?
5. Hvis det allerede nu er nødvendigt med yderligere en maskine af hensyn til anvendelsen af programmerne, er man da sikker på, at der ikke om kort tid af samme grund bliver brug for en tredje maskine? Hvor meget vil merudgiften blive i forhold til ICL's oprindelige pristilbud?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Tugendhat

(4. juli 1980)

1. Kommissionen anslår, at konverteringen til ICL har kostet ca. 400 mio bfr. Dette tal er baseret på

visse antagelser med hensyn til, hvad der bør klassificeres som konverteringsomkostninger.

2. Kommissionen har allerede i forbindelse med budgetdrøftelserne underrettet Parlamentet om, at den mangler omkring 140 edb-medarbejdere. Størsteparten af Kommissionens nuværende personale er beskæftiget med kørsel eller ændring af eksisterende brugerprogrammer. Nye brugerprogrammer, som er under udvikling, har i de fleste tilfælde gjort det nødvendigt at anvende personale udefra, dvs. fra programmel-firmaer. Disse brugerprogrammer omfatter SAFIR (allokering af tolke), et tekstilprogram, de indledende faser af systemer for landbrugsfondene (udvikling og garanti), arbejde med visse statistiske oversigter og SAGAP (et system til forvaltning og cirkulation af publikationer).

3. I slutningen af 1979 var kapaciteten af Siemens centralenheden 7740 fuldt udnyttet. Det var derfor ikke muligt at tilbyde Parlamentet en tilfredsstillende tjeneste på denne maskine. Centralenheden er nu blevet udvidet (7740-modellen er blevet erstattet af model 7760), og man råder nu over en ca. fire gange så stor datakraft. Kommissionen har derfor underrettet Parlamentet om, at der er maskintid til rådighed på Siemens-maskinen for Parlamentets administrative anvendelser. Hovedformålet med Siemens-maskinen er at opfylde kravene i forbindelse med Euronet. Efterhånden som Euronet-tjenesten kommer i gang, og Siemens-maskinen er i stand til at tilbyde den planlagte referencetjeneste inden for Euronet, vil maskinens kapacitet kunne forventes at blive fuldt udnyttet.

4. Som alle andre fabrikanter af edb-maskiner ændrer ICL fra tid til anden maskinernes styreprogram for at indføre ekstra faciliteter, forbedringer osv. Kommissionen anvender for tiden 5 × 27-versionen og planlægger ligesom alle andre brugere af ICL 2900 at gå over til 5 × 36. Dette drøftes for øjeblikket med ICL, og der er ikke på nuværende tidspunkt truffet nogen afgørelse med hensyn til tidsplanen eller nødvendigheden af først at gå via 5 × 32.

Omkostningerne ved konverteringen er endnu ikke fuldstændig, men de vil afhænge af, hvornår denne gennemføres.

5. Kommissionens arbejdsbyrde er nu ca. 50 % større end den påregnede arbejdsbyrde ved ibrugtagningen af ICL-maskinen. Dette har medført udvidelser af den oprindelige konfiguration, hvorved de månedlige leje- og vedligeholdelsesudgifter (2 skift) stiger fra 6,2 mio bfr. (tilbudspris for den oprindelige konfiguration) til 9,9 mio bfr. i faste 1976-priser for den nuværende konfiguration.

Det er rigtigt, at den forøgede arbejdsbyrde nødvendiggør yderligere kapacitet. Kommissionen har dog ikke for øjeblikket til hensigt at benytte sig af den mulighed, det ærede medlem nævner. Princippet for udviklingen på lang sigt vil i stedet gå i retning af en integreret fordelt edb-tjeneste for i fuld udstrækning at drage fordel af den seneste teknologiske udvikling på dette område.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 158/80
af Paul-Henry Gendebien
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(14. April 1980)

Om: Metoder til opsporing af brucellose hos kvæg

Det forekommer indlysende, at det uden vaccinationer i stor målestok er umuligt at holde kvæg-brucellosen nede.

Den største ulempe ved vaccinationen er, at den fremkalder serologiske reaktioner, og at det på indeværende tidspunkt er umuligt at skelne mellem disse reaktioner og dem, der fremkaldes af en infektion.

Visse undersøgelser har dog vist, at det ikke er umuligt at skelne mellem antistofferne.

Hvis dette er tilfældet,

1. mener Kommissionen så ikke, at disse undersøgelser bør genoptages, fortsættes og udvides?
2. er den serologiske reaktion ved 45/20 lige så udpræget som ved B/19?
3. er »Ring Test« og navnlig hæmoagglutination, når det gælder ikkevaccinerede dyr, ikke hurtigere og mere pålidelige sporingsmetoder end seroagglutination?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Finn Gundelach

(27. juni 1980)

Kommissionen mener, at vaccination i stort omfang kun bør anvendes i den første fase af et nationalt program til bekæmpelse af brucellose hos kvæg, fordi et af de største problemer fra et diagnose-synspunkt er skelnen mellem reaktioner forårsaget af en vaccine eller af en infektion.

1. Kommissionen mener ikke, det er rimeligt, at EF bekoster forskning i metoder til bedre skelnen mellem antistoffer fremkommet ved vaccination eller ved markinfektion på grund af den forholdsvis lave infektionshyppighed i EF, og også fordi de fleste medlemsstater enten helt har forbudt vaccination eller har begrænset den meget.

2. Serologiske reaktioner fremkommet ved vaccination med 45/20 og B. 19 har forskellig varighed. Det kan dog siges, at når voksne dyr vaccineres med B. 19, kan de agglutinerende antistoffer holde sig meget længere. Det modsatte gælder for komplementbindingsantistoffer. Hvis B. 19 anvendes til kalve under seks måneder, holder de agglutinogene antistoffer sig ikke særlig længe.

3. Kommissionen er ikke i stand til at besvare dette spørgsmål, fordi den ikke er klar over, om det ærede medlem med »Ring Test« henviser til »milk ring test«, »plasma ring test« eller »serum ring test«, og ligeledes om der med hæloagglutinationstest menes »passive hæmoagglutination test of Renoux« eller »hæmoagglutination test«.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 171/80

af Jean Seitlinger

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. april 1980)

Om: Mirabel- og blommeproducenters vanskeligheder

Kommissionen gøres opmærksom på den utilfredshed, der hersker hos mirabel- og blommeproducenter i den østlige del af Frankrig på grund af den alvorlige diskriminering, de er udsat for gennem den støtte, som Fællesskabet yder for visse konkurrerende produkter.

På grund af den lavprispolitik, visse tredjelande praktiserer med hensyn til frugtkonserves, de ned-

satte toldsatser ved import af frugt fra tredjelande og udsigten til en udvidelse med Grækenland, Spanien og Portugal har Fællesskabet gavmildt bevilget særlig støtte til fersken-, pære-, sveske- og kirsebærproduktionen.

Den økonomiske bistand, der ydes for disse produkter, er af og til så betydelig, at forarbejdningsindustrien får hele det beløb godtgjort, som den betalte producenterne for råvaren. Sidste sommer var Fællesskabets støtte til forarbejdningsindustrien endog oppe på 1,78 ffr. for et kilo ferskner, mens producenterne fik udbetalt 1,65 ffr.

Under disse omstændigheder er det ikke overraskende, at mirabel- og blommeproducenterne, som ikke får den samme støtte, er stærkt forfordelte. Kommissionen er skyld i, at der faktisk er tale om illoyal konkurrence. Dette berører 8 000 producenter, hovedsagelig i departementerne Moselle, Meurthe-et-Moselle og Meuse, netop som de har iværksat en betydelig omstrukturering af frugtpro-

duktionen i Lorraine, som man regner med at fuldføre i 1983.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke foranstaltninger den agter at træffe for at bringe denne anormale situation til ophør og muliggøre en genoprettelse af ligevægten blandt producenterne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Finn Gundelach

(4. juli 1980)

Kommissionen vil gerne først og fremmest understrege, at prisen på råvarer kun er et af de omkostningselementer ved fremstilling af produkter i Fællesskabet, der blandt andre tages i betragtning ved fastsættelsen af støtten. Der er med andre ord ikke tale om godtgørelse af minimalprisen. Støtten beregnes nemlig på en sådan måde, at den godtgør forskellen mellem prisniveauet på produkter fremstillet i tredjelande. Denne metode kan ganske rigtigt føre til et støttebeløb, der er større end den fastsatte minimalpris, bl.a. i tilfælde af et stærkt prisfald på importerede produkter.

Kommissionen skal endvidere erindre det ærede medlem om, at den i forbindelse med tilpasningen af den fælles landbrugspolitik har forelagt Rådet et forslag til forordning, der navnlig går ud på en reduktion på 10 % af produktionsstøtten ved anvendelse af strengere beregningsregler.

Fortegnelsen over de produkter, hvortil den kunne ydes produktionsstøtte, er udarbejdet af Rådet under hensyntagen til den særlige betydning, disse produkter har i Fællesskabets middelhavsregioner. Kommissionen påtænker ikke i øjeblikket at foreslå udvidelse af denne fortegnelse til at omfatte andre produkter såsom mirabeller og blommer.

Såfremt derimod produktionen i Fællesskabet af mirabel- og blommekonserves skulle blive udsat for illoyal konkurrence fra tredjelands side herunder de lande, der ansøger om optagelse i Fællesskabet, vil der kunne blive tale om særlige foranstaltninger.

I denne forbindelse skal Kommissionen henvise det ærede medlem til svar på, skriftlig forespørgsel nr. 834/79 fra Christian PONCELET (1).

(1) EFT nr. C 80 af 3. 3. 1980, s. 15.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 179/80

af Pierre Baudis

til Kommissionen for de europæiske Fællesskaber

(14. april 1980)

Om: Forskning på transportområdet

Der er truffet afgørelse om at udarbejde fire forskningsprojekter inden for rammerne af det europæi-

ske samarbejde om videnskabelig og teknisk forskning (COST). Disse projekter vedrører hjælpesystemer for søfarten, det elektriske køretøj, den bimodale trolleybus og erstatningsbrændstofferne.

1. Mener Kommissionen ikke, at sådanne projekter skulle være et led i fællesskabsprogrammer, inden andre europæiske lande i givet fald inddrages heri?
2. Svarer disse projekter, i hvis forberedelse Kommissionen spiller en rolle, til fællesskabspolitikens målsætninger vedrørende transport, energi og industriel og teknologisk udvikling?
3. Nu hvor forskning er en nødvendighed for at tilpasse transporten til samfundets og økonomiens nye behov, hvilket skridt har Kommissionen da taget for at give Fællesskabet en politik i den retning?
4. Mener Kommissionen ikke, at det ville være ønskeligt at udvide disse undersøgelser til at omfatte forskning på luftfartsområdet, navnlig med henblik på at fastsætte valget af flytyper og således på fællesskabsniveau at begunstige fremstillingen af fly, der er forenelige med de europæiske selskabers behov?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Guido Brunner

(30. juni 1980)

1. Når de projekter, der udarbejdes inden for rammerne af det europæiske samarbejde om videnskabelig og tekniske forskning (COST), har nået et fremskredent niveau i deres udarbejdelse, gøres de obligatorisk til genstand for en gennemgang i de kompetente organer i Fællesskabet, for at det kan fastslås, om der er tilstrækkelig baggrund for at foreslå Rådet et fællesskabsprogram på området. De af det ærede medlem omtalte projekter vil blive gjort til genstand for denne procedure i løbet af 1980.
 2. Det bidrag, som Kommissionens tjenestegrene yder i forberedelsen af disse projekter, forhindrer enhver uoverensstemmelse med målsætningen for andre af Fællesskabets politikker. De fire aktioner, der er under udarbejdelse, opfylder bl.a. Fællesskabets ønsker med hensyn til sikkerhed, energibesparelser (olie og olieprodukter) og miljø.
 3. Kommissionen har bestræbt sig på at fremme samarbejdsaktioner vedrørende forskning og udvikling, dels ved at støtte og deltage i visse COST 33: analyse vedrørende fremtiden for intercity-personbefordring i Europa), dels ved selv at indlede visse arbejder (supplerende analyser inden for COST 33).
 4. Kommissionen fremsatte den 26. juli 1977 forslag om et forskningsprogram inden for luftfart. Disse forslag var baseret på omfattende kontakter med industrien, eksperter og embedsmænd. Forslagene var også et led i Kommissionens bestræbelser på at opfylde målsætningen i Rådets resolution om luftfartspolitik af 14. marts 1977, som bl.a. krævede »en fælles indsats inden for den grundlæggende forskning med særligt henblik på udvikling af den know-how, der er nødvendig for den kommende fly-generation«.
- I sit nylig skriftlige svar på mundtlig forespørgsel nr. H-94/79 ⁽¹⁾ fra James W. Spicer anførte Rådet sin holdning til Kommissionens forslag om et fælles forskningsprogram på luftfartsområdet.
- På baggrund af denne holdning har Kommissionen på nuværende tidspunkt ikke til hensigt at fremsætte yderligere forslag.

⁽¹⁾ Forhandlinger i Europa-Parlamentet, nr. 245 (september 1979), s. 19.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 180/80
af Horst Seefeld
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(14. april 1980)

Om: Irlands og Det forenede Kongeriges fritagelse for at benytte fartskrivere

Kommissionen har fritaget Irland og Det forenede Kongerige for at benytte fartskrivere indtil henholdsvis januar og december 1981.

Hvorfor fritager Kommissionen også sådanne køretøjer i disse to medlemsstater for at benytte fartskrivere, som allerede er udstyret med et sådant apparat?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 181/80
af Horst Seefeld
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(14. april 1980)

Om: Nye frister for benyttelse af fartskrivere i Irland og Det forenede Kongerige

Forordning (EØF) nr. 1463/70⁽¹⁾ har været i kraft i alle medlemsstater siden den 1. januar 1978 (for nye lastvogne allerede fra den 1. januar 1976).

I januar 1980 fritog Kommissionen som vogter af Rom-traktaten Irland og Det forenede Kongerige for at benytte fartskrivere indtil henholdsvis januar og december 1981.

Som Kommissionen allerede længe har vidst, varer det fra 4 til 6 måneder at udstyre irske lastvogne med fartskrivere og ca. 18 måneder i Det forenede Kongerige.

Hvilke nye overvejelser har fået Kommissionen til at fritage de nævnte medlemsstater indtil 1981 for en bestemmelse, der har været i kraft siden 1978?

⁽¹⁾ EFT nr. L 164 af 27. 7. 1970, s. 1 (specialudgave 1970 (II), s. 419).

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Richard Burke*(2. juli 1980)*

Med henvisning til tredje punkt i spørgsmål nr. 181/80, så er Kommissionen på ingen måde overbevist om, at installering af fartskrivere kunne være blevet gennemført på rimelig måde inden for 4 til 6 måneder i Irland og inden for 18 måneder i Det forenede Kongerige.

I øvrigt har Kommissionen ikke noget at tilføje til sine synspunkter, således som der er udtrykt i dens svar på de forudgående spørgsmål 778/79 fra Seefeld ⁽¹⁾, 1072/79 fra Gendebien ⁽²⁾ og 1157/79 fra Gendebien ⁽³⁾ med hensyn til de foranstaltninger, der er truffet af disse medlemsstater for at gennemføre fartskriverforordningerne.

⁽¹⁾ EFT nr. C 98 af 21. 4. 1980, s. 2.

⁽²⁾ EFT nr. C 49 af 27. 2. 1980, s. 45.

⁽³⁾ EFT nr. C 74 af 24. 3. 1980, s. 44.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 184/80
af Yvette Fuillet
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(14. april 1980)

Om: TSCA-forhandlingerne med De forenede Stater

Kommissionen har indledt forhandlinger med De forenede Stater om en række farlige stoffer.

Kan Kommissionen oplyse:

- hvor langt man er nået i forhandlingerne?
- den fuldstændige liste over de behandlede spørgsmål?
- hvorledes den agter at følge dette arbejde op?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Lorenzo Natali*(27. juni 1980)*

Rådet har ved sin afgørelse af 30. maj 1978 bemyndiget Kommissionen til at indlede forhandlinger med De forenede Stater med henblik på indgåelse af en aftale om de nærmere regler for anvendelse af »Toxic Substances Control Act (TSCA)« på produkter fra Fællesskabet og af de relevante fællesskabsbestemmelser på produkter fra De forenede Stater.

Der er afholdt fem møder med repræsentanter for den amerikanske administration, i Washington

(29.-30. juni 1978), i Bruxelles (10. november 1978), i Washington (24.-25. september 1979), i Washington (8.-11. januar 1980) og i Bruxelles (24. marts 1980).

Forud for disse møder har der været afholdt samråd med repræsentanter for medlemsstaterne for at nå frem til en fællesskabsholdning til de problemer, forhandlingerne har drejet sig om. Kommissionen har også konsulteret den europæiske kemiske industri.

Forhandlingerne har været koncentreret om følgende punkter:

1. harmonisering af de forsøgs kategorier og -metoder, der skal anvendes til at vurdere kemikaliers toksicitet, økotoksicitet og miljøvirkninger;
2. gensidig anerkendelse af de basisdata, der skal anvendes til udarbejdelse af meddelelsesmateriale;
3. god laboratoriepraksis;
4. procedurer til vurdering af de risici, kemikalier medfører for mennesker og miljø;
5. anvendelse af »Toxic Substances Control Act« og af den relevante fællesskabslovgivning på kemikalier i såvel forædlede produkter som præparater;
6. procedurer til sikring af den gensidige respekt for visse oplysningers fortrolige karakter;
7. lovgivningen i de enkelte stater i De forenede Stater sammenholdt med forbundslovgivningen for så vidt angår kontrol med kemikalier;
8. de nærmere regler for fordeling af omkostningerne som følge af anvendelsen af TSCA og af den relevante fællesskabslovgivning;

9. fortegnelse over eksisterende kemikalier.

Efter at Rådet for sjette gang har ændret sit direktiv af 27. juni 1967 om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer ⁽¹⁾, har forhandlingerne antaget et hurtigere tempo, ligesom der er blevet gjort større fremskridt.

Drøftelserne har gjort det muligt at opnå et bedre kendskab til og forståelse af de juridiske og politiske begrænsninger, der gør sig gældende for forhandlingsparterne. De har også gjort det muligt at nå frem til bred enighed om, hvorledes visse af de ovennævnte problemer skal gribes an og behandles, specielt inden for rammerne af OECD, som har organiseret en konference på højt plan om de pågældende problemer.

Kommissionen har i øvrigt kunnet konstatere, at de bemærkninger, den har fremsendt til de amerikanske myndigheder om hvert enkelt bestemmelsesforslag vedrørende anvendelsen af TSCA, specielt om afsnit 4 (afprøvningsmetoder og god laboratoriepraksis) og afsnit 5 (meddelelse før fremstilling), er blevet taget i betragtning af de amerikanske myndigheder.

⁽¹⁾ EFT nr. L 259 af 15. 10. 1979, s. 10.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 189/80

af Vincenzo Bettiza

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. april 1980)

Om: Diskrimination over for privat transportvirksomhed i Italien

Har Kommissionen kendskab til, at private transportvirksomheder i Italien skal have bemyndigelse fra postministeriet til at transportere pakker under 20 kg?

Mener Kommissionen ikke, at denne administrative hindring er i modstrid med bestemmelserne i EØF-traktaten vedrørende konkurrencefrihed på transportområdet?

I bekræftende fald, hvilke initiativer agter Kommissionen at tage med henblik på at fjerne denne diskriminerende foranstaltning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Etienne Davignon*(1. juli 1980)*

Kommissionen har ikke kendskab til, at private transportvirksomheder i Italien skal have bemyndigelse fra postministeriet til at transportere pakker under 20 kg.

Således som spørgsmålet er rejst af det ærede medlem, synes det endvidere, som om det ikke henhører under traktatens bestemmelser vedrørende varernes frie bevægelighed mellem medlemsstaterne og i særdeleshed bestemmelserne vedrørende afskaffelse af kvantitative restriktioner og foranstaltninger med lignende virkning, idet de bestemmelser, som er omtalt, ikke vedrører samhandelen mellem Italien og de andre medlemsstater.

De oplysninger, Kommissionen råder over, i forbindelse med dette problem, gør det ikke muligt under de nuværende forhold at forudse et initiativ på dette område.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 194/80
af Heinrich Jürgens
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(14. april 1980)

Om: Handicapvenligt byggeri

For at gøre det muligt for alle handicappede at deltage i det sociale og kulturelle liv er det nødvendigt at undgå eller fjerne bygningsmæssige og tekniske hindringer.

Kommissionen bedes oplyse:

1. Hvilke obligatoriske bestemmelser (byggenormer) eksisterer der på fællesskabsplan for planlægning og udførelse med henblik på at gøre det muligt for de handicappede uhindret og uden fremmed hjælp at nå frem til og benytte transportmidler, veje og parkeringspladser, boliger, kantiner og offentlige bygninger?
2. Hvilke initiativer har Kommissionen hidtil taget, og hvilke påtænker den at tage med henblik på at nå frem til et barrierefrit byggeri i Fællesskabets medlemsstater, således som det er beskrevet i spørgsmål 1?
3. Er Fællesskabets administrationsbygninger, betragtet ud fra synsvinkelen et barrierefrit byggeri, fri for bygningsmæssige og tekniske hindringer, og hvis dette ikke er tilfældet eller kun delvis tilfældet, eksisterer der da planer om at fjerne disse bygningsmæssige og tekniske hindringer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Henk Vredeling*(27. juni 1980)*

1. Indtil nu er der på fællesskabsplan ikke blevet iværksat nogen former for restriktioner på de nævnte områder.
2. Det ærede medlem bedes tage Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel nr. H 311/79 fra Michael O'Leary ⁽¹⁾ til efterretning.
3. a) Kommissionen har i udkastene til sine fremtidige bygninger fastsat, at man skal overholde de krav, der omtales under pkt. 1 i spørgsmålet.
b) For så vidt angår de bygninger, Kommissionen allerede er etableret i, har man iværksat alt for i hovedparten af disse at fjerne de enkelte hindringer, der måtte eksistere; hvad angår de bygninger, hvor sådanne forbedringer ikke er teknisk gennemførlige, regner Kommissionen med i videst muligt omfang at forlade disse, så snart de ovenfor under afsnit a) omtalte bygninger er blevet opført.

⁽¹⁾ Forhandlinger i Europa-Parlamentet, nr. 249 (december 1979), s. 41.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 199/80
af Winston Griffiths
til Kommissionen for de europæiske Fællesskaber
(14. april 1980)

Om: Offentlig omtale af Den europæiske Fond for Regionaludvikling

Er Kommissionen tilfreds med den offentlige omtale af Den europæiske Fond for Regionaludviklings aktiviteter? Hvad agter den i benægtende fald at gøre for at forbedre situationen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Antonio Giolitti*(27. juni 1980)*

Oplysningsvirksomheden omkring regionalfondstøtten varierer fra medlemsstat til medlemsstat. Kommissionen ser med bekymring på, at nogle medlemsstater stadigvæk kun offentliggør de samlede tilskud pr. region uden angivelse af nærmere enkeltheder, der ville gøre det nemmere for offentligheden at få oplysning om, hvilke projekter der modtager støtte. Kommissionen lægger fortsat pres på de pågældende regeringer for at få dem til at give mere detaljerede oplysninger om fællesskabsstøtten til de enkelte regioner.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 205/80
af Karl von Wogau
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(14. april 1980)

Om: Konkurrencefordrejninger inden for gartnerierhvervet

Efter at Parlamentsmedlemmer allerede har stillet forespørgsler om nogle sider af konkurrencen inden for drivhusgartneriet, og efter at der er bebudet en samlet beretning om dette emne, spørger jeg Kommissionen:

1. Ved Kommissionen, at en energimængde svarende til 100 l fyringsolie i Nederlandene tilbydes for, hvad der svarer til DM 18,58, mens gartnerivirksomhederne på øen Reichenau må betale DM 64,10 (inklusive merværdiafgift) for samme mængde?
 Deler Kommissionen den opfattelse, at denne omkostningsforskel, der i det mindste delvis skyldes støtte, er udtryk for konkurrencefordrejning?
2. Ved Kommissionen, at plantebeskyttelsesmidlet metylbromid, som inden for gartnerierhvervet an-

vendes til desinficering af jord, i Nederlandene må benyttes uindskrænket, mens det derimod i Forbundsrepublikken Tyskland kun må benyttes på meget snævre betingelser? Agter Kommissionen at søge en indbyrdes tilnærmelse af bestemmelserne på dette område, da der også her er tale om konkurrencefordrejning?

3. Ved Kommissionen, at det nederlandske WIR-program for størstedelens vedkommende anvendes til investeringer i drivhusgartneri, og at nederlandske gartnerivirksomheder derfor udbyder drivhuse til salg, der endnu ikke er fem år gamle, og som stadig er fuldt funktionsdygtige?
4. Hvilke virkninger forventer Kommissionen for den europæiske konkurrence inden for drivhusgartnerierhvervet af Fællesskabets udvidelse med Grækenland, Portugal og Spanien?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Finn Gundelach

(1. juli 1980)

1. Kommissionen er i øjeblikket ved at undersøge, om forskellen mellem den gældende industritarif og den særlige gartneritarif for naturgas i Nederlandene udgør konkurrencefordrejning i den i traktatens artikel 92 angivne betydning.

Det må i denne forbindelse understreges, at der i medlemsstaterne forekommer en geografisk spredning af prisen på gas til mindre industriforbrugere med en forskel, der visse steder kan være op til tre gange højere end andre steder. Det vil sige, at identiske forbrugere betaler gassen med yderst forskellige priser alt efter det land og den by, hvor de bor.

2. Kommissionen er opmærksom på, at der i Forbundsrepublikken Tyskland er strengere regler for anvendelse af bromid i gartnerier end tilfældet er i Nederlandene.

Kommissionen deler det ærede medlems bekymring og er stort set enig i at mene, at når disse forskelle

ikke retfærdiggøres af særlige lokale forhold, herunder forskellige økologiske forhold, kan de føre til fordejning af konkurrencen og udgøre sådanne hindringer for handelen, som bør ophæves. Den mener, at vedtagelsen af forslaget til Rådet af 4. august 1976 ⁽¹⁾ vil gøre det muligt at opfylde harmoniseringsbehovene. Dette forslag indeholder bestemmelser om indførelse af en type fytofarmaceutiske produkter godkendt i EØF, der på klart definerede anvendelsesbetingelser frit kan bringes i handelen i hele Fællesskabet. Godkendelse i EØF vil afhænge af anvendelsen af ensartede og strenge fællesskabsregler, der fastlægger kontrol af produktets sikkerhed og effektivitet og ligeledes fastslår alle de faktorer, der vil kunne berettige lokale begrænsninger af eller ændringer i disse anvendelsesbetingelser.

3. Kommissionen er bekendt med de interventioner, den nederlandske regering har foretaget til gunst for

⁽¹⁾ EFT nr. C 212 af 9. 9. 1976, s. 3.

investeringer i forbindelse med Wet Investerings Rekening.

Den overvåger nøje, at bestemmelserne i Wet Investerings Rekening er forenelige med traktatens artikler.

Kommissionen er ikke bekendt med, at der i Neder-

landene finder handel sted med gartnerier, der omfatter salg af brugte anlæg.

4. Stigningen i energipriserne vil givet være til øget udnyttelse af de klimatiske fordele, som landene i Sydeuropa har.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 208/80
af Karel Van Miert
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(14. april 1980)

Om: Associeringen EØF/Tyrkiet

Associeringsrådet EØF/Tyrkiet anmodede på sit møde den 5. februar 1980 associeringsudvalget om at fortsætte virksomheden i forbindelse med associeringen og om at aflægge beretning til det i april, så associeringsrådet kan drage hensigtsmæssige konklusioner på grundlag heraf.

Kommissionen bedes i lyset af den virksomhed, som i mellemtiden allerede har fundet sted i associeringsudvalget, fremlægge sit standpunkt i forbindelse med følgende spørgsmål, som er rejst af republikken Tyrkiet:

1. Ønsket om gennemførelse af ordningen for en generel og automatisk afvikling af toldafgifter fra 1. januar 1981;
2. ønsket om at påbegynde anden fase i den frie bevægelighed for arbejdstagere og forslaget om et administrativt samarbejde for effektivt at virkeliggøre den »anden prioritet«, for så vidt angår tyrkiske arbejdstagere;
3. ønsket om at forlænge og forhøje Fællesskabets tilbud om 75 mio ERE over en periode på 2 år;
4. hensyntagen til den alvorlige nødsituation i forbindelse med forhandlingerne om en fjerde finansprotokol?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Wilhelm Haferkamp

(27. juni 1980)

På Associeringsrådets møde den 5. februar 1980, som det ærede medlem henviser til, stillede Fællesskabet sig positivt til Tyrkiets beslutning om at trække anmodningen om suspension af anvendelsen af tillægsprotokollen tilbage.

Fællesskabet erklærede sig rede til i en åben ånd på ny at overveje den holdning, det havde indtaget i maj 1979.

For så vidt angår sektorer, i forbindelse med hvilke Fællesskabets holdning af maj 1979 bl.a. var påvirket af anmodningen om suspension af Tyrkiets forpligtelser, d.v.s. landbrug og arbejdskraft, bør der tages hensyn til principperne i de tyrkiske anmodninger. Med hensyn til realiteten bør anmodningerne gennemgås grundigt og forhandles inden for associeringsorganerne, således at Associeringsrådet på det møde, der skal finde sted den 30. juni 1980, kan træffe de relevante beslutninger.

Hvad angår det finansielle samarbejde omfattede Fællesskabets forslag af maj 1979 en særlig aktion til et beløb på 75 mio ERE til finansiering af samarbejdsaktioner og en fjerde finansprotokol, hvis beløb skulle forhøjes i forhold til den tredje protokol for at tage hensyn til Tyrkiets særlige vanskeligheder samt til associeringsforholdets særlige karakter.

Inden for Fællesskabet er man i færd med at forberede forhandlingerne om den fjerde finansprotokol, og den juridiske ramme og anvendelsesområdet for samarbejdsbevillingerne er ved at blive fastlagt i samarbejde med Tyrkiet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 211/80
af Hanna Walz
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(14. april 1980)

Om: Grænseoverskridende databeskyttelse

Europarådets parlamentariske forsamling vedtog på sit møde den 2. februar 1980 en resolution, hvori Europa-Parlamentet anmodes om at undersøge, hvorvidt Det europæiske Fællesskab kan bidrage til virkeliggørelse af det udkast til overenskomst til beskyttelse af den enkelte med henblik på den automatiserede behandling af personlige data, som et ekspertudvalg i Europarådet har udarbejdet.

Hvilken holdning indtager Kommissionen til dette spørgsmål, for så vidt angår gennemførligheden på fællesskabsplan?

Hvordan vurderer Kommissionen ovennævnte foreslåede udkast på baggrund af, at den enkelte i stadig stigende grad trues af grænseoverskridende udveksling af personlige data?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Etienne Davignon*(30. juni 1980)*

Som Kommissionen allerede gav udtryk for under Parlamentets samling den 24. september 1979 ⁽¹⁾, mener den, at det udkast til konvention, som er udarbejdet i Europarådet med henblik på at sikre beskyttelse af den enkelte i forbindelse med automatiseret behandling af personlige data — såfremt konventionen vedtages i nær fremtid og derefter ratificeres af samtlige medlemsstater — effektivt vil kunne bidrage til at forhindre overgreb mod den enkelte, som skyldes strømmen af data over grænserne. Ifølge de oplysninger, Kommissionen råder over, forventes denne konvention vedtaget i slutningen af juni 1980; den vil kunne underskrives i løbet af efteråret.

Hvis medlemsstaternes ratificering ikke kan afsluttes inden for rimelig tid, vil man undersøge, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at tage et fællesskabsinitiativ.

⁽¹⁾ Forhandlinger i Europa-Parlamentet, nr. 250 (januar 1980), s. 267.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 213/80**af Hanna Walz****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(14. april 1980)*

Om: International energipolitik

På internationalt plan er der i den sidste tid fremsat flere nye forslag, som sigter mod en omformning eller udvidelse af det institutionelle grundlag for den verdensomspændende energipolitik.

Den saudi-arabiske olieminister Yamani har for kort tid siden på et management-symposium i Schweiz foreslået oprettelse af et nyt internationalt organ for dialogen mellem olieproducenter og forbrugerlande, som OECD, OPEC og de berørte multinationale selskaber skulle være tilsluttet. Nord-syd-kommissionen (Brandt-kommissionen) nedsat af De forenede Nationer har i sin slutrapport opfordret til oprettelse af et »FN-energiagentur«.

Anser Kommissionen principielt oprettelse af nye instanser og organer på internationalt plan for en fornuftig fremgangsmåde til forbedring af forbindelserne mellem energiproducerende og energiimporterende lande?

Hvilken betydning tillægger Kommissionen de forslag, der har været fremme om at udforme en udenrigspolitik på fællesskabsplan for energiområdet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Guido Brunner*(30. juni 1980)*

Fællesskabet har ved flere lejligheder (navnlig på Det europæiske Råds møde i Strasbourg) erklæret, at det var rede til »at etablere kontakter med producentlandene« og mere generelt at deltage i ethvert »forum«, der beskæftigede sig med energispørgsmål »i en solidaritetens og samarbejdets ånd« ⁽¹⁾.

Kommissionen for sin del finder det ønskeligt, at der oprettes et organ til varetagelse af samtlige energispørgsmål. Den har bragt i erfaring, at dette spørgsmål vil være et af de punkter, der skal behandles under de globale forhandlinger, der i øjeblikket forbedres i FN's plenarudvalg.

⁽¹⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet »Bestanddele i en aktion udadtil for Fællesskabet på energiområdet« Dok. KOM (79) 23 endel. udgave.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 222/80**af Robert Moreland****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(14. april 1980)*

Om: FNs havretskonference

De forenede Staters kongres har drøftet en foreløbig lovgivning om udnyttelse af den dybe havbund. USA's regering hævder, at der vil være behov for en sådan lovgivning, uanset om der undertegnes en traktat på havretskonferencen eller ej.

Så vidt vides, er der mulighed for, at et lignende forslag vil blive fremsat i den tyske forbundsdag.

Er Kommissionen af den opfattelse, at der i Fællesskabet kan være behov for en sådan lovgivning, og har den drøftet dette spørgsmål med medlemsstaternes regeringer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Wilhelm Haferkamp*(27. juni 1980)*

1. I tilfælde af, at De forenede Nationers havretskonference ikke skulle blive enige om at indføre en tilfredsstillende international ordening til udforskning og udnyttelse af havbunden, og/eller tredjelande skulle vedtage en national lovgivning på dette område, kunne det tænkes, at visse medlemsstater ville være nødsaget til at indføre et juridisk apparat til beskyttelse af deres mineselskabers interesser og samtidig tillade udstedelse af licenser til udnyttelse af havbunden.

Skulle dette blive tilfældet, mener Kommissionen, at en samordning af udarbejdelsen af denne nationale lovgivning bør finde sted inden for Fællesskabet bl.a. for at beskytte konkurrencevilkårene mellem virksomheder i medlemsstaterne og for at fremme oprettelse og drift af europæiske industrigrupper.

2. Hidtil har der om dette spørgsmål kun været uformelle kontakter inden for Fællesskabet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr: 232/80
af Colette Flesch
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(14. april 1980)

Om: Produktansvar

Ifølge artikel 2 i det ændrede forslag til direktiv om produktansvar, som Kommissionen vedtog den 19. september 1979, anses producenten af ethvert materiale eller delprodukt, der skal indgå i et andet produkt, for i samme grad ansvarlig i tilfælde af, at dette materiale eller delprodukt er defekt efter det fremtidige direktivs bogstav og derved forårsager en skade.

Vil Kommissionen konkretisere, om forslaget skal fortolkes sådan, at producenten også bør være ansvarlig i henhold til det kommende direktiv, selv om den ovennævnte defekt udelukkende er resultatet af, at delproduktet som følge af færdigvareproducentens vareudformning var uegnet til at indgå i det endelige produkt, altså som følge af at delproduktet er fremstillet ud fra fejlagtige instrukser eller tekniske specifikationer, der var stillet til rådighed af færdigvareproducenten?

Kan Kommissionen også oplyse, om forslaget skal fortolkes sådan, at en person, hvis eneste virksomhed består i at samle materiale eller delprodukter udført af andre, bør betragtes som »producent« efter det foreslåede direktivs bogstav?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Etienne Davignon
(2. juli 1980)

Den producent, som fremstiller et slutprodukt med delprodukter fremstillet af andre, er producent af dette slutprodukt og hæfter som sådan efter direktivforslagets artikel 2.

Når delproduktet kun er uegnet til fremstilling af slutproduktet uden selv at være defekt, hæfter producenten af delproduktet ikke, for hans produkt var ikke defekt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 260/80
af Willy De Clercq
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(18. april 1980)

Om: Undersøgelsen »Direkte støtte til landbrugsindtægterne«

Ifølge BEUC skulle Kommissionen i »Beretning fra BEUC om de europæiske forbrugere og den fælles landbrugspolitik« have foretaget undersøgelser af udgifterne og fordelene ved direkte støtte til (landbrugs-) indtægterne og skulle — ifølge BEUC — endnu ikke have offentliggjort resultaterne af disse undersøgelser.

På baggrund af de nuværende vanskeligheder i den fælles landbrugspolitik ville en sådan undersøgelse kunne give nyttige oplysninger og måske frembyde supplerende eller alternative muligheder for den aktuelle problematiske prispolitik.

Hvis BEUC's påstande er rigtige, hvornår agter Kommissionen da at offentliggøre resultaterne af den pågældende undersøgelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Finn Gundelach
(4. juli 1980)

Kommissionen har ikke foretaget nogen cost/benefit-undersøgelse af direkte indkomststøtte som nævnt i BEUC-rapporten. Kommissionen har imidlertid undersøgt muligheden af at yde sådan støtte som et af flere midler til at skaffe en løsning på indkomstproblemerne for de landmænd, hvis nuværende indkomster anses for utilstrækkelige. Denne undersøgelse førte til den konklusion, at i betragtning af de politiske, tekniske og økonomiske aspekter såvel som de forventede virkninger såvel markedsituationen som landbrugets strukturelle tilpasning ville en generel ordning med sådan støtte ikke være egnet til at løse problemerne for landbrugere med lave indkomster.

På grund af den pågældende undersøgelses art og formål er dens resultater ikke egnede til offentliggørelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 277/80
af Lucien Radoux
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(29. april 1980)

Om: Import af militært materiel i Fællesskabet

Import af militært materiel med oprindelse i tredjelande har hidtil almindeligvis ikke været pålagt nogen form for toldafgift. Medlemslandene påberåber sig i den forbindelse artikel 223 i Rom-traktaten.

Kommissionen har, formodentlig fordi ordningen med de egne indtægter er trådt i kraft, givet udtryk for, at ovennævnte artikel ikke giver medlemslandene ret til at indrømme toldfritagelse.

Kan Kommissionen oplyse:

- a) om der er bred enighed om dette synspunkt i hele Fællesskabet?
- b) om Kommissionen ikke mener, at der bør indføres en ordning, som alle parter skal rette sig efter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Etienne Davignon

(4. juli 1980)

Kommissionen ønsker at understrege, at den fritagelse for toldafgifter efter den fælles toldtarif, som visse medlemsstater på deres eget initiativ giver til import af militært materiel fra tredjelande, ikke er generel, således som det ærede parlamentsmedlem synes at mene, men kun vedrører visse materielkategorier.

Kommissionens stilling, som den blandt andet har haft lejlighed til at give udtryk for i svar på de skriftlige forespørgsler nr. 646/77 fra Waltmans ⁽¹⁾ og nr. 335/79 fra Van Miert ⁽²⁾, baseres på den betragtning at indkrævelse af en toldafgift ikke kan skade beskyttelsen af »vitale interesser« i forbindelse med en stats sikkerhed, og at medlemsstaterne følgelig ikke kan påberåbe sig artikel 223, stk. 1 b, i traktaten, for ensidigt at give toldfritagelse for toldpligtigt materiel, som de importerer fra tredjeland til forsvarsformål.

Under hensyn til konsekvenserne økonomisk og finansielt af de foranstaltninger vedrørende fritagelse, der er truffet af medlemsstaterne på området, mener Kommissionen, at der må findes en løsning, der, samtidig med at den tager hensyn til national politik på forsvarsområdet, er i overensstemmelse med Fællesskabets fundamentale mål. Den søger i øjeblikket i forbindelse med medlemsstaterne, at finde frem til elementerne i en sådan løsning, som skal føre til anvendelse af ens regler i hele Fællesskabet med overholdelse af EØF-traktatens bestemmelser vedrørende måderne for fritagelse for told efter den fælles toldtarif.

⁽¹⁾ EFT nr. C 164 af 10. 7. 1978, s. 7.

⁽²⁾ EFT nr. C 126 af 27. 5. 1980, s. 2.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 278/80

af Robert Moreland

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(29. april 1980)

Om: Fortolkning af bestemmelser vedrørende toldsatser og kvoter samt andre toldregler

Er Kommissionen sikker på, at Fællesskabets bestemmelser vedrørende toldsatser og kvoter samt andre toldregler fortolkes ens af toldmyndighederne i de forskellige medlemsstater?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Etienne Davignon*(30. juni 1980)*

Kommissionen er fuldt overbevist om, at det er vigtigt at garantere ligelig behandling på toldområdet og er specielt opmærksom på dette spørgsmål ved udarbejdelsen af tariffer, toldkontingenter og anden toldlovgivning. Endvidere anvender de fællesskabsudvalg, der behandler toldspørgsmål, en stor del af deres tid på spørgsmål om ensartet behandling. Dog er Kommissionen altid rede til at undersøge konkrete klager over forskelle i toldembedsmændenes fortolkning i de forskellige medlemsstater, når sådanne klager bliver bragt til dens kundskab.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 282/80**af Robert Moreland****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(29. april 1980)*

Om: Kørselstimer

Bestemmelser om kørselstimer er primært blevet indført i Fællesskabet for at beskytte chaufførerne mod en urimelig belastning og for at fremme trafikikkerheden.

1. Kontrollerer Kommissionen, at medlemsstaterne håndhæver de relevante bestemmelser?
2. Hvilke undtagelsesbestemmelser gælder for tiden?
3. Har man overvejet at lade undtagelsesbestemmelser gælde for:
 - a) Minibusser,
 - b) Fabrikstraktorer,
 - c) Chauffører, der påbegynder eller afslutter kørselen i fjerntliggende egne,
 - d) Transport af husdyr,
 - e) Vogne af Landrover-typen.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Richard Burke*(27. juni 1980)*

1. Kommissionen sikrer sig, at kontrollen foretages på rette måde for så vidt angår normerne og for så vidt angår kvalitet og hyppighed. Kommissionen vil

gerne tillige understrege, at gennemførelsen af denne lovgivning i første række påhviler medlemsstaterne.

2. Ifølge artikel 14a i forordning (EØF) nr. 543/69 ⁽¹⁾ kan der indrømmes medlemsstaterne en række undtagelser fra gennemførelsen af forordningen efter høring af og tilladelse fra Kommissionen. Indtil nu har samtlige medlemsstater med undtagelse af Luxembourg rettet en eller flere henvendelser for at opnå samtlige eller nogle af de fravigelser, der er fastsat i disse artikler.

3. Forordning (EØF) nr. 543/69 giver ganske rigtigt mulighed for fravigelse for visse særlige kategorier af transport og udelukker endog nogle fra anvendelsesområdet. Blandt de i forespørgselen nævnte kategorier af muligheder for fravigelse gælder for minibusser artikel 14a, stk. 2, litra a). For så vidt angår traktorer bestemmer artikel 4, pkt. 7, at traktorer, der anvendes til lokalt land- og skovbrugsarbejde, er undtaget fra forordningen, og at det samme gælder traktorer, hvis maksimale tilladte ha-

stighed ikke overstiger 30 km/t (pkt. 6 i samme artikel). Artikel 14a, stk. 2, litra c), giver ligeledes mulighed for fravigelse for transport af levende dyr fra landbrugsbedriften til de lokale markeder og vice versa samt for transport af døde dyr og slagteriafald, der ikke er beregnet til menneskeligt forbrug.

For så vidt angår landrovere omfattes disse ikke af forordningen, da deres maksimale vægt ikke overstiger 3,5 t (artikel 4, pkt. 2).

Derimod indeholder forordningen ingen bestemmelse om fravigelse for transport, hvor chaufførerne påbegynder eller afslutter kørselen i fjernliggende egne.

⁽¹⁾ EFT nr. C 73 af 17. 3. 1979, s. 1, (kodificeret version af Rådets forordning (EØF) nr. 543/69).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 283/80
af Robert Moreland
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(29. april 1980)

Om: EF-bestemmelser om mål og vægt

I hvor høj grad har Kommissionen været direkte ansvarlig for offentliggørelsen og rådgivningen om anvendelsen af EF-reglerne om mål og vægt i medlemsstaterne?

Har Kommissionen sikret, at bestemmelserne anvendes?

Har den sørget for, at de mennesker, der berøres af bestemmelserne, i fuldt omfang er klar over, hvad de indebærer?

Har Kommissionen modtaget klager over vanskeligheder i forbindelse med bestemmelserne? Har Kommissionen været parat til om nødvendigt at yde økonomisk støtte til et selskab eller en lokal myndighed, når bestemmelserne påfører dem yderligere omkostninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Etienne Davignon
(1. juli 1980)

Det har ikke været nødvendigt for Kommissionen at lægge noget særligt eftertryk på gennemførelsen af EF-lovgivning om mål og vægt i medlemsstaterne, og den har derfor ikke udsendt nogen særlig dokumentation herom eller givet nogen form for råd om spørgsmålet. Kommissionen skal erindre det ærede medlem om, at EF-lovgivningen

på dette område hviler på EF-traktatens artikel 100, og at denne lovgivning derfor vedtages i form af direktiver, der på normal måde bekendtgøres i EFT. Gennemførelsen påhviler derfor medlemsstaterne. Det seneste direktiv blev vedtaget den 15. januar 1980 (1).

Medlemsstaternes gennemførelse følges meget nøje af Kommissionen. Overtrædelsesproceduren på grundlag af traktatens artikel 169 sættes systematisk i gang i tilfælde af, at en EF-bestemmelse ikke gennemføres eller gennemføres ukorrekt i medlemsstaterne.

Kommissionen har ikke modtaget nogen særlig klage vedrørende vanskeligheder med denne lovgivning og påtænker ikke at yde finansiel bistand til dem, der berøres af EØF-lovgivningen eller den nationale lovgivning om mål og vægt.

(1) EFT nr. L 51 af 25. 2. 1980, s 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 289/80
af Cornelis Berkhouwer
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(29. april 1980)

Om: Lægers frie etableringsret

Er Kommissionen klar over, at læger uddannet på belgiske universiteter kommer ud for vanskeligheder, når de etablerer praksis i Nederlandene?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Etienne Davignon
(1. juli 1980)

Kommissionen har hidtil ikke modtaget klager fra læger, der er uddannet i Belgien, og som skulle have haft vanskeligheder med at etablere sig i Nederlandene som alment praktiserende læge. Heller ikke de belgiske myndigheder har modtaget sådanne klager.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 290/80
af Cornelis Berkhouwer
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(29. april 1980)

Om: Hjertekirurgi

Er Kommissionen, netop på baggrund af lægers frie etableringsret i EF, klar over, at der i Nederlandene mangler mulighed for i tilstrækkeligt omfang at udføre åbne hjer-teoperationer?

Vil og kan Kommissionen her spille en formidlende rolle, således at patienter i fremti-den ikke længere behøver at blive fløjet til Houston i Texas, og at der skal komme plejepersonale derfra, men at der tværtimod findes en løsning på disse problemer ved overførsel af patienter eller af personale inden for EF?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Etienne Davignon
(30. juni 1980)

Af de oplysninger, Kommissionen har indhentet som følge af det ærede medlems fo-respørgsel, fremgår det, at der i de seneste år er sket en betydelig stigning i antallet af åbne hjer-teoperationer foretaget i Nederlandene, og at dette kan have givet anledning til visse problemer.

I almindelighed er direktiv 75/362/EØF og 75/363/EØF ⁽¹⁾ om fri bevægelighed for læger og forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, ⁽²⁾ ef-ter Kommissionens opfattelse for øjeblikket tilstrækkelige til at lette lægers og patien-ters bevægelighed inden for Fællesskabet.

Kommissionen har ikke til hensigt at træffe særlige foranstaltninger vedrørende hjerte-kirurgi.

⁽¹⁾ EFT nr. L 167 af 30. 6. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 149 af 5. 7. 1971, s. 2.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 291/80
af Cornelis Berkhouwer
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(29. april 1980)

Om: Opkrævning af vejafgifter på de belgiske motorveje

1. Har Kommissionen kendskab til den belgiske regerings hensigt om pr. 1. juli 1980 at indføre [opkrævning af] afgifter på de belgiske motorveje, hvor brugen af disse veje er betinget af køb af en mærkat til et beløb af ca. 500 bfr. for to uger (også) for ikke belgiske bilister?

2. Vil Kommissionen træffe de nødvendige foranstaltninger til at få den belgiske regering til at afstå fra at indføre denne forholdsregel, fordi den:
- i sig selv er uacceptabel, når vejafgiften ikke opkræves med det særlige formål af dække udgifterne ved planlagte veje, men til forbindelser, der allerede har eksisteret længe;
 - er i strid med beskatningsaftalerne mellem Nederlandene og Belgien, ånd og bogstav i Benelux-traktaterne, samt ånd og bogstav i EF-traktaterne og princippet om fri bevægelighed i Fællesskabet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Richard Burke

(1. juli 1980)

1. Det ærede medlem henvises til de svar, Kommissionen har afgivet på skriftlig forespørgsel nr. 410/79 fra Ernst Müller-Hermann ⁽¹⁾, nr. 900/79 fra Horst Seefeld ⁽²⁾ og nr. 1410/79 fra Paul-Henry Gendebien ⁽³⁾.

2. Den belgiske regering har underrettet Kommissionen om, at den har til hensigt at rådføre sig med denne vedrørende indførelse af motorvejsafgiften i henhold til den fremgangsmåde til forudgående forhandling, der er fastsat i Rådets beslutning fra 1962 ⁽⁴⁾. Kommissionen vil dog først efter at have sat sig ind i de tekster, den vil få forelagt, kunne skønne, hvorvidt disse er forenelige med fællesskabsbestemmelserne eller med de foranstaltninger, der imødeses på transportområdet.

⁽¹⁾ EFT nr. C 275 af 31. 10. 1979, s. 10.

⁽²⁾ EFT nr. C 49 af 27. 2. 1980, s. 34.

⁽³⁾ EFT nr. C 105 af 28. 4. 1980, s. 31.

⁽⁴⁾ EFT nr. 23 af 3. 4. 1962, s. 720.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 298/80

af Thomas Spencer

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(29. april 1980)

Om: Bistand til Cameroun

Siden 1967 har Cimenteries du Cameroun (CIMENCAM) modtaget tre lån fra Fællesskabet til i alt 4,29 mio RE. For ikke længe siden, den 11. december 1979, meddelte Den europæiske Investeringsbank, at der var bevilget et lån på 6,6 mio RE over 10 år til 7,3 % rente med en godtgørelse på 3 % fra den europæiske udviklingsfonds midler.

Den camerounske regering holder imidlertid politiske fanger indespærret uden rettergang og overtræder derved de almindelige menneskerettigheder.

Kan Kommissionen

1. meddele, hvad der er den officielle fællesskabspolitik med hensyn til bistand til lande, som krænker menneskerettighederne?
2. oplyse, hvilket pres den kan lægge på regeringer i lande, som modtager finansiel bistand i henhold til bestemmelserne i Lomé-konventionen, for at få dem til at respektere menneskerettighederne i deres lande?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Claude Cheysson

(2. juni 1980)

Kommissionen er ikke bekendt med den påståede overtrædelse af menneskerettighederne, som det ærede medlem nævner.

For så vidt angår Kommissionens generelle politik vedrørende menneskerettighederne, skal den henvise det ærede medlem til svar på skriftlig forespørgsel nr. 736/79 fra Karel Van Miert ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 328 af 31. 12. 1979, s. 21.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 307/80

af James Provan

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(30. april 1980)

Om: Overtrædelser inden for sektoren for alkoholholdige drikkevarer

1. Hvilke opfølgingsforanstaltninger har Kommissionen truffet med hensyn til Domstolens domme i sag nr. 168/78 ⁽¹⁾, 169/78 ⁽¹⁾, 171/78 ⁽¹⁾, 55/79 ⁽²⁾ og 68/79 ⁽³⁾?
2. Hvilke skridt har Kommissionen siden afsigelsen af disse domme taget med hensyn til sine øvrige klager over overtrædelser inden for sektoren alkoholholdige drikkevarer?
3. Har Kommissionen sikret sig, at de græske myndigheder kender til Domstolens domme?

⁽¹⁾ EFT nr. C 214 af 8. 9. 1978, s. 4 og 5.

⁽²⁾ EFT nr. C 126 af 19. 5. 1979, s. 5.

⁽³⁾ EFT nr. C 134 af 29. 5. 1979, s. 11.

Samlet dom EFT nr. C 79 af 29. 3. 1980.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Richard Burke

(1. juli 1980)

1. Kommissionen har anmodet de pågældende medlemsstater om straks at ændre deres lovgivning for herved at overholde EØF-traktatens artikel 95 og efterkomme Domstolens afgørelser.

2. De pågældende retsafgørelser, der fulgte Kommissionens standpunkt med hensyn til rækkevidden af artikel 95 og de dertil knyttede forpligtelser giver ikke anledning til, at der fra Kommissionens side træffes særlige foranstaltninger med hensyn til lignende sager, der henhører under denne artikel. Sådanne sager vil fortsat blive forhandlet efter den hidtidige praksis.

3. Som et kommende medlem af Fællesskabet holdes Grækenland naturligvis underrettet om enhver udvikling af større betydning, der finder sted inden for EF. Ved denne lejlighed fandtes det rigtigt at henlede de græske myndigheders opmærksomhed specielt på disse afgørelser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 313/80
af Charles-Emile Loo
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(9. maj 1980)

Om: Opfølgning af beslutningen af 20. februar 1980: Høringsprocedure og nedsættelse af et udvalg for transportinfrastruktur

Med beslutningen af 20. februar 1978 indførte Rådet en høringsprocedure og nedsatte et udvalg for transportinfrastruktur. I Kommissionens memorandum fra november sidste år om »Fællesskabets rolle i udviklingen af transportinfrastrukturene« henvises der blot til betydningen af dette.

Er det muligt for Kommissionen at gøre en første status, dels over denne procedure, dels over udvalgets virke?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Richard Burke
(2. juli 1980)

Infrastrukturudvalget, der blev nedsat ved Rådets beslutning af 20. februar 1978 ⁽¹⁾, er indtil nu trådt sammen 4 gange.

Udvalget, der har mange opgaver, har vedtaget sin forretningsorden og har derefter især beskæftiget sig med at fastsætte en procedure for udveksling af planer og programmer med henblik på at udnytte disse på den gunstigst mulige måde i udvalgets arbejde. Kommissionen anser de første resultater på dette område for opmuntrende.

Udvalget har vist sig særlig nyttigt under udarbejdelsen af Kommissionens rapport om flaskehalse. Denne rapport fremkommer som svar på en opfordring om støtte til projekter af interesse for Fællesskabet. Udvalgets metodologiske overvejelser i forbindelse hermed samt dets undersøgelse af de enkelte landes bidrag har været uundværlige for udarbejdelsen af denne rapport. Kommissionen tillægger dette stor betydning, fordi det er i forbindelse med gennemførelsen af den nævnte forordning, at udvalgets væsentligste virke kommer til at ligge.

⁽¹⁾ EFT nr. L 54 af 25. 2. 1978, s. 16.

Udvalget er i øvrigt begyndt at hjælpe Kommissionen med udarbejdelsen af en rapport om bedømmelsen af projekter af interesse for Fællesskabet, som Rådet ligeledes har anmodet om.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 314/80
af Charles-Emile Loo
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(9. maj 1980)

Om: Memorandum: »Fællesskabets rolle i udviklingen af transportinfrastrukturene«
— Energi og transport

I det memorandum, som Kommissionen offentliggjorde i november 1979 om transportinfrastrukturene, understreges nødvendigheden af:

- at der ved gennemførelsen af transportinfrastrukturprogrammerne fremover tages energipolitiske hensyn;
- at der i transportpolitikken må tages behørigt hensyn til forskellene mellem de enkelte transportformers energiforbrug, selv om energi ikke er den eneste faktor i de samlede sociale omkostninger i forbindelse med transport. Dette rejser spørgsmålet om opstilling af retningslinjer for transportmarkedet til fordel for de transportformer, der giver mulighed for energibesparelser.

Hvorledes forestiller Kommissionen sig det muligt at forene det frivillige ønske fra staten om at gribe ind på transportmarkedet, et ønske, som kommer til udtryk i Fællesskabets politik, med nødvendigheden af at opstille retningslinjer for dette marked til fordel for transportformer, som giver mulighed for energibesparelser, og hvor flodtransport kommer i første række?

Hvorledes mener Kommissionen at kunne handle med henblik på at få medlemsstaterne til at fremme, at disse energipolitiske betragtninger medtages ved gennemførelsen af programmer for transportinfrastrukturene?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Richard Burke

(3. juli 1980)

1. Formålet med det af det ærede medlem omtalte memorandum fra Kommissionen er at vise, hvorledes foranstaltninger på infrastrukturuområdet kan øve afgørende indflydelse på en række transportmæssige faktorer. I sin meddelelse om udviklingen af den fælles transportpolitik af oktober 1973 ⁽¹⁾ understregede Kommissionen dels nødvendigheden af at sikre brugerne et frit valg inden for rammerne af et konkurrencedygtigt transportmarked dels de offentlige myndigheders rolle i planlægningen af transportnettene. Disse faktorer samt gennemskuelighed med hensyn til omkostninger og ansvar hører til de vigtigste træk i de retningslinjer, Kommissionen havde opstillet for udviklingen af en fælles transportpolitik.

⁽¹⁾ Bulletin for De europæiske Fællesskaber, Supplement 16/73.

2. Aktionen på infrastrukturområdet foregår på følgende to niveauer:

- retningslinjer, som Kommissionen kan give med hensyn til Fællesskabets behov (jf. beslutning af 20. februar 1978 om indførelse af den konsultationsprocedure og om nedsættelse af et udvalg for transportinfrastruktur, særlig artikel 3, 5 og 6); ⁽¹⁾
- finansiel støtte (jf. forslag til Rådets forordning (EØF) om finansiel støtte til transportinfrastrukturprojekter af betydning for Fællesskabet).

3. Som anført af Kommissionen bør de energipolitiske betragtninger tillægges betydning på disse to aktionsniveauer.

4. Kommissionen vil i en beretning, som Rådet har anmodet om, få lejlighed til senere at præcisere, hvorledes energifaktoren skal medtages i metoderne for vurdering af betydningen for Fællesskabet. Den vil dog understrege, at faktoren »energiforbrug« bør vurderes i hvert enkelt tilfælde, og at dens relative betydning som led i de socio-økonomiske omkostninger kan variere fra det ene projekt til det andet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 54 af 25. 2. 1980, s. 16.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 315/80
af Charles-Emile Loo
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(9. maj 1980)

Om: Fælles transportpolitik

I et memorandum om »Fællesskabets rolle i udviklingen af transportinfrastrukturerne« offentliggjort i november 1979, omtales en række forbindelsesprojekter, som synes at være af interesse for Fællesskabet, men listen herover skulle drøftes nærmere. Det præciseres i dette dokument:

»Da gennemførelsen af disse projekter vil strække sig over en flerårig periode, bør den indgå i en langsigtet plan for udvikling af infrastrukturerne på europæisk niveau«.

Er Kommissionen af den opfattelse, at denne plan ligger på linje med det forslag om en »netplan«, som det tidligere Parlaments transportudvalg havde foreslået?

På sit møde den 6. december 1979 fandt Rådet af transportministre hele memorandumet »positivt«. Var denne vurdering enstemmig, og omfatter den dette forslag om en vejledende plan, en fremgangsmåde som regeringen i en medlemsstat imidlertid ved adskillige lejligheder har udtrykt forbehold overfor?

Bør denne plan efter Kommissionens opfattelse omfatte alle infrastrukturer af europæisk interesse, uanset fremgangsmåder, eller bør den være forskellig alt efter fremgangsmåderne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Richard Burke*(3. juli 1980)*

1. Efter Kommissionens mening vil det med henblik på en optimal rentabilitet af investeringerne være hensigtsmæssigt at bestræbe sig på at opstille en langsigtet ramme for infrastrukturbehovene, hvori gennemførelsen af projekterne gradvis indgår.

2. Udarbejdelsen af denne ramme, benævnt »plan« i det memorandum fra Kommissionen, hvortil det ærede medlem henviser, rejser mange problemer og kræver tid. Udvalget for infrastruktur, som blev nedsat ved Rådets beslutning af 20. februar 1978 ⁽¹⁾, må bistå hermed. Kommissionen mener, at denne plan skal fastlægges på grundlag af successive vurderinger, efterhånden som oplysningsmaterialet om hovedforbindelserne af betydning for Fællesskabet udvides, og projekterne hertil bliver gennemgået. Denne plan bør udarbejdes for hver enkelt transportform.

3. Rådet tog på sin samling den 6. december 1978 ikke stilling til memorandumet. Det pålagde De faste repræsentanternes Komité at foretage en detaljeret gennemgang.

⁽¹⁾ EFT nr. L 54 af 25. 2. 1978, s. 16.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 316/80**af Charles-Emile Loo****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(9. maj 1980)*

Om: Finansiering af transportinfrastrukturer af europæisk interesse

Kommissionen forelagde den 30. juni 1976 Rådet et forslag om muligheden for finansiel støtte til transportinfrastrukturerne under overholdelse af visse betingelser og procedurer. Dette forslag blev den 15. december 1976 tiltrådt af Det økonomiske og sociale Udvalg og den 4. juli 1977 af Europa-Parlamentet. Det er endnu ikke vedtaget af Rådet, som besluttede at tage det under overvejelse.

Det lader til, at en vis tøven fra visse medlemsstaters regeringers side kunne skyldes frygten for, at den mulige finansielle støtte skulle underkastes mere åbne bestemmelser for Fællesskabets transportører for den trafik, som var påtænkt for disse infrastrukturer. Nærmere bestemt kunne fællesskabets finansielle støtte f. eks. kun ydes for en vandvej, hvis navnlig rækkefølgen blev ophævet på denne vej.

På baggrund af den debat, som har fundet sted om Kommissionens forslag, kan den da præcisere sin målsætning på dette område og bortmane denne frygt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Richard Burke*(3. juli 1980)*

Forslaget til Rådets forordning om støtte til transportinfrastrukturprojekter af betydning for Fællesskabet har som eneste målsætning at medvirke til en harmonisk udvikling af et transportnet af betydning for Fællesskabet. Det foreslåede system skal gøre det muligt at gennemføre projekter, der er af betydning for Fællesskabet, og som ikke finansieres af medlemsstaterne selv som følge af interne forhold.

Den ordning, der skal gælde for Fællesskabets indre vandveje, bør omfattes af særlige foranstaltninger, som imødekommer de markedsbestemte mål. Disse mål kan under ingen omstændigheder forfølges gennem foranstaltninger i form af støtte til infrastruktur.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 319/80**af Henriette Poirier****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(9. maj 1980)*

Om: Sulten i verden og EØFs deltagelse i FAOs arbejde

FAOs generaldirektør, hr. Edouard Saouma, sagde i sit indlæg under høringen om sultproblemer, som arrangeredes af udvalget for udvikling og samarbejde den 1. og 2. april 1980 i Bruxelles, bl.a.:

»Jeg beklagter imidlertid, at visse lande udviser en vis tilbageholdenhed med hensyn til aktivt at deltage i internationalt arbejde. Det er årsagen til, at visse store industrilande på trods af den meget begrænsede forhøjelse på 5,2 % over to år, som var foreslået for FAOs nuværende budget, ikke anså det for betimeligt at tilslutte sig mine forslag og afholdt sig fra at stemme under budgetafstemningen«.

Kommissionen bedes give følgende oplysninger:

1. Hvilke lande afholdt sig fra at stemme?
2. Hvilket beløb bidrager hver af medlemsstaterne med, og hvor stor en del udgør disse beløb af FAOs budget?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Finn Gundelach*(30. juni 1980)*

1. FAO's budget for toårsperioden 1980 og 1981, der blev godkendt af FAO's tyvende konference (Rom, den 10. til den 29. november 1979) beløber

sig til 274 535 000 US \$; det er en forhøjelse på 5,2 % i faste priser i forhold til budgettet 1978 og 1979.

Budgettet godkendes, når $\frac{2}{3}$ af FAO's medlemslande (148) stemmer for budgettet.

Følgende medlemslande undlod at stemme ved afstemningen om budgettet:

Lande	Procentdel af budgettet
De forenede Stater	25,00
Canada	4,02
Japan	11,7
Det forenede Kongerige	5,46
Forbundsrepublikken Tyskland	10,18
Mexico (1)	0,93
	57,29 %

(1) I en kommentar til afstemningen erklærede Mexico, at man ikke undlod at stemme, fordi man var imod en forhøjelse af budgettet, men at grunden var interne budgetprocedurespørgsmål.

2. De årlige bidrag fra Det europæiske Fællesskabs medlemslande til FAO's budget for 1980 og 1981 er følgende:

	US \$	Procentdel af det samlede budget
Belgien	2 019 993	1,49
Danmark	1 233 687	0,91
Forb. republikken Tyskland	13 787 469	10,18
Frankrig	10 384 662	7,67
Irland	271 140	0,20
Italien	5 723 554	4,22
Luxembourg	81 342	0,06
Nederlandene	2 711 400	2,00
Det forenede Kongerige	7 404 122	5,46
	43 617 369	32,19 %

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 325/80

af Robert Moreland

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(9. maj 1980)

Om: Viscose

Fabrikker, som producerer viscose i Det forenede Kongerige og Italien har standset produktionen og således formindsket EF's viscosekapacitet med en tredjedel. Som følge heraf kan de tilbageblevne producenter (ENKA-GLANZSTOFF og RHONE-POULENC) ikke klare hele efterspørgselen efter viscose i Fællesskabet.

Har Kommissionen analyseret årsagerne til disse lukninger? Hvilke konklusioner har Kommissionen i bekræftende fald draget?

Agter Kommissionen at træffe foranstaltninger med henblik på følgende:

1. At skaffe lån til de selskaber, der ønsker at udvide viscoseproduktionen i Fællesskabet?
2. At fjerne eksisterende afgifter på import af viscose, i hvert fald indtil Fællesskabets produktion kan efterkomme efterspørgselen (samtidig med at det sikres, at viscose ikke sælges til dumpingpriser i Fællesskabet på de eksisterende producenters bekostning).
3. Ophæve importafgift på den del af tekstilprogrammet, der ikke i tilstrækkelig omfang dækkes af ovennævnte producenter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Etienne Davignon

(2. juli 1980)

1. og 2. Ifølge de oplysninger, Kommissionen råder over, vedrører de nylige lukninger, som det ærede medlem henviser til, kun produktionsenheder, der fremstiller viscose i form af endeløse fibre, og produktionen heraf udgjorde i 1979 kun en tredjedel af viscoseproduktionen. Ifølge samme oplysninger har Fællesskabet som helhed trods disse lukninger fortsat en tilstrækkelig produktionskapacitet til at dække sit behov for dels endeløse fibre til anvendelse i tekstiler, dels endeløse fibre til anvendelse i industrien (hovedsagelig til fremstilling af dæk).

Blandt årsagerne til lukningen af disse fabrikker kan nævnes:

- forældelse af produktionsanlæggene,
- de store omkostninger ved udskiftning heraf med nye produktionsenheder, sammenlignet med produktionsenheder, hvorpå der fremstilles tilsvarende syntetiske fibre, og især på grund af om-

kostningerne ved forureningsbekæmpende udstyr,

- de lidet opmuntrende udsigter for en udvikling af markedet, især markedet for fibre til dæk, som er udsat for stærk konkurrence fra syntetiske fibre og i endnu højere grad fra metaltråd.

3. Kommissionen undersøger alle anmodninger fra en virksomhed i Fællesskabet med henblik på at fastslå, om virksomheden opfylder kriterierne for at kunne komme i betragtning ved en intervention med fællesskabets bestående eller fremtidige finansieringsinstrumenter.

4. I betragtning af de under punkt 1 nævnte oplysninger, som Kommissionen råder over, forekommer situationen i viscoseindustrien i Fællesskabet ikke at være således, at der bør overvejes en undtagelse fra den toldordning, der gælder for import af lignende produkter fra tredjelande.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 333/80

af **Silvio Lega og Alberto Ghergo**

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(9. maj 1980)

Om: Udtalelse fra Europa-Parlamentet om tre forslag til forordning fra Rådet om ændring af Vedtægten for tjenestemænd og øvrige ansatte i De europæiske Fællesskaber

Er det rigtigt, som det forlyder, at Kommissionen ikke skulle have til hensigt at ændre sine forslag til forordning fra Rådet om ændring af Vedtægten for tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber samt ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne ⁽¹⁾ i overensstemmelse med artikel 149, andet afsnit, i EØF-traktaten trods Europa-Parlamentets udtalelse og ændringsforslag i den forbindelse samt beslutningen, som det vedtog den 18. januar 1980 ⁽²⁾?

Hvis dette er rigtigt, er Kommissionen så klar over, at forespørgerne ikke kan undlade at udtrykke deres dybe beklagelse over Kommissionens manglende hensyntagen til ovennævnte udtalelse og til ændringsforslagene, som Parlamentet med ansvarsfølelse har udarbejdet i en sag, der er særlig ømtålelig, ikke blot på grund af de sociale og vedtægtsmæssige aspekter, men også på grund af de virkninger, som den har på selve effektiviteten i de administrative fællesskabsorganer?

⁽¹⁾ EFT nr. C 191 af 30. 7. 1979, s. 1, 5 og 9.

⁽²⁾ EFT nr. C 34 af 11. 2. 1980, s. 39.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Tugendhat*(27. juni 1980)*

Under debatten den 17. januar ⁽¹⁾ om Europa-Parlamentets beslutning oplyste Kommissionen klart, at den ikke kunne tage Parlamentets udtalelse om forslag til ændring af lønrammerne til følge. For så vidt angår de ændringer af Vedtægten for tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber samt ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne, med hensyn til familiepolitik og socialpolitik samt pensionsordningen har Kommissionen foretaget en grundig gennemgang og har i sinde at støtte visse af disse ændringsforslag i forbindelse med behandlingen af kommissionsforslagene i Rådet.

⁽¹⁾ Forhandlinger i Europa-Parlamentet, nr. 250 (januar 1980) s. 190.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 337/80**af Andre Damseaux****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(9. maj 1980)*

Om: Erstatning i form af renteudbetaling og livsforsikringsdirektivet

Både for mere effektivt at kunne yde erstatning for den skade, den forsikrede eller dennes begunstige har lidt, og for at formindske de finansielle virkninger i forbindelse med udbetaling af erstatning ved alvorlige uheld, tilbyder de amerikanske forsikringsvirksomheder i stigende grad en årlig renteudbetaling i stedet for erstatning i form af kapitaludbetaling.

Som følge af direktiv af 5. marts 1979 (79/267/EØF) ⁽¹⁾ om udøvelse af direkte livsforsikringsvirksomhed kan en bestemt forsikringsvirksomhed (IARD) ikke længere udvide sin virksomhed til dette område.

Den tendens, der er konstateret i USA, kan ligeledes brede sig i Europa. Argumenterne om bedre erstatning og god forvaltning kan jo også gælde for det europæiske forsikringsmarked.

Ud fra den betragtning kan den specialisering, der er foreskrevet ved direktivet, medføre konkurrencefordrejning.

Kan Kommissionen oplyse, om dette spørgsmål nu behandles i dens tjenestegrene?

⁽¹⁾ EFT nr. L 63 af 13. 3. 1979, s. 5.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Tugendhat*(1. juli 1980)*

De forskellige former for ansvarsforsikring falder ind under anvendelsesområdet for direktivet om samordning inden for skadesforsikring af 24. juli 1973 (1973/239/EØF) ⁽¹⁾. Dette direktiv indeholder ingen særlige bestemmelser om, hvordan forsikringsselskabets ydelser skal udbetales, f. eks. som rente- eller kapitalbetalinger.

Det indeholder på ingen måde forbud mod, at en medlemsstat giver ansvarsforsikringsselskaberne tilladelse til at yde erstatning i form af rentebetalinger.

Som anført af det ærede parlamentsmedlem tales der i realiteten om renteforsikring i artikel 1, stk. 1, litra b), i direktivet om samordning inden for livsforsikring af 5. marts 1979 (1979/267/EØF) ⁽²⁾, men denne forsikring er baseret på en personforsikringskontrakt og ikke en ansvarsforsikringskontrakt. Dette forsikringsselskab yder den i kontrakten fastsatte rente på grundlag af livrentepprincipper og uafhængigt af enhver erstatningsforpligtelse. Der er derfor tale om en anden form for rente.

⁽¹⁾ EFT nr. L 228 af 16. 8. 1973, s. 3.

⁽²⁾ EFT nr. L 63 af 13. 3. 1979, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 338/80**af Andre Damseaux****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(9. maj 1980)*

Om: Indførelse af motorvejsmærkater i Belgien

Indførelsen af motorvejsmærkater i Belgien støder på store vanskeligheder på europæisk plan.

Belgien skal på den ene side i henhold til Rådets afgørelse af 21. marts 1962 indhente Kommissionens udtalelse om den slags beslutninger. Kommissionens synspunkt er kun vejledende, men den kan gribe ind med opsættende virkning på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat eller en faglig sammenslutning, hvis den mener, at det belgiske forslag, når det først er bekendtgjort, indeholder bestemmelser, der er i modstrid med traktatens regler om fri bevægelighed for varer og personer. Nu skal den tyske trafikminister allerede have ladet Kommissionen vide, at han har indvendinger mod gennemførelsen af en sådan ordning.

Er det rigtigt, at den tyske regering har givet udtryk for sådanne indvendinger, og i givet fald hvilke?

I et forslag til direktiv, der kun venter på Italiens godkendelse, opgives på den anden side princippet om betaling af bilafgifter efter nationalitet og ikke efter landområde, og det bestemmes, at bilafgifter (herunder afgift på brændstof og vægtafgift) fastlægges i forhold til udgifterne til motorvejsnettet.

Da formålet med det belgiske forslag først og fremmest er at forbedre budgettet, forholder det sig således, at den belgiske mærkat, så snart den italienske ratificering foreligger, er i modstrid med dette direktiv, som den belgiske regering allerede har godkendt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Richard Burke*(1. juli 1980)*

1. I den skrivelse, der af den vesttyske trafikminister er blevet tilstillet den belgiske trafikminister, og hvor Kommissionen har modtaget en officiel kopi, redegøres der for de reaktioner over for Belgien, den planlagte foranstaltning vil kunne fremkalde i udlandet og der gives endvidere udtryk for frygten for, at de tyske brugere, der sporadisk benytter belgiske motorveje, vil komme til at betale forholdsvis mere end de belgiske brugere, der til stadighed benytter disse motorveje. Desuden understreges nødvendigheden af et samråd med de øvrige medlemsstater, inden motorvejsafgiften indføres.

2. I forslaget til Rådets direktiv om tilpasning af de nationale afgiftsordninger for visse erhvervskøretøjer, som Rådet i princippet godkendte i juni 1978, udelukker man ikke muligheden for at indføre afgifter på brugen af bestemte infrastrukturer som f.eks. motorveje, dog på betingelse af, at de principper, direktivet er baseret på, overholdes. Eftersom Kommissionen endnu ikke er blevet officielt konsulteret af den belgiske regering, kan den ikke udtale sig om, hvorvidt de planlagte foranstaltninger er i overensstemmelse med disse principper.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 339/80**af Jens-Peter Bonde****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(9. maj 1980)*

Om: Omfanget af andre EF-medlemsstaters investeringer i Danmark

Vil Kommissionen give oplysninger om omfanget af ikke-danske virksomheders investeringer i Danmark. Oplysningerne ønskes land for land og år for år fra 1970 til 1979.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Francois-Xavier Ortoli*(30. juni 1980)*

For såvidt angår betalingsbalancestatistikker, råder Kommissionen over visse oplysninger vedrørende omfanget af de øvrige medlemsstaters direkte investeringer i Danmark.

Disse tal er opstillet på basis af anbefalinger og definitioner udarbejdet af Den Internationale Valutafond. Det skal pointeres, at de i betalingsbalancen anførte »direkte investeringer« kun betegner de investeringer, der gennemføres »med det formål at erhverve en varig interesse i et foretagende, som udøver virksomhed på fremmed territorium«.

Øvrige medlemsstaters direkte investeringer i Danmark (nettostrømme)

(Mio ECU)

1970	66,5
1971	16,8
1972	51,0
1973	37,8
1974	77,0
1975	71,1
1976	50,4
1977	23,3
1978	28,5

Kilde: Danmarks Statistik og beregninger fra Eurostat.

Hvor disse investeringer nøjagtigt stammer fra, er det vanskeligere at bestemme. De spredte oplysninger, som Kommissionen råder over, er dels baseret på danske statistiske kilder og dels på oplysninger fra de øvrige medlemsstater (lande, som angiver at investere i Danmark). For årene efter Danmarks indtræden i De europæiske Fællesskaber kan der opstilles følgende skøn over medlemsstaternes relative andele.

Direkte investeringer i Danmark

Fordeling pr. medlemsstat	1973	1974	1975	1976	1977	1978
Tyskland (BR)	- 5 (a)	20	9	19	52	46
Frankrig	1	1	23	- 5 (a)	7	12
Italien	- 6 (a)	0	0	0	0	0
Nederlandene	30	22	19	10	2	5
Belgien - Luxembourg	0	0	6	49	0	0
Det forenede Kongerige	80	57	43	27	39	37
Irland	—	—	—	—	—	—
I alt EF	100	100	100	100	100	100

(a) negative nettobeløb.

Kilde: Beregninger fra Eurostat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 340/80

af Jens-Peter Bonde

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(9. maj 1980)

Om: Hindring af salg af en virksomhed til et andet EF-land

Har Kommissionen kendskab til tilfælde, hvor en national regering har hindret salg af en virksomhed til et andet EF-land?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Etienne Davignon*(4. juli 1980)*

Kommissionen har via pressen fået kendskab til nogle tilfælde, hvor myndighederne i en medlemsstat skulle have hindret afståelse af andele i en virksomhed på tværs af grænserne.

Der har imidlertid ikke været rettet klager til Kommissionen fra de pågældende virksomheder. Uanset EØF-traktatens artikel 222 har Kommissionen rettet henvendelse til visse regeringer for at undgå, at noget lignende skal gentage sig.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 344/80**af Jens-Peter Bonde****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(9. maj 1980)*

Om: Medarbejderrepræsentanter i udenlandsk ejede virksomheders bestyrelse

Er der efter gældende EF-ret ifølge Kommissionens opfattelse noget til hinder for, at et land gennem sin lovgivning kan bestemme, at udenlandsk ejede virksomheder skal have et flertal af medarbejderrepræsentanter i sin bestyrelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Etienne Davignon*(2. juli 1980)*

Kommissionen mener, at fællesskabsretten ikke er til hinder for, at en medlemsstat giver regler for sammensætningen af bestyrelsen for selskaber, der er oprettet efter landets egen lovgivning. Dog kan der i denne forbindelse ikke være tale om nogen form for diskriminering som følge af, at selskabskapitalen tilhører statsborgere i andre medlemsstater.

I øvrigt er problemet om lønmodtagernes deltagelse i aktieselskabers styrelsesorganer behandlet i forslaget til det femte direktiv ⁽¹⁾ om selskabsret, der i øjeblikket er til debat i Europa-Parlamentet.

⁽¹⁾ EFT nr. C 131 af 13. 12. 1972, s. 49.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 350/80
af Victor Michel
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(9. maj 1980)

Om: Manglende reaktion fra Kommissionens side på den rådgivende forbrugerkomitets udtalelse om tobak

I henhold til kongelig anordning af 15. marts 1980 er annoncevirksomhed i forbindelse med tobak blevet stærkt begrænset i Belgien. Selv om denne anordning ikke er så vidtrækkende som andre medlemsstaters nationale bestemmelser, er den et skridt i den retning, der kræves af forbrugerorganisationerne.

Disse organisationer bliver stadig mere forundret over Kommissionens passivitet; denne har hidtil overhovedet ikke taget hensyn til den rådgivende forbrugerkomitets udtalelse om tobakkens skadelige virkninger.

Hvorfor har Kommissionen hidtil ikke været i stand til at vedtage forslag om dette spørgsmål?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Richard Burke
(2. juli 1980)

Kommissionen mener ikke, at en foranstaltning, der begrænses til reklame for tobak, vil gøre det muligt at løse problemerne i forbindelse med tobakmisbrug. Den skønner, at det snarere vil være på sin plads at gribe det samlede problemkompleks an under ét, så der ikke blot tages hensyn til de sundhedsmæssige, økonomiske og afgiftsmæssige aspekter, men også til undersøgelser, vedrørende motivering, forskning vedrørende nedbringning af tjæreindholdet, oplysningskampagner m.v.

For så vidt angår oplysning om tobakkens skadelige virkninger, har Kommissionen i henhold til de beslutninger, der blev truffet af Ministerrådet (sundhedsministrene) den 16. november 1978, taget en række initiativer. Det ærede medlem henvises til de svar, som Kommissionen har afgivet på skriftlig forespørgsel nr. 103/79 fra Hans Edgar Jahn ⁽¹⁾, nr. 645/79 fra spørgeren selv ⁽²⁾ og nr. 1426/79 fra Sile De Valera ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 185 af 23. 7. 1979, s. 15.

⁽²⁾ EFT nr. C 316 af 17. 12. 1979, s. 38.

⁽³⁾ EFT nr. C 126 af 27. 5. 1980, s. 40.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 368/80
af Winifred Ewing
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(14. maj 1980)

Om: Europæisk eksportbank

Hvilke resultater har Kommissionen opnået i sine drøftelser i 1979 med Den europæiske Investeringsbank om at oprette en afdeling for eksportfinansiering i banken; agter Kommissionen ud fra den betragtning, at Edinburgh har en stilling som ledende bankcenter i Fællesskabet, at oprette denne afdeling eller etablere et lignende organ i Edinburgh, da Skotland ingen fællesskabsinstitutioner eller -organer har af nogen art?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af François-Xavier Ortoli*(2. juli 1980)*

Det af Kommissionen i februar 1976 for Rådet forelagte forslag om oprettelse af en europæisk eksportbank er aldrig blevet drøftet til bunds i Rådet til trods for en indgående behandling i Europa-Parlamentet, Det økonomiske og sociale Udvalg og de berørte erhvervsorganisationer.

I betragtning af denne situation har Kommissionen, samtidig med at den fastholder sit forslag, overvejet et vist antal alternative løsninger, blandt hvilke der findes den, som det ærede medlem henviser til. Det har imidlertid vist sig, at oprettelsen af en afdeling for »eksportfinansiering« inden for EIB rejser juridiske, økonomiske og organisationsmæssige problemer, som det uden tvivl vil være vanskeligt at overvinde. Desuden løser denne fremgangsmåde ikke det væsentlige problem vedrørende dækning af risikoen ved kreditforsikring for projekter, som omfatter selskaber i to eller flere medlemsstater.

Kommissionen fortsætter sit arbejde og drøftelser med medlemsstaternes administrationer og i forbindelse med deres kreditforsikringsinstitutioner med henblik på at finde de mest hensigtsmæssige midler, som skal være praktiske og let tilgængelige for eksportører til dækning af risici inden for rammerne af konsortier af denne type.

For så vidt angår placeringen af den helt nye enhed, som skal etableres med det formål for øje, tilkommer det Rådet og ikke Kommissionen at træffe den endelige afgørelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 373/80**af Ove Fich****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(14. maj 1980)*

Om: Tyske firmaers overtrædelse af danske sikkerhedsbestemmelser

I forbindelse med udlægning af asfaltgulve i nogle huse i Aarhusområdet skete arbejdet ved, at tyske asfaltbiler tidligt om morgenen kørte til Aarhus, udlagde asfalten uden nogen former for alle de i Danmark krævede sikkerhedsforanstaltninger og faciliteter for arbejderne og derefter ved aftenstid kørte tilbage til Tyskland.

Er dette i overensstemmelse med EF-reglerne, og hvis ikke, agter Kommissionen så at foretage sig noget i den anledning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Henk Vredeling*(2. juli 1980)*

Denne art af problemer henhører ikke under Kommissionens kompetence men under de nationale administrationer.

Som følge heraf er Kommissionen ikke i stand til at foretage sig noget i denne forbindelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 380/80
af Andrew Pearce
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber (ESS)
(14. maj 1980)

Om: Personalet ved Den europæiske sammenslutning for Samarbejde

Hvor mange ESS-ansatte er blevet fastansat i Kommissionen siden 1973?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Tugendhat
(4. juli 1980)

Kommissionen fører ikke nogen systematisk fortegnelse over tjenestemændenes tidligere beskæftigelse; derfor kan der kun gives tilnærmelsesvise tal: siden 1973 er 34 tidligere kontraktansatte i ESS blevet tjenestemænd eller midlertidigt ansatte i Kommissionen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 382/80
af Andrew Pearce
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(14. maj 1980)

Om: Personalet ved Den europæiske sammenslutning for Samarbejde (ESS)

Hvor mange penge er der siden 1976 blevet brugt på udgifter til juridisk bistand og ekstraudgifter i forbindelse med ophævelsen af ESS-ansattes kontrakter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Claude Cheysson
(1. juli 1980)

Siden 1976 er 18 tilfælde, hvor Sammenslutningen har ophævet kontrakten, blevet indbragt for de belgiske arbejdsretter. Hidtil er kun 7 af disse sager endeligt afgjort; de 11 andre verserer fortsat for arbejdsretterne. Omkostningerne ved disse tilfælde af ophævelse andrager i alt 8 941 494 bfr. som erstatning for kontraktbrud; hertil kommer advokatsalærer, der for samtlige sager i dag andrager 795 710 bfr.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 383/80
af Andrew Pearce
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(14. maj 1980)

Om: Regnskaber for Den europæiske sammenslutning for Samarbejde (ESS)

Er der udeladt beløb af ESS-delegationernes regnskaber siden 1976, og hvilke beløb drejer det sig i så fald om?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Claude Cheysson
(1. juli 1980)

Samtlige ESS's indtægter og udgifter af regnskaberne, der hvert år revideres af sammenslutningens revisor og godkendes af sammenslutningens generalforsamling. ESS's regnskaber revideres ligeledes af Kommissionens finanskontrol og af Revisionsretten.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 386/80
af Andrew Pearce
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(14. maj 1980)

Om: Kontorudstyr til Den europæiske sammenslutning for Samarbejde (EES)

Kan Kommissionen oplyse, hvornår udbudsperioden for kontorudstyr til ESS's kontorer (i Europa og tredjelande) påbegyndtes, og hvilken procedure man fulgte forud for denne dato; kan Kommissionen desuden oplyse, på hvilken måde disse kontormøbler blev transporteret til ESS's kontorer uden for Europa?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Claude Cheysson
(1. juli 1980)

1. Hvad angår indkøb af kontorudstyr til ESS' hovedsæde,

— er dette fra 1965 til 1974 sket ved underhåndsaftaler på grundlag af tilbud fra forskellige leverandører;

— har ESS siden 1974 fulgt Kommissionens indkøbsprocedure og benyttet en leverandør godkendt af Kommissionen på grundlag af offentlige udbud, idet der over for ESS er anvendt samme priser som over for Kommissionen.

2. Med hensyn til inventar til delegationernes kontorer er indkøbspolitikken som følger:

- 2.1. indkøbene sker på stedet på grundlag af det mest fordelagtige tilbud, idet inventaret enten skal være fremstillet lokalt eller i en af de ni medlemsstater.
- 2.2. såfremt den første løsning ikke kan anvendes, skal indkøbene ske i en tilgrænsende AVS-stat efter de samme principper.
- 2.3. først når disse to første løsninger har vist sig uegnede, finder indkøbene sted i Bruxelles efter den samme procedure som for hovedsædet (der benyttes en af Kommissionen godkendt leverandør).

Transporten sker alt efter omstændighederne enten pr. lastvogn (efter offentligt udbud) eller ad søvejen til dagspris med skibe, som sejler bestemmelseshavnen, eller med bestemmelseslandets egne skibe, såfremt sådanne findes.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 387/80

af Andrew Pearce

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. maj 1980)

Om: Kontorflytninger i Kommissionen

Kan Kommissionen begrunde den forestående flytning af den græske oversættelsesafdeling fra »Square de Meeus«-bygningen (hvortil den blev flyttet så sent som den 7. januar 1980) til »Archimède 25«-bygningen og den tilsvarende flytning af generaldirektorat XV fra »Archimède 25« til »Square de Meeus« i betragtning af, at den engelske oversættelsesafdeling (som den eneste af samtlige oversættelsesafdelinger) ikke befinder sig i Kommissionens andre bygninger, og at det derfor ikke kan være berettiget at begrunde ovennævnte med, at de græske oversættere skal være dér, hvor tingene foregår, og også i betragtning af en eventuel opdeling af generaldirektorat XV i to dele som følge af Spierenburg-rapporten og disses respektive integrering i andre generaldirektorater; kan Kommissionen give nærmere oplysninger om udgifterne til ovennævnte flytninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Tugendhat

(27. juni 1980)

De græske oversættere blev midlertidigt indkvarteret i Square de Meeus-bygningen medens de ventede på at blive definitivt installeret sammen med en række andre tje-

nestegrene i Archimède 25-bygningen som led i en samlet plan med henblik på at opnå en bedre fordeling af Kommissionens tjenestegrene. Da flytningen af de to nævnte afdelinger var en del af en større foranstaltning, er det vanskeligt at anslå de dermed forbundne udgifter nøjagtigt, men disse kan højest have beløbet sig til 800 000 bfr.

Kommissionen er enig med det ærede medlem i dennes bekymring over, at den engelsksprogede oversættelsesafdeling stadig er isoleret, og vil fortsat bestræbe sig for at opnå integration af denne afdeling og andre oversættelseskontorer, således som det er planlagt i den samlede plan for fordelingen af Kommissionens tjenestegrene.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 389/80

af Andrew Pearce

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. maj 1980)

Om: Undersøgelser og forskning — kontrakternes værdi

Kan Kommissionen give oplysninger om værdien af de undersøgelses- og forskningskontrakter, som tildeles af generaldirektoratet for landbrug og generaldirektoratet for udvikling og samarbejde, fordelt pr. medlemsstat, for den sidste tolv måneders periode, der foreligger tal for?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Finn Gundelach

(2. juli 1980)

Kommissionen sender de ønskede oplysninger direkte til det ærede medlem samt til Europa-Parlamentets sekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 390/80

af Andrew Pearce

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. maj 1980)

Om: STABEX

Er det korrekt, at ca. 60 % af Fællesskabets støtte under Stabex-ordningen ydes til fransktalende lande, hvis befolkning udgør ca. en tredjedel af den samlede befolkning i AVS-landene, og hvis det er tilfældet, hvad er så begrundelsen for en sådan manglende balance i anvendelsen af Fællesskabets midler?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Claude Cheysson*(1. juli 1980)*

Stabex-interventionerne udløses af en nedgang i AVS-staternes indtægter fra eksport til Fællesskabet af en række varer, når visse betingelser med hensyn til de pågældende varer og indtægtsnedgangen er opfyldt, først og fremmest at afhængighedstærsklen og udløsningstærsklen er overskredet. Er disse betingelser opfyldt, har det pågældende land ret til en overførsel, og ordningen træder automatisk i funktion, uden at der tages hensyn til andre objektive elementer end dem, der er anført i konventionen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 391/80**af Andrew Pearce****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(14. maj 1980)*

Om: Statistiske oplysninger

Hvor præcise og nøjagtige oplysninger forventer Kommissionen på baggrund af tilsvarende tidligere forordninger at få fra de enkelte medlemsstater i henhold til artikel 1 og 2 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2806/79 ⁽¹⁾, og hvorfor stilles der i henhold til artikel 2 i denne forordning andre krav til Italien end til de øvrige medlemsstater?

⁽¹⁾ EFT nr. L 319 af 14. 12. 1979, s. 17.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Finn Gundelach*(4. juli 1980)*

- a) Ifølge artikel 1 i forordning (EØF) nr. 2806/79 skal der gives rigtige meddelelser om markedsudviklingen for svinekød. Det er ikke blot i Kommissionens, men også i medlemsstaternes interesse at få disse oplysninger så hurtigt som muligt. Erfaringen har vist, at alle medlemsstaterne yderst punktligt og nøjagtigt fremsender meddelelser om markedspriser inden for de fastsatte tidsfrister på grund af disse oplysningers betydning for samtlige medlemsstater. Kommissionen forventer derfor, at dette meddelelssystem fortsat vil virke tilfredsstillende.
- b) De oplysninger, der kræves i artikel 2 om markedspriser for slagtede svin med undtagelse af slagtede svin af standardkvalitet, vil give bedre kendskab til de repræsentative markedspriser i de enkelte medlemsstater alt efter de forskellige svineracer.

Det forventes, at hver medlemsstat fremsender disse oplysninger til Kommissionen behørigt, men tidsfristen er mindre væsentlig.

For Italiens vedkommende vil disse oplysninger først blive givet fra den 1. januar 1983, fordi det forventes, at ordningen med noteringer for slagtet vægt, der stadig mangler på det meste af dette marked, til den tid vil være udviklet i en sådan grad, at man kan få de ønskede oplysninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 392/80
af Andrew Pearce
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(14. maj 1980)

Om: Forordning (EØF) nr. 2827/79

Hvilke »administrative vanskeligheder« medførte, at det blev nødvendigt at udarbejde Kommissionens forordning (EØF) nr. 2827/79 ⁽¹⁾ med en ændring af tidsfristen i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 1391/79 ⁽²⁾?

⁽¹⁾ EFT nr. L 320 af 15. 12. 1979, s. 48.

⁽²⁾ EFT nr. L 167 af 5. 7. 1979, s. 19.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Finn Gundelach
(30. juni 1980)

Reglerne for foretagelse af destillering af biprodukter fra vinfremstilling vedtages hvert år af Kommissionen, idet der i de pågældende forordninger inden høsten fastsættes et bestemt alkoholindhold til konstatering af producenternes forpligtelser ⁽¹⁾. Det er bestemt, at dette indhold kan ændres for at tage hensyn til de kvalitative resultater af høsten.

Denne mulighed blev benyttet i vinhøståret i 1978/79, hvor høstens naturlige alkoholindhold viste sig at være under normalen. For at undgå enhver diskriminering mellem de vindyrkere, der på tidspunktet for denne beslutning ⁽²⁾ allerede havde overholdt samtlige tidligere fastsatte forpligtelser, og dem, der gjorde det efterfølgende med det til en lavere sats, blev der åbnet mulighed for, at de førstnævnte kunne opnå en godskrivning, der kunne modregnes det følgende år, såfremt anmodning herom blev indgivet senest den 30. november 1979.

Indførelsen af disse foranstaltninger faldt sammen i tid med en lang række interventionsforanstaltninger, herunder destillering, som var blevet iværksat af Kommissionen i denne sektor for at tage hensyn til dens særligt store høst i 1979. Denne ekstra arbejdsbyrde for administrationen i de pågældende medlemsstater medførte, at Kommissionen forlængede fristen for indgivelse af de omhandlede ansøgninger med en måned ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 221 af 12. 8. 1978, s. 9 — forordning (EØF) nr. 1945/78.

⁽²⁾ EFT nr. L 167 af 5. 7. 1979, s. 19 — forordning (EØF) nr. 1391/79.

⁽³⁾ EFT nr. L 320 af 15. 12. 1979 s. 48 — forordning (EØF) nr. 2827/79.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 393/80
af Charles-Emile Loo
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(14. maj 1980)

Om: Forbedring af transportinfrastrukturen i Frankrig

Det er indlysende, at en god infrastruktur på transportområdet er det væsentligste grundlag for en økonomisk udvikling, der yder alle et lands regioner retfærdighed.

I en forbindelse er der behov for en fornuftig ordning mellem de forskellige former for transport (landevejs-, jernbane-, flod- og lufttransport).

Derfor stiller jeg Kommissionen følgende spørgsmål:

1. Har man som led i EF's planlægning på det regional- og transportpolitiske område gjort sig konkrete overvejelser om en ordning for og en forbedring af transportinfrastrukturen i Frankrig, navnlig hvad angår forbindelserne mellem de regionale centre?
2. Hvilke følger mener Kommissionen, Fællesskabets udvidelse vil få for transportsektoren i Frankrig?
3. Mener Kommissionen ikke, at det ud fra et transportpolitisk synspunkt er af fundamental betydning, at der kommer en ordning for og en forbedring af flodtrafikken, som for eksempel forbindelsen Rhinen-Rhône?
4. Hvilke projekter inden for den franske transportsektor er efter Kommissionens mening af betydning, navnlig på fællesskabsplan?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Richard Burke

(3. juli 1980)

1. I kommissionens memorandum om udvikling af transportinfrastrukturen blev det foreslået, at Fællesskabet skulle søge at støtte medlemsstaterne på områder, hvor en sådan aktivitet kunne være berettiget som følge af de ekstra fordele, Fællesskabets aktion ville medføre. Inden for rammerne af denne politik mener Kommissionen ikke, at den har midler eller myndighed til at foretage detaljerede undersøgelser af medlemsstaternes infrastrukturbehov. Kommissionen mener snarere, at dens rolle består i konsultation og rådgivning enten gennem infrastrukturudvalget, som blev nedsat ved Rådets beslutning 78/174/EØF af 20. februar 1978, ⁽¹⁾ eller ved de langsigtede prognoseundersøgelser vedrørende Fællesskabets infrastrukturbehov, Kommissionen gennemfører som led i sit forskningsprogram.

2. Fællesskabets udvidelse vil i lighed med udviklingen i Fællesskabets politik i almindelighed medføre en øget trafik i kraft af fjernelsen af kunstige handelshindringer. Kommissionen er særdeles inter-

esseret i at deltage i planlægningen af foranstaltninger vedrørende følgerne af en udvidelse og har indledt en mindre pilot-undersøgelse vedrørende virkningen af tiltrædelsen af landene på Den Iberiske Halvø. Resultaterne af denne undersøgelse vil blive gennemgået med henblik på at finde ud af, om yderligere aktioner kunne være berettiget.

3. Efter Kommissionens mening er en politik med det formål at fremme den mest effektive anvendelse af alle transportformer af grundlæggende betydning for Fællesskabets transportpolitik. Den fordel, som transport ad indre vandveje frembyder for transport af store mængder styrtgods, er velkendte. Kommissionen kan imidlertid ikke kommentere projektet vedrørende en forbindelse mellem Rhinen og Rhône, eftersom der ikke er givet meddelelse til Kommissionen herom i henhold til Rådets beslutning af februar 1978.

4. En vurdering af betydningen for Fællesskabet kræver, at potentielle projekter forelægges Kommissionen til gennemgang; dette har ikke været tilfældet for noget projekt i Frankrig.

⁽¹⁾ EFT nr. L 54 af 25. 2. 1978, s. 16.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 394/80
af Robert Moreland
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(14. maj 1980)

Om: Vurdering af infrastrukturprojekter

1. Anvender alle medlemsstater anerkendte teknikker så som cost-benefit analyser ved vurdering af infrastrukturprojekter?
2. Er der forskel på de metoder, de forskellige medlemsstater anvender ved vurdering af infrastrukturprojekter (f.eks. nye veje)? Og i bekræftende fald, hvori består denne forskel?
3. Vil Kommissionen foreslå fælles vurderingsstandarder og -metoder, så fællesskabsinstitutionerne kan fortage en objectiv vurdering af projekter, der er af interesse for Fællesskabet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Richard Burke
(27. juni 1980)

1. og 2. Kommissionen ligger ikke inde med tilstrækkelige oplysninger om de af medlemsstaterne anvendte vurderingsteknikker til at kunne give detaljerede svar på disse spørgsmål. De oplysninger, som Kommissionen har, viser, at cost-benefit analyseteknikken i vid udstrækning anvendes til at vurdere fordelene og omkostningerne ved infrastrukturprojekter. Den nærmere anvendelse afviger imidlertid fra medlemsstat til medlemsstat. Dette gælder f.eks. med hensyn til de værdier, som man tillægger ikke-kvantificerbare fordele såsom værdien af tid, eller med hensyn til valget af diskonteringsrente.
3. Kommissionen undersøger i øjeblikket, hvordan man kan vurdere Fællesskabets interesse i forbindelse med infrastrukturprojekter inden for transportområdet. Det antages imidlertid, at de oplysninger, som medlemsstaterne allerede har, er tilstrækkelige til, at man i store træk kan danne sig et indtryk af det projekt, der skal vælges.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 401/80
af Kenneth Collins
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(5. maj 1980)

Om: Foie gras

Kan Kommissionen oplyse, hvorvidt den vil fritage foie gras fra Kommissionens bestemmelser vedrørende handel med frisk fjerkrækød, og vil den indrømme, at det er uforsvarligt at producere foie gras, idet der herved påføres gæs og ænder unødige lidelser og sker misbrug af kornbeholdningen på et tidspunkt, hvor mere end halvdelen af verdens befolkning lider af alvorlig underernæring?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Finn Gundelach*(8. juli 1980)*

Kommissionen overvejer ikke for øjeblikket at fremsætte nye forslag til særlige undtagelser fra Rådets direktiv om sundhedsmæssige problemer i forbindelse med handel med fersk fjerkrækød.

Kommissionen har fulgt de internationale undersøgelser, der er gjort i forbindelse med fodring af gæs med henblik på fremstilling af foie gras, navnlig en særlig undersøgelse, der under Europarådets auspicer er foretaget af dettes udvalg for beskyttelse af dyr. Kommissionen har ingen grund til at betvivle de resultater, Europarådet er kommet til, og minder om, at Rådet allerede den 19. juni 1978 traf afgørelsen om indgåelse af Den europæiske konvention om beskyttelse af dyr under opdræt ⁽¹⁾.

Kommissionen mener ikke, at denne produktion har nogen nævneværdig virkning på kornbeholdningerne.

⁽¹⁾ EFT nr. L 323 af 17. 11. 1978, s. 12.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 412/80**af Fernand Herman****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(19. maj 1980)*

Om: Samarbejdsaftalen mellem EØF og Jugoslavien om systemet med de generelle toldpræferencer

Den for nylig indgåede aftale EØF/Jugoslavien er vedføjet et bilag med en erklæring fra Fællesskabet om systemet med generelle toldpræferencer, i hvilken »Fællesskabet erklærer, at denne aftale ikke hindrer, at Jugoslavien fortsat kan stå på listen over lande, der kan nyde godt af Fællesskabets arrangement med generelle toldpræferencer«.

1. Så vidt jeg ved, er det første gang, der findes en sådan erklæring i en aftale om et kontraktmæssigt arrangement, medens systemet med generelle toldpræferencer er unilateralt, autonomt og til enhver tid kan tilbagekaldes, da det er fremgået af konklusioner, der er opnået enighed om inden for UNCTAD.

2. Hvilke grunde har Fællesskabet haft for denne tilsyneladende ændring af sin holdning?

3. Betyder dette, at systemet med generelle toldpræferencer i fremtiden kan overføres til andre begrundede lande?

4. Kan Jugoslavien i medfør af denne erklæring nyde godt af systemet med generelle toldpræferencer, eller betyder det, at det behandles på samme måde som AVS-landene?

5. Hvorledes vil man løse problemerne mellem på den ene side systemet med generelle toldpræferencer og på den anden side præferenceordningen EØF/Jugoslavien? Og hvorledes vil det gå, når den endelige aftale træder i kraft, hvis den foreløbige aftale indeholder punkter til afklaring af denne problemstilling?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Wilhelm Haferkamp*(3. juli 1980)*

1. Den for nylig indgåede samarbejdsaftale mellem EØF og Den socialistiske føderative republik Jugoslavien er af samme art som de aftaler, der er indgået med andre middelhavslande, såsom Algeriet, Marokko, Tunesien osv. Følgelig vil Jugoslaviens stilling, for så vidt angår GSP, når de handelsmæssige bestemmelser i samarbejdsaftalen træder i kraft, få samme stilling som andre udviklingslande, navnlig Maghreb- og Machrak-landene, men også de lande i Afrika, Vestindien og Stillehavet, der har undertegnet Lomé-konventionen, og som alle formelt fortsat er opført på listen over lande, der er omfattet af EF's generelle præferenceordning, men som har forhandlet aftaler med EØF, der i større eller mindre omfang giver dem præferencemæssige fordele ud over de fordele, der kan opnås under GSP, og derfor i praksis forventes at anvende disse aftaler og ikke benytte sig af GSP.

2. Derfor er Fællesskabets erklæring om Jugoslaviens optagelse på listen over lande, der er omfattet af Fællesskabets ordning med generelle toldpræferencer intet andet end en bekræftelse af en fastslået praksis. Det ærede medlem kan således være forsikret om, at denne erklæring fuldt ud er forenelig med det grundlæggende princip, at GSP er og forbliver en unilateral, autonom ordning, som ikke kan gøres til genstand for forhandlinger.

3. Desuden er det klart præciseret, at for så vidt angår en række industrivarer, for hvilke der er fastsat lofter i bilag 1 i aftalens protokol nr. 1, kan der ikke, når disse lofter er nået, gøres brug af GSP.

I henhold til de bestemmelser, der er fastsat i aftalen, kan det også for andre varers vedkommende gøres gældende, at kumulation af fordele ved forskellige præferenceordninger ikke må finde sted. Med henblik på i fuldt omfang at bevare GSP-fordelene for de udviklingslande, der ikke har andre muligheder for adgang til EØF på præferencevilkår, vil jugoslaviske eksportører også være tilskyndet til for alle andre varer at anvende disse arrangementer, herunder de dertil hørende oprindelsescertifikater, og må forventes at gøre det fremfor at anvende oprindelsescertifikater, og må forventes at gøre det fremfor at anvende GSP.

4. For så vidt angår disse handelsmæssige bestemmelser, er der nu indgået en interimsaftale, der er trådt i kraft den 1. juli 1980, medens aftalen i sin helhed træder i kraft efter ratifikation i overensstemmelse med EØF-medlemsstaternes og Jugoslaviens normale forfatningsmæssige procedurer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 413/80**af Michael Davern****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(19. maj 1980)*

Om: Den regionale karakter af socio-strukturelle direktiver under den fælles landbrugspolitik

1. Er Kommissionen enig i Det økonomiske og sociale Udvalgs bemærkning: »De socio-strukturelle direktiver er muligvis ikke regionalt betonedede i tilstrækkelig grad

2. Hvilke forslag vil Kommissionen fremsætte for i højere grad at tage hensyn til de socio-strukturelle direktivers regionale karakter?

(¹) EFT nr. C 53 af 3. 3. 1980, s. 27.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Finn Gundelach*(2. juli 1980)*

1. Kommissionen er klar over, at på trods af de muligheder, de bestående direktiver frembyder, har medlemsstaterne ikke hidtil været tilstrækkelig opmærksomme på strukturpolitikens regionale karakter, bortset fra at der er blevet foretaget en sammenligning af indtægterne for de forskellige regioners vedkommende.

2. Derfor har Kommissionen i forlængelse af ændringerne af de bestående struktur-direktiver foreslået, at der — inden for rammerne af den serie struktur-foranstaltninger, der i øjeblikket er til drøftelse i Rådet — udformes særlige regionalprogrammer, der skal indeholde forslag til løsning af de vigtigste problemer, der står hindrende i vejen for udviklingen af landbruget i de pågældende regioner. Der foreslås også integrerede udviklingsprogrammer for nogle få udvalgte forsøgsområders vedkommende. Kommissionen betragter disse programmer som et supplement til de allerede eksisterende strukturforanstaltninger, og i og med at der i forbindelse med disse lægges særlig vægt på den regionale karakter, af den politik, man ønsker at føre, styrker disse programmer denne politiks samlede virkning på fællesskabsplan.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 420/80**af Sean Flanagan****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(19. maj 1980)*

Om: Særlige vinterlæskure til får i det vestlige Irland

Hvad tænkes der på med »særlige vinterlæskure«, som kan stilles til fåreavlernes rådighed i henhold til artikel 11 i Kommissionens forslag om landbrugsstrukturpolitikken i det vestlige Irland?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Finn Gundelach*(2. juli 1980)*

»Særlige vinterlæskure« er en slags enkle skure, der kan opstilles efter behov for fårene i græsgangene både i lavlandet og højere oppe. De skal indrettes til at yde stærkt påkrævet tæ for fåreflokke i perioder med barsk vejr.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 424/80
af Sean Flanagan
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(19. maj 1980)

Om: Anlæggelse og udbedring af tilkørsler og veje til landbrugsarbejds kørsel

1. Kan Kommissionen oplyse, hvad der tænkes på med »anlæggelse og udbedring af tilkørsler og veje til landbrugsarbejds kørsel«, som er omtalt i artikel 4, litra a), i forslagene vedrørende landbrugsstrukturpolitikken?
2. Hvem vil modtage støtte under denne ordning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Finn Gundelach
(30. juni 1980)

1. Anlæggelse og udbedring af tilkørsler og veje til landbrugsarbejds kørsel indebærer a), at der anlægges nye veje på bedriftenes eget område, eller at de allerede eksisterende veje får ny vejbelægning og gøres bredere, og b), at veje til arbejds kørsel, dvs. lokale veje, der hovedsagelig benyttes i landbrugs- og skovbrugsarbejdet, får ny vejbelægning, gøres bredere og rettes ud.
2. Når det gælder tilkørsler, betaler den irske regering tilskud til landmanden, som også bidrager direkte til afholdelsen af udgifterne til projektet. Den irske regering får en del af dette tilskud refunderet af EUGFL. Når det gælder lokale veje, betaler den irske regering tilskud til den pågældende lokale myndighed, som også afholder en del af udgifterne til projektet. Den irske regering får en del af dette tilskud refunderet af EUGFL.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 425/80
af Sean Flanagan
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(19. maj 1980)

Om: Omkostningerne ved ordningen for det vestlige Irland

I henhold til artikel 17, stk. 2, i Kommissionens forslag vedrørende landbrugsstrukturpolitikken i det vestlige Irland udgør »de forventede omkostninger ved den fælles for-

anstaltning, der finansieres af fonden fra 1. januar 1979 til 31. december 1982 i henhold til stk. 1, (. . .) 24 mio RE, dvs. 6 mio RE for hvert af de fire år.

1. I betragtning af, at der endnu ikke er truffet nogen afgørelse om Kommissionens forslag, mener Kommissionen da, at den bør revidere sine oprindelige overslag for at tage hensyn til inflationen?
2. Vil Kommissionen ændre datoen for begyndelse af programmet af hensyn til den forsinkede træfning af en afgørelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Finn Gundelach

(30. juni 1980)

1. Ved vurderingen af omkostningerne ved de projekter, som til sin tid vil blive forelagt af de irske myndigheder, når Rådet har truffet afgørelse om planen for det vestlige Irland, er det muligt, at der vil blive taget hensyn til inflationen. Det skal imidlertid bemærkes, at EUGFL's årlige udgifter på 6 mio ERE til foranstaltninger til forbedring af vilkårene for forarbejdning og afsætning, svarer til en samlet årlig investering på mindst 12 mio ERE. Efter Kommissionens mening skulle dette beløb være tilstrækkeligt til finansiering af alle de projekter, der kan forekomme på et år. Endvidere vil muligheden for tilskud til forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter i henhold til forordning (EØF) nr. 355/77 ⁽¹⁾ fortsat være til stede, også i det vestlige Irland.

2. Dette spørgsmål vil Kommissionen overveje til sin tid.

⁽¹⁾ EFT nr. L 50 af 22. 2. 1977, s. 5. Berigtigelse: EFT nr. L 53 af 25. 2. 1977, s. 5.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 426/80

af Sean Flanagan

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(19. maj 1980)

Om: Tilberedning af jordbund, såning og landvinding i det vestlige Irland

Kan Kommissionen, under henvisning til artikel 4, litra b) og d), i Kommissionens forslag vedrørende landbrugsstrukturpolitikken, oplyse

- a) antallet af bedrifter, der kan forventes at komme til at nyde godt af disse foranstaltninger,
- b) betingelserne for at kunne modtage støtte og,
- c) varigheden af disse foranstaltninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Finn Gundelach*(30. juni 1980)*

- a) Kommissionen kan ikke oplyse, hvor mange landmænd der kan forventes at komme til at nyde godt af disse foranstaltninger. Den irske regering vil til sin tid give oplysninger herom i forbindelse med den rammeplan, som den i henhold til bestemmelserne i artikel 1, stk. 4, i udkastet til forordning skal fremsende til Kommissionen.
- b) Alle landmænd, der ejer jord i fællesskab eller har bedrifter, hvis lavtliggende område kan forbedres i overensstemmelse med artikel 4, litra d), i forordningsudkastet, vil kunne nyde godt af disse foranstaltninger.
- c) Foranstaltningerne kommer til at vare i 10 år.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 429/80**af Patrick Lalor****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(19. maj 1980)*

Om. Forsikringsaftaler og den forsikrede

1. Har Kommissionen bemærket Det økonomiske og sociale Udvalgs udtalelse for nylig om beskyttelse af den forsikrede i forbindelse med forsikringsaftaler?
2. Er Kommissionen især enig i, at der udtrykkeligt bør fastsættes regler for sådanne spørgsmål som fortrydelsesret, forbud mod utilbørlige bestemmelser, udtrykkelig omtale af undtagelsesbestemmelser og ophævelsesbetingelser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Tugendhat*(3. juli 1980)*

1. Kommissionen har gjort sig bekendt med udtalelsen fra Det økonomiske og sociale Udvalg af 27. februar 1980 vedrørende forslaget til direktiv om samordning af bestemmelserne i lovgivningen m.v. om forsikringsaftaler, som blev forelagt Rådet den 10. juli 1979. Dette forslag er ligeledes blevet forelagt Europa-Parlamentet og er i øjeblikket til behandling i dets retsudvalg.
2. Det er Kommissionens opfattelse, at de problemer, det ærede medlem nævner (fortrydelsesret — forbud mod bestemmelser, der er udtryk for misbrug — udtrykkelig fremhævelse af undtagelsesbestemmelser og ophævelsesbetingelser), er blandt de punkter, der bør tages i betragtning under fremtidige bestræbelser på samordning af forsikringsaftaleretten.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 434/80
af Sile De Valera
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(19. maj 1980)

Om: Konkurrenceregler og forbrugerbeskyttelse

Mener Kommissionen, at de nugældende EF-konkurrenceregler bidrager til at beskytte forbrugerne, især artikel 86 (b) i traktaten, der omtaler forbrugerne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Raymond Vouel
(1. juli 1980)

Beskyttelse af forbrugernes interesser har bestandig været og vedbliver at være ét af de vigtigste mål for konkurrencepolitikken.

De foranstaltninger, Kommissionen har iværksat under anvendelse af de EF-konkurrenceregler, der er anført i artikel 85 og 86 i EØF-traktaten, bidrager til at sikre denne beskyttelse i det omfang, de modvirker enhver praksis, der måtte sigte mod at hindre forbrugeren i at forsyne sig på de bedste pris- og kvalitetsvilkår inden for fællesmarkedet.

For så vidt angår artikel 86, litra b), i særdeleshed, hvori man bl.a. fordømmer begrænsning af afsætning til skade for forbrugerne, har Kommissionen gentagne gange grebet ind over for virksomheder i en dominerende position, som uden gyldig grund var ophørt med at forsyne tidligere kunder, og den understreger i forbindelse hermed sin beslutning af 14. december 1972 i sagen Zoja-Commercial Solvents ⁽¹⁾ og sin beslutning af 17. december 1975 i sagen om Chiquita-bananerne ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 299 af 31. 12. 1972, s. 51.

⁽²⁾ EFT nr. L 95 af 9. 4. 1976, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 440/80
af Alfred Lomas
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(19. maj 1980)

Om: Subventioneret smør til statsinstitutioner

Kommissionen bedes oplyse, hvor meget subventioneret smør der blev solgt til statsinstitutioner, såsom alderdomshjem og hospitaler, efter at Storbritannien blev medlem af Fællesskabet?

Kommissionen bedes anføre de institutioner i valgkredsen London North East, som har modtaget dette subventionerede smør. Hvornår modtog de det, og hvor meget modtog de?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Finn Gundelach*(2. juli 1980)*

Siden 1973 er følgende mængder smør blevet solgt i medfør af Kommissionens forordning (EØF) nr. 1717/72 ⁽¹⁾ om salg af smør til nedsat pris til institutioner eller samfund, der ikke arbejder med gevinst for øje:

1973: 8 188 t.,
1974: 14 468 t.,
1975: 14 649 t.,
1976: 17 986 t.,
1977: 20 499 t.,
1978: 22 396 t.,
1979: 24 384 t.

Kommissionen får ikke meddelelse om, hvilke organer der er modtagere. Fællesskabets bestemmelser indeholder generelle salgsbetingelser, på grundlag af hvilke de enkelte medlemsstaters interventionsorganer (for Det forenede Kongeriges vedkommende: Intervention Board for Agricultural Products i Reading) bestemmer, hvilke institutioner eller samfund, der ikke arbejder med gevinst for øje, der skal være berettiget til at købe til nedsat pris, behandler ansøgningerne om køb og sælger smørret.

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 9. 8. 1972, s. 11.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 448/80**af Olivier d'Ormesson****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(27. maj 1980)*

Om: Vinavlsmatrikel

I forordning nr. 24 af 4. april 1962 fastsattes, at hver enkelt medlemsstat skulle oprette en vinavlsmatrikel.

På det tidspunkt fandtes der ingen sådan matrikel i fem af Det europæiske Fællesskabs seks lande. Kun Frankrig havde oprettet den (dekret af 30. september 1953).

På grund af de foreliggende vanskeligheder kunne datoen for anvendelse af fællesskabsforordningen (1963) ikke overholdes. Kan Kommissionen oplyse, i hvilket år vinavlsmatriklerne trådte i funktion i de forskellige medlemsstater?

Hvilke væsentlige vanskeligheder stødte de nationale myndigheder på?

Hvilken — positiv eller negativ — status kan der opstilles i dag?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Finn Gundelach*(1. juli 1980)*

1. Fristen for oprettelse af den vinavlsmatrikel, der fastsattes i forordning nr. 24, er to gange blevet forlænget efter flere medlemsstaters anmodning.

Af de pågældende medlemsstater var der én, der allerede havde en vinavlsmatrikel, og to andre oprettede den i 1964. En medlemsstat foretog en generel registrering af vindyrkningsområderne i slutningen af 1970.

2. Det har i visse medlemsstater vist sig, at oprettelse og ajourføring af en vinavlsmatrikel er meget besværlig, navnlig administrativt, og særdeles kostbar.

Der var tale om at oprette, anvende og konstant ajourføre en liste eller et register over grundejerne samt hver enkelt vinmark med angivelser, som gør det muligt at identificere disse.

Egentlige vinavlsmatrikler er ikke blevet oprettet af alle de pågældende medlemsstater; ajourføringen har været delvis og uregelmæssig; endvidere havde visse medlemsstaters undersøgelser af vinarealerne forskellige referenceår.

Det har bevirket, at det ikke har været muligt at danne sig et præcist, ensartet og samtidigt overblik

over produktionskapaciteten og udbudet på EF's vinmarked.

Det konstateredes i øvrigt, at forskelle i oplysningerne om visse dele af vinavlsmatriklen ikke havde direkte indflydelse på udviklingen i produktionskapaciteten.

3. Vanskelighederne ved at oprette en vinavlsmatrikel for hele EF har fået Kommissionen til at foreslå Rådet at erstatte matriklen med en ordning med statistiske undersøgelser af vinarealerne. På grundlag af dette forslag vedtog Rådet forordning (EØF) nr. 357/79 ⁽¹⁾.

Ordningen går ud på en basisundersøgelse hvert 10. år fra 1979 i vinavlsbedrifterne vedrørende det samlede vinareal, og mellem basisundersøgelserne foretages undersøgelser, der kun omfatter det vinareal, der er beplantet med druesorter til vinfremstilling.

Ordningen gør det muligt at følge udviklingen i produktionskapaciteten og træffe de nødvendige foranstaltninger for at tilpasse ressourcerne til behovet — en tilpasning, der især hviler på en kvalitetspolitik.

⁽¹⁾ EFT nr. L 54 af 5. 3. 1979, s. 124.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 449/80**af Olivier d'Ormesson****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(27. maj 1980)*

Om: Vinavlsmatrikel

Da Grækenlands, Portugals og Spaniens tiltrædelse vil få følger for medlemsstaternes landbrug, især inden for vinavlssektoren, og da et indgående kendskab til den virkelige situation i denne sektor er nødvendigt, anmodes Kommissionen om at oplyse, hvornår der vil blive oprettet en vinavlsmatrikel i disse lande?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Lorenzo Natali*(3. juli 1980)*

Grækenland, Spanien og Portugal har vedtaget de fornødne lovbestemmelser for at oprette en vinavlsmatrikel. Arbejdet med oprettelsen af disse vinavlsmatrikler er i gang, men i henhold til Kommissionens oplysninger, er der betydelige vanskeligheder forbundet med afslutningen af dette arbejde og navnlig med at ajourføre det. Det ser ud til, at disse vanskeligheder svarer til dem, der bevirkede, at Rådet erstattede fællesskabsbestemmelserne om vinavlsmatrikler med forordning (EØF) nr. 357/79 om statistiske undersøgelser vedrørende vinarealerne.

Grækenland har forpligtet sig til fra 1982 at foretage basisundersøgelsen i henhold til denne forordning ⁽¹⁾. Hvad angår Spanien og Portugal vil disse lande foretage basisundersøgelsen meget hurtigt efter deres tiltrædelse.

⁽¹⁾ Se artikel 1 a i forordning (EØF) nr. 357/79, indført ved tiltrædelsesakten for Den hellske Republik (EFT nr. 291 af 19. 11. 1979, s. 89).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 451/80**af Jordon Adam****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(27. maj 1980)*

Om: Alternative energikilder

Kommissionens dokument KOM (79) 623 endel. indeholder Kommissionens forslag om ændring af Rådets forordning nr. 726/79 (1) om ydelse af finansiel støtte til projekter til udnyttelse af alternative energikilder. Punkt 4 i begrundelsen omtaler 14 virksomheder og institutioner, som har forelagt projekter til overvejelse; kan Kommissionen give en fortegnelse over disse virksomheder og institutioner sammen med en kort beskrivelse af projekterne?

I samme punkt henvises der til fire projekter, der for øjeblikket modtager finansiel støtte. Kan Kommissionen oplyse arten af disse projekter, navnene på de pågældende virksomheder og størrelsen af den finansielle støtte, der er ydet til hvert enkelt projekt?

⁽¹⁾ EFT nr. L 93 af 12. 4. 1979, s. 2.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Guido Brunner*(4. juli 1980)*

Da svaret er ret omfattende, idet det indeholder et stort antal tabeller, fremsender Kommissionen det direkte til det ærede medlem samt til Parlamentets generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 462/80
af Frederick Tuckman
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(27. maj 1980)

Om: Kontrol ved Fællesskabets indre grænser

Kan Kommissionen på baggrund af EØF-traktatens principper om fri bevægelighed redegøre for hver enkelt medlemsstats bestemmelser om pas- og toldembedsmænds pligt til at legitimere sig, når der rettes anmodning herom fra en fællesskabsborgers side?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Étienne Davignon
(30. juni 1980)

Kommissionen har ingen detaljerede oplysninger, der gør det muligt at besvare denne forespørgsel. Dog mener Kommissionen, at identificering af »kontrollører« i deres egenskab af kompetente nationale tjenestemænd næppe vil udgøre et problem ved grænsen, idet de enten bærer uniform eller et andet kendetegn. I tilfælde, hvor en rejsende ønsker at klage over en bestemt tjenestemand, vil en administrativ undersøgelse altid gøre det muligt at finde frem til den pågældende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 465/80
af Gero Walter
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(27. maj 1980)

Om: Sikkerhedsbestemmelser for fremstilling og opbevaring af fyrværkeri og øvelsesammunition

I Forbundsrepublikken Tyskland er der særlig strenge sikkerhedsbestemmelser for fremstilling og opbevaring af fyrværkeri og øvelsesammunition. Tyske virksomheder føler sig forfordelt på grund af de klart mindre strenge sikkerhedsforanstaltninger i andre europæiske lande.

Er Kommissionen bekendt med dette?

Har Kommissionen retsgrundlag for eller forbereder den et sådant med henblik på at afhjælpe denne situation?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Étienne Davignon*(1. juli 1980)*

Kommissionen er ikke bekendt med medlemsstaternes bestemmelser vedrørende fremstilling og opbevaring af fyrværkeri og øvelsesammunition.

Kommissionen er af den opfattelse, at det tilkommer medlemsstaterne at fastsætte deres egne sikkerhedsbestemmelser for fremstilling og oplagring af fyrværkeri og øvelsesammunition. Kommissionen vil kun skride ind, såfremt disse oplagingsbestemmelser på en eller anden måde indebærer forskelsbehandling mellem varer af national oprindelse og varer fra andre medlemsstater og således påvirker det fælles markeds rette funktion.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 505/80**af Robert Moreland****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(2. juni 1980)*

Om: Handel med Nigeria

I betragtning af at Nigeria er vendt tilbage til demokrati, hvilke skridt har Kommissionen da foreslået, at der tages til forbedring af forbindelserne mellem Fællesskabet og Nigeria med hensyn til:

- a) Handel?
- b) Sikring af olieleverancer til Fællesskabet fra Nigeria?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Claude Cheysson*(1. juli 1980)*

- a) Nigeria undertegnede i 1975 Lomé-konventionen AVS-EØF og fik dermed fri adgang til fællesskabsmarkedet for over 99 % af alle varer.

Da Nigeria har underskrevet den anden Lomé-konvention, vil landet fortsat have denne frie adgangsret, som ikke er underkastet noget krav om modydelse; den ny konvention omfatter også udvidede lettelse til fremme af handelen mellem AVS og EØF.

(I de seneste år er over 60 % af al Nigerias handel i begge retninger, bortset fra olien, foregået med Fællesskabet).

- b) Der eksisterer ikke — og der er heller ikke foreslået — særlige arrangementer, hverken i Lomé-konventionen eller i nogen anden aftale, til sikring af Fællesskabets olieforsyninger fra Nigeria, men det må erindres, at Det europæiske Fællesskab ved flere lejligheder har understreget betydningen af internationalt samarbejde vedrørende energispørgsmål, og at Fællesskabet er åbent for enhver konstruktiv dialog med de olieproducerende lande.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 517/80

af David Curry

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(3. juni 1980)

Om: Prognoser for produktion, efterspørgsel og lagre i landbrugssektoren

Af Kommissionens svar på spørgsmål nr. H/113/79 ⁽¹⁾ forstår jeg, at Kommissionen ikke bruger matematiske modeller eller teknik i de fleste landbrugssektorer til prognoser for produktion, efterspørgsel og lagre. Da Fællesskabets landbrugspolitik effektivitet må afhænge af mellem- til langsigtede (2-5 år) prognoser for markederne i Fællesskabet, bedes Kommissionen oplyse, hvilke objektive metoder Kommissionen bruger som grundlag for mellem- til langsigtede (2-5 år) prognoser og planlægning på andre landbrugsmarkeder?

⁽¹⁾ Forhandlinger i Europa-Parlamentet, nr. 245 (september 1979), s. 267.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Finn Gundelach

(4. juli 1980)

Det fremgår klart af det svar, det ærede medlem refererer til, at Kommissionen anvender matematiske modeller til prognoser på kort sigt for ægkfjerkræ- og humlemarkederne, samt for svinekød i forbindelse med priser og produktion. Men dette er ikke nogen fuldstændig liste over de vareprognoser, der bruges i forvaltningen af markederne. Kommissionen udarbejder også prognoser på kort og mellemlang sigt over vigtige markedsvariabler for en række landbrugsprodukter, hvor den anvender en matematisk teknik. Endvidere modtager og drøfter Kommissionen andre prognoser i forvaltningskomiteerne. Alle disse prognoser — samt kort-, mellem- — og lang-

sigtede oplysninger fra markedskanaler — anvendes i forvaltningen af markederne.

For at få en mere fuldstændig bedømmelse, hvordan man politisk kan anvende mellem- og langsigtede prognoser på landbrugsmarkeder, finansierer Kommissionen et forskningsprogram med henblik på at anvende matematiske metoder ved sådanne prognoser vedrørende landbrugsstrukturer og -markeder. Denne forskning finder sted i forbindelse med en omfattende konsultation af myndigheder og anerkendte eksperter. Den matematiske modelteknik, der finansieres for tiden, omfatter såvel datamatisk

simulation som den klassiske økonometriske analyseteknik. Det er imidlertid vanskeligt at lave prognoser for de fleste landbrugsmarkeder, og de må have en betydelig fejlmargen, bl.a. på grund af vejrets luner.

og der blev givet et resumé heraf i »Landbrugets stilling i Fællesskabet — Rapport 1979« (Rapport udgivet i tilslutning til) »Trettende Almindelige Beretning om De europæiske Fællesskabers Virksomhed«, som blev forelagt for Parlamentet i januar 1980.

Kommissionens opfattelse af udviklingen i firserne stammer fra det foreliggende empiriske materiale,

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 532/80
af George Patterson
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(9. juni 1980)

Om: Statistik over industriproduktivitets vækst i Irland

Kan Kommissionen give sammenlignende tal for væksten i produktivitet i de ni medlemsstater, herunder Irland, for årene siden 1975 samt oplyse, på hvilket grundlag disse tal er beregnet, eftersom jeg ved forespørgsler hos Kommissionens tjenestegrene og andre steder ikke har været i stand til at finde nogen tal, hvor Irland indgår i beregningerne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Francois-Xavier Ortoli
(4. juli 1980)

Da der ikke forligger sammenlignelige data om medlemsstaternes arbejdsmængde, foretages beregningerne af industriens produktivitet ved at skønne over ændringerne i produktionen pr. beskæftiget. Resultaterne af denne beregning vises nedenfor:

	EUR-9	Forb. rep. Tyskland	Frankrig	Italien	Nederlandene	Belgien	Luxembourg	UK	Irland	Danmark
1975/1974	-4,5	n.c.	-4,7	-8,0	-1,0	-5,0	-20,6	-1,0	0,9	n.c.
1976/1975	9,4	10,1	9,3	12,9	9,4	12,9	6,9	5,3	7,0	8,6
1977/1976	3,1	3,7	3,1	1,1	2,7	5,8	3,2	3,9	5,4	0,6
1978/1977	3,5	2,6	4,5	3,3	2,3	7,8	10,5	3,6	6,6	2,8
1979/1978	5,1	5,1	5,0	6,2	n.c.	n.c.	6,7	5,2	n.c.	2,8

Kilde: Skøn fra Eurostat.

n.c.: Uoplyst.

N.B.: Tallene udtrykker procentvise ændringer mellem året og det foregående år.

Dataene er beregnet ved at dividere de årlige produktionsindekser for industrien med årlige indekser for den samlede fremstillingssektors beskæftigelse af industriarbejdere og sammenligne ændringerne fra år til år for at måle den procentvise udvikling.

Den samlede industri defineres her som position 1-4 NACE »Systematisk fortegnelse over økonomiske aktiviteter i De europæiske Fællesskaber«, dvs. NACE 1 (energi og vand), 2 (udvinding og forarbejdning af ikke-energetiske mineraler og derivater; kemisk industri), 3 (metallforarbejdende industri, finmekanisk og optisk industri) og 4 (anden fremstillingsvirksomhed). Bygge- og anlægsvirksomhed indgår således ikke.

Industriundersøgelsernes dækningsområde varierer fra land til land, og tallene ovenfor skal derfor opfattes som skøn. For Irlands vedkommende omfatter dataene kun industrier for »transportable varer« — dvs. NACE 1-4 ekskl. først og fremmest NACE 16 (fremstilling og distribution af elektricitet, gas, damp og varmt vand).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 543/80
af Patrick Lalor
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(9. juni 1980)

Om: Kvartårlig kontrol af målene for olieimport

Kan Kommissionen efter mødet i Rådet af energiministre i december i fjor, hvor det vedtoges at indføre en ordning med tilsyn hvert kvartal, som især skal tage sigte på at nå importmålene for 1980 og på at gennemføre de foranstaltninger på lang og mellem-lang sigt, som er nødvendige for at nå målene for 1985, gøre rede for de fremskridt, der er gjort i første kvartal af 1980?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Guido Brunner
(2. juli 1980)

Som et resultat af gennemførelsen af ordningen for tilsyn med overholdelsen af lofterne for nettoolieimporten i 1980 har det vist sig, at Fællesskabets olieimport i årets første kvartal har været mindre end forventet, og på grundlag af den nuværende økonomiske situation ventes importen i 1980 som helhed at blive mindre end det fastsatte mål.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 585/80
af John O'Connell
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(16. juni 1980)

Om: Christ Church Cathedral i Dublin

Christ Church Cathedral i Dublin er et monument af arkitektonisk værdi og af afgørende betydning for byens kulturarv.

Denne katedral ødelægges nu af luftforurening og af vejr og vind, og både det indre og ydre af kirken trænger hårdt til restaurering.

Christ Church Cathedral har brug for finansiel bistand hurtigst muligt, hvis den skal bevares.

Vil Kommissionen overveje at yde en sådan bistand som led i et program for europæisk arkitektonisk arv eller som en foranstaltning til bevarelse af europæisk kultur?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Guido Brunner
(1. juli 1980)

De europæiske Fællesskabers budget indeholder ikke i øjeblikket nogen bevilling til at bidrage finansielt til bevaring af et bestemt monument, uanset hvor stor betydning det har.

Hidtil har Fællesskabernes bidrag til bevaring af den arkitektoniske arv udelukkende bestået i to aktioner af generel art: fremme af uddannelse af konservatorer (arkitekter, byplanlæggere, civilingeniører, håndværkere . . .); fremme af en ny konserveringsteknik, der har vist sig meget effektiv.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 586/80
af Alfredo Diana
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(16. juni 1980)

Om: Præmier for sukker til bifoder

Siden 1977 har Kommissionen hvert år udskrevet licitation med henblik på fastsættelse af præmier for sukker til bifoder.

I fjor anvendtes denne bestemmelse i marts, og biavlerne brugte først sukkeret i august på grund af de bureaukratiske betingelser for fordelingen.

Kommissionen har endnu ikke taget nogen skridt på dette område.

Er Kommissionen klar over, at den omstændighed, at der endnu ikke er udskrevet licitation for 1980, risikerer at skade bifoderordningen stærkt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Finn Gundelach

(1. juli 1980)

Der blev genåbnet licitation med henblik på fastsættelse af præmier for denaturering af sukker til bifoder ved forordning (EØF) nr. 1265/80 af 23. maj 1980 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 129 af 24. 5. 1980, s. 7.